

Λιαχόνα

**Το μήνυμα ελπίδας και
απελευθέρωσης του
Σωτήρος, σελίδα 18**

Όταν αισθάνεστε ξεχασμένοι,
θυμηθείτε τη χήρα της Ναΐν,
σελίδα 12

Πασχαλινή μουσική: «Σε έναν
κήπο ιερό», σελίδα 24

Πώς να βρείτε ειρήνη και να
αποφύγετε την απάτη, σελίδα 26

Η
ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ

Ρέικιαβικ Ισλανδία

Με το χιονοσκέπαστο Όρος Έσγια στο βάθος, το Ρέικιαβικ, η πολύχρωμη πρωτεύουσα της Ισλανδίας, απευθύνει ένα καλωσόρισμα σε ένα νησιωτικό έθνος πάνω από 1.609 χιλιόμετρα από την ηπειρωτική Ευρώπη. Το Ρέικιαβικ που αποικίστηκε για πρώτη φορά από τους Βίκινγκς το 874 μ.Χ., είναι η καρδιά της πολιτιστικής, οικονομικής και κυβερνητικής δραστηριότητας της Ισλανδίας, όπως επίσης μία από τις πιο καθαρές, πράσινες και ασφαλείς πόλεις του κόσμου.

Οι δύο πρώτοι Ισλανδοί βαπτίσθηκαν στη Δανία το 1851. Σύντομα επέστρεψαν στην Ισλανδία και το 1853 οργανώθηκε ο πρώτος κλάδος. Σήμερα υπάρχουν σχεδόν 300 μέλη στην Ισλανδία σε τρεις κλάδους, στο Ρέικιαβικ, στο Ακουρέρι και στο Σέλλφος. Ο κοντινότερος ναός είναι στο Λονδίνο της Αγγλίας, 1.894 χιλιόμετρα από το Ρέικιαβικ.

Αν και ο αριθμός των μελών είναι μικρός, η Εκκλησία συνεχίζει να αναπτύσσεται. Παρά τις δυσκολίες της απομόνωσης, της μετάφρασης υλικού της Εκκλησίας, των δυσμενών καιρικών συνθηκών και των πολιτιστικών εμποδίων, οι ηγέτες της Εκκλησίας έχουν υποσχεθεί ότι η Ισλανδία μία ημέρα θα είναι ένας φάρος στις άλλες χώρες. Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ (1910-2008) επισκέφθηκε την Ισλανδία και υπενθύμισε στα μέλη ότι είναι «λαός "ισχύος και δύναμης και ικανότητας" να κάνει μεγάλα πράγματα» (*"Wonderful to Have Sweet, Good Land"*, *Church News*, 21 Σεπτεμβρίου 2002, 10).

- Η ισλανδική ιεραποστολή οργανώθηκε το 1894, αλλά η διδασκαλία τερματίστηκε το 1914. Η Ισλανδία έγινε τμήμα της Ιεραποστολής Κοπεγχάγης της Δανίας το 1975.
- Το 1977, ο Πρεσβύτερος Τζόζεφ Γουέρθλιν (1917-2008), τότε μέλος της Πρώτης Απαρτίας των Εβδομήκοντα, αφιέρωσε επισήμως την Ισλανδία για την κήρυξη του Ευαγγελίου.
- Το 1981 το Βιβλίο του Μόρμον εκδόθηκε στα Ισλανδικά – μία γλώσσα που δεν ομιλείται πουθενά αλλού στον κόσμο.

Σε περιόδους αποθάρρυνσης,
θυμηθείτε την χήρα της Ναϊν
Κηθ Γουίλσον

12

Εμπιστευθείτε την απε-
λευθέρωση του Σωτήρος
Πρόεδρος Χένρυ Αιρινγκ

18

Να κάνετε
χαρούμενη
την τέλεση
διακονίας

8

Τρία μαθήματα για
την αγάπη, τη χαρά
και την ειρήνη
Μπράιαν Αστον

26

Όταν αποθαρρύνεσθε

Η ζωή έχει τα πάνω και τα κάτω της. Μερικές φορές όταν αισθανόμαστε στενοχωρημένοι, αναρωτιόμαστε τι κάνει ο Θεός – γιατί ο στοργικός Πατέρας επιτρέπει αυτό να συμβαίνει; Αυτό το δίλημμα μπορεί να μας κάνει να αναρωτηθούμε: «Ενδιαφέρεται ακόμη ο Θεός πραγματικά για μένα προσωπικά;»

Σε καταστάσεις όπως αυτή, έχω βρει αυτές τις γραφές να είναι χρήσιμες:

- **Ψαλμοί 8:4-5:** «Τι είναι ο άνθρωπος, ώστε να τον θυμάσαι...; Εσύ, μάλιστα, τον έκανες λίγο πιο κατώτερο από τους αγγέλους, όμως με δόξα και τιμή τον στεφάνωσες».
- **Κατά Ιωάννην 10:14:** Κατά τη διάρκεια της ζωής Του επί της γης, ο Ιησούς περιέγραψε τον Εαυτό Του ως «ο καλός ποιμένας» και προσέθεσε «γνωρίζω το ποίμνιό μου».
- **Μωυσή 1:39:** Αυτό είναι ένα από τα αγαπημένα μου εδάφια, όπου ο Κύριος αποκάλυψε τον σκοπό Του στον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ: «Γιατί ιδέες, τούτο είναι το έργο μου και η δόξα μου – να πραγματοποιήσω την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου» – υπογραμμίζοντας έτσι το ενδιαφέρον Του για εμάς ως άτομα.
- **Κατά Λουκάν 7:11-16:** Αυτή η αφήγηση όχι μόνον μας διδάσκει για τη δύναμη του Σωτήρος επί του θανάτου – μία επίκαιρη υπενθύμιση για την εποχή του Πάσχα – αλλά για εμένα αντιπροσωπεύει το καλύτερο παράδειγμα του πόσο ενδιαφέρεται Εκείνος για εμάς ατομικά. Από όλα τα θαύματα του Ιησού, λίγα είναι τόσο στοργικά και συμπονετικά όπως αυτό της τέλεσης διακονίας Του στη χήρα της Ναϊν. Όπως ανέφερα στο άρθρο μου (βλέπε σελίδα 12), αυτή η αφήγηση δείχνει το ενδιαφέρον του Σωτήρος και την αγάπη Του για τον καθένα μας.

Κηθ Γουίλσον

Αναπληρωτής καθηγητής, Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ

- 5 Ανεστήθη!** ☩
«Ο θάνατος νικήθηκε, ο άνθρωπος είναι ελεύθερος. Ο Χριστός έχει κερδίσει τη νίκη!»
- 6 Πορτρέτα πίστης:** Μπομπ και Λόρι Θέροστον-Ιεραποστολή Πνομ Πενχ, Καμπότζη ☩
Η ιεραποστολή τους δεν ήταν ό,τι ανέμεναν, αλλά επίσης τους ευλόγησε με απροσδόκητους τρόπους.
- 8 Αρχές Τέλεσης Διακονίας:** Να κάνετε χαρούμενη την τέλεση διακονίας Μία από τις μεγαλύτερες πηγές αληθινής χαράς βρίσκεται στην υπηρετηση.
- 12 Σε περιόδους αποθάρρυνσης, θυμηθείτε την χήρα της Ναϊν**
Από τον Κηθ Γουίλσον
Ακριβώς όπως έκανε για τη χήρα της Ναϊν, ο Σωτήρας θα έλθει σε εμάς στις πιο απελπιστικές μας στιγμές ανάγκης.
- 18 Εμπιστευθείτε την απελευθέρωση του Σωτήρος**
Από τον Πρόεδρο Χένρυ Άιρινγκ
Ο Κύριος θα μας οδηγήσει στην απελευθέρωση από τις δοκιμασίες μας καθώς γινόμαστε πιο ενάρτετοι.
- 24 Μουσική:** Σ' έναν κήπο ιερό ☩
Υπό Τάμμου Σίμιστερ Ρόμπινσον
Ο Σωτήρας έζησε και πέθανε για εμάς.
- 26 Τρία μαθήματα για την αγάπη, τη χαρά και την ειρήνη**
Από τον Μπράιαν Άστον
Μπορείτε να βρείτε ευτυχία, ασχέτως των συνθηκών σας.
- 32 Φωνές των Αγίων των Τελευταίων Ημερών** ☩
Ένας τυφώνας καταστρέφει γαμήλια σχέδια. Τι είναι πραγματικά η θνητή ζωή. Ένα τραγούδι που έδωσε ελπίδα. Μία αποδεκτή πρόσκληση.
- 36 Ευλογίες της αυτοδυναμίας:** Η επιχείρηση αναπτύσσεται ☩
Από Τζόσουα Πέρκυ
Ένας δικηγόρος χάνει τη δουλειά του, αλλά βρίσκει έμπνευση στα μαθήματα αυτοδυναμίας της Εκκλησίας.
- 38 Το σπίτι μας, η οικογένειά μας:**
Ο γιος μας είναι γιος του Επουράνιου Πατέρα ☩
Από την Τζέρλυν Μέρφυ
Όσο πολύ και αν αγαπάμε τα παιδιά μας, ο Θεός τα αγαπά περισσότερο.
- 40 Διδάσκοντας εφήβους και μικρότερα παιδιά:**
Αντιμετωπίζοντας την τραγωδία ☩
Συμβουλές για να βοηθήσετε τα παιδιά σας να αισθανθούν γαλήνη.

☩ Γρήγορα αναγνώσματα

Στο εξώφυλλο
Ο δρόμος προς Εμμαούς,
υπό Wendy Keller.

Τμήματα

Νέοι ενήλικοι 43

Με όλες τις επιλογές που πρέπει να κάνουμε και με τις αποφάσεις που αλλάζουν τη ζωή που παίρνουμε, πώς μπορούμε να ξέρουμε ότι ακολουθούμε το σχέδιο του Θεού για εμάς; Διαβάστε τα άρθρα αυτού του μήνα σχετικά με τη λήψη αποκάλυψης.

Νέοι 50

Μάθετε πώς να χρησιμοποιήσετε την πατριαρχική σας ευλογία, να εμπνευστείτε να αρχίσετε νέες πασχαλινές παραδόσεις και βρείτε ειρήνη για εσάς και άλλους όταν διαβάζετε τα άρθρα αυτού του μήνα.

Παιδιά

Μάθετε περισσότερα για το γιατί εορτάζουμε το Πάσχα διαβάζοντας για τον Ιησού Χριστό, την Εξιλέωση και την Ανάστασή Του και ό,τι σημαίνει για εμάς.

ΑΡΘΡΑ ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΨΗΦΙΑΚΑ

Εξάσκηση των πνευματικών μυών σας

Υπό Άσπεν Στάντερ

Για να αποτρέψουμε τον μαρασμό της μαρτυρίας μας, πρέπει συνεχώς να οικοδομούμε τους πνευματικούς μας μύες.

Ζείτε το Ευαγγέλιο κατά το ήμισυ;

Από την Τσάκελ Γουάρντλι

Ποια αληθινά είναι η διαφορά μεταξύ του να είστε πολυάσχολοι στην Εκκλησία και του να είστε ενεργοί στο Ευαγγέλιο;

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2019, ΤΕΥΧΟΣ 15, ΑΡ. 1
ΛΙΑΧΟΝΑ 18604 133

Διεθνές περιοδικό της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών

Η Πρώτη Προεδρία: Ράσελ Νέλσον, Ντάλλιν Όουκς, Χένρυ Άτριγκ

Η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων: Ράσελ Μπάλαρντ, Τζέφρυ Χόλλαντ, Ντέιβ Ουίντχορφ, Ντέβιν Μπέντνερ, Κουέντιν Κουκ, Τοντ Κριστόφερσον, Νιλ Άντερσον, Ρόναλντ Ράμπαντ, Γκάρι Στιβενσον, Ντέιλ Ρέβλαντ, Γκέρριτ Γκονγκ, Ουίλιαμ Σόαρτες

Επιμελητής: Ράντυ Φανκ

Σύμβουλοι: Μπράιαν Άστον, Ράνταλ Μπένετ, Μπέκυ Κρέιβεν, Σάρον Γιούμπανκ, Κριστίνα Φράνκο, Ντόναλντ Χόλντρομ, Λάρρυ Κάσερ, Έρικ Κοπίσκο, Λυν Ρόμπινς

Διευθύνων Σύμβουλος: Ρίτσαρντ Χίττον

Διευθυντής των περιοδικών της Εκκλησίας: Άλαν Λόμποργκ

Διευθυντής επιχειρήσεων: Γκαρφ Κάνον

Διευθύνων συντάκτης: Άνταμ Όλσον

Βοηθός διευθύνων συντάκτης: Ράιαν Καρ

Βοηθός εκδόσεων: Καμίλα Καστριγιόν

Σύνταξη και διόρθωση:

Μαρούσα Ντένις, Ντέβιν Ντίξον, Ντέβιν Εντουάρντε, Μάθιου Φλίττον, Γκάρετ Γκαρφ, Τζων Ράιαν Τζένσεν, Σάρλοτ Λάρκαμπολ, Μάικλ Μόρρις, Έρικ Μάνακ, Σάλλυ Τζόνσον Όντεκαρ, Τζόσουα Πέρκυ, Γιαν Πίνμπορο, Ρίτσαρντ Ράιντ, Μάνιτν Σέλου, Λόρι Φούλλερ Σόσα, Τσάκελ Γουάρντλι, Μαρίσσα Γουίντσορ

Διευθύνων καλλιτεχνικός σύμβουλος: Τζ. Σκοτ Κνούτσοβ

Καλλιτεχνικός διευθυντής: Ταντ Πήτερσον

Σχέδιο: Τζάνετ Άντριους, Φέι Άντρους, Μάντι Μπέντνερ, Κίμπαλ Μποτ, Τόμας Τσάλντ, Τζόσουα Ντένις, Ντέβιν Γκριν, Κολλίν Χίνκλι, Έρικ Τζόνσον, Σούζαν Λόφγκρεν, Σκοτ Μούι, Έμιλυ Τσέικ Ρέμινγκτον, Μαρκ Ρόμπινσον, Μπραντ Τίρι, Νικόλ Γουόκενχορστ

Συντονιστής πνευματικής ιδιοκτησίας: Κολέτ Νεμπεκερ Ον Πίτερς

Διευθύντρια παραγωγής: Τζέιν Άνν Πίτερς

Παραγωγή: Άιρα Γκλέν Αντέρ, Τζούλι Μπάρντετ, Τόμας Κρόνιν, Μπράιαν Γουίγκι, Τζίννυ Νίλσον, Μαρίσσα Σμιθ

Προτύπωση: Τζόσουα Ντένις, Έιμμον Χάρρις

Διεύθυνση εκτυπώσεων: Στήβεν Λιούις

Διευθυντής διανομής: Τρόυ Μπάρκερ

Για συνδρομές και τιμές εκτός Ηνωμένων Πολιτειών και Καναδά, πηγαίστε στο store.lds.org ή επικοινωνήστε με το τοπικό σας κέντρο διανομής της Εκκλησίας ή τον γηγενή τομέα ή κλάδο.

Υποβάλετε χειρόγραφα και απορίες στο liahona.lds.org με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στο liahona@ldschurch.org ή με κανονικό ταχυδρομείο στο *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Η *Λιαχόνα* (ένας όρος στο Βιβλίο του Μόρμον που σημαίνει «πυξίδα» ή «κατευθυντής») εκδίδεται στα Αλβανικά, Αρμενικά, Μπασάλμα, Βουλγαρικά, Κιρμαντζιανά, Σεμπουάνο, Κινεζικά, Τσεχικά, Δανικά, Ολλανδικά, Αγγλικά, Εσθονικά, Φιτζι, Φινλανδικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ελληνικά, Ουγγρικά, Ισπανικά, Ινδονησιακά, Ιταλικά, Ιαπωνικά, Κιριμπατί, Κορεατικά, Λεττονικά, Λιθουανικά, Μαλγασικά, γλώσσα νήσων Μάρσαλ, Μαγγολικά, Νορβηγικά, Πολωνικά,

Πορτογαλικά, Ρουμανικά, Ρωσικά, Σαμόα, Σλοβενικά, Ισπανικά, Σουαχίλι, Σουηδικά, Ταγκαλόγκ, Ταϊτιανά, Ταϊλανδικά, Τουγκικά, Ουκρανικά, Ούρτου και Βιετναμικά. (Η συχνότητα ποικίλλει ανά γλώσσα.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα. Printed in The United States of America

Πληροφορίες περί πνευματικών δικαιωμάτων:

Εκτός και αν υποδεικνύεται διαφορετρόπως, τα άτομα μπορούν να αντιγράψουν υλικό από τη *Λιαχόνα* προς δική τους προσωπική, μη εμπορική χρήση (για κλήσεις της Εκκλησίας επίσης). Αυτό το δικαίωμα μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε. Το σπικτό υλικό δεν μπορεί να αντιγραφεί, αν υποδεικνύονται περιορισμοί στη σημείωση αναφοράς πηγής μαζί με το έργο τέχνης. Ερωτήσεις περί πνευματικών δικαιωμάτων θα πρέπει να απευθύνονται στο Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA. Ηλεκτρονική διεύθυνση [e-mail]: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: April 2019 Vol. 15 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Greek (ISSN 1553-2194) is published once a year

ΒΡΕΙΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

Στην εφαρμογή Βιβλιοθήκη Ευαγγελίου και στο liahona.lds.org, μπορείτε να:

- Βρείτε το τρέχον τεύχος.
- Ανακαλύψετε το περιεχόμενο που παρουσιάζεται μόνον ψηφιακά.
- Αναζητήσετε περασμένα τεύχη.
- Υποβάλετε τις ιστορίες και τα σχόλιά σας.
- Εγγραφείτε ή να δώσετε μία συνδρομή δώρο.
- Ενισχύσετε τη μελέτη με ψηφιακά εργαλεία.
- Αναφέρετε αγαπημένα άρθρα και βίντεο.
- Κατεβάσετε ή να εκτυπώσετε άρθρα.
- Ακούσετε τα αγαπημένα σας άρθρα.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

Στείλτε ηλεκτρονικώς τις ερωτήσεις και τα σχόλιά σας στο liahona@ldschurch.org.

Υποβάλετε τις ιστορίες που προωθούν την πίστη σας στο liahona.lds.org ή ταχυδρομήστε στο:

Liahona, flr. 23

50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

Ανεστήθη!
Ανεστήθη!
Ψάλτε όλοι
χαρωπά.

Οι τρεις μέρες φυλακής Τόν μεσ' στον
Άδη τέλειωσαν.

Μια για πάντα έσπασαν,
τον θανάτον τα δεσμά.

Ο Χριστός έχει κερδίσει τη νίκη.

(«Ανεστήθη! Ανεστήθη! Ύμνοι και παιδικά
τραγούδια, σελ. 55.)

Καθώς θυμάστε τον Σωτήρα αυτό το Πάσχα,
μπορείτε να επισκεφθείτε το lds.org/go/4195
για να δείτε όμορφα καλλιτεχνήματα και
μαρτυρίες από Αποστόλους για τα χαρακτη-
ριστικά του Σωτήρος που έκαναν δυνατή την
Εξιλέωση και την Ανάστασή Του.

Μπομπ και Λόρι Θέρστον

Υπηρέτησαν στην Ιεραποστολή
Πνομ Πενχ της Καμπότζης

Στην πρώτη τους ιεραποστολή μαζί, ο Μπομπ και η Λόρι Θέρστον έμαθαν ότι σημαντική τέλεση διακονίας μπορεί να συμβεί παρά τους γλωσσικούς περιορισμούς και τις πολιτιστικές διαφορές, επειδή είμαστε όλοι τέκνα του Θεού.

ΛΕΣΛΙ ΝΙΛΣΟΝ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

Μπομπ:

Μία ημέρα ακούσαμε μουσική να παίζει δυνατά και παρατηρήσαμε ότι στήθηκε μία σκηνή. Στην Καμπότζη αυτό είτε σημαίνει ότι κάποιος παντρεύεται είτε ότι κάποιος έχει πεθάνει.

Λόρι:

Ανακαλύψαμε ότι μία μητέρα πέντε ή έξι παιδιών είχε μόλις πεθάνει. Ο σύζυγος δεν ήταν γύρω. Τα παιδιά μόλις είχαν ξυπνήσει και συνειδητοποίησαν ότι η μαμά τους ήταν νεκρή.

Μία κόρη έκλαιγε με λυγμούς. Μέσω ενός μεταφραστή είπα: «Είμαι η μεγαλύτερη. Έχω όλα αυτά τα αδέρφια. Δεν ξέρω τι να κάνω».

Την αγκάλιασα σφιχτά. Πώς θα μπορούσα να μην το κάνω; Αυτό το κορίτσι είχε μόλις χάσει τη μητέρα της. Της μίλησα στα Αγγλικά και είπα: «Ξέρω ότι δεν με καταλαβαίνεις, αλλά σου υπόσχομαι ότι θα δεις τη μητέρα σου ξανά. Θα είσαι εντάξει. Δεν θα είσαι μόνη».

Τόσες πολλές εμπειρίες όπως αυτή μας έχουν προσφέρει μία ειδική σχέση με τον λαό της Καμπότζης.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

Βρείτε περισσότερα Πορτρέτα Πίστης στο lds.org/go/18.

Αρχές Τέλεσης Διακονίας

ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ, χαρούμενη ΤΗΝ ΤΕΛΕΣΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Η υπηρετήση με αγάπη φέρνει χαρά τόσο στον δότη όσο και στον αποδέκτη.

Μερικές φορές η αναζήτησή μας για ευτυχία σε αυτήν τη ζωή μπορεί να φαίνεται σαν να τρέχουμε σε έναν κυλιόμενο τάπητα. Τρέχουμε και τρέχουμε και ακόμη αισθανόμαστε σαν να μην έχουμε φτάσει πουθενά. Για μερικούς, η σκέψη τέλεσης διακονίας σε άλλους απλά φαίνεται σαν να προσθέτει να κάνουν περισσότερα.

Όμως ο Επουράνιος Πατέρας μας θέλει να βιώσουμε χαρά και μας έχει πει ότι: «οι άνθρωποι υπάρχουν για να μπορέσουν να έχουν αγαλλίαση» (Νεφί Β' 2:25). Και ο Σωτήρας δίδαξε ότι η τέλεση διακονίας σε άλλους είναι ένα ουσιώδες μέρος του πώς φέρνουμε χαρά στη ζωή μας και στη ζωή των άλλων.

Τι είναι χαρά;

Η χαρά έχει προσδιορισθεί ως «ένα συναίσθημα μεγάλης ευχαρίστησης και ευτυχίας»¹. Προφήτες των τελευταίων ημερών έχουν παράσχει διευκρίνιση όσον αφορά στο από πού προέρχεται η χαρά και πώς βρίσκεται. «Η χαρά που αισθανόμαστε έχει λίγο να κάνει με τις συνθήκες της ζωής μας και τα πάντα με το σημείο εστίασης της ζωής μας» είπε ο Πρόεδρος Ράσσελ Νέλσον. «...Η χαρά προέρχεται από Εκείνον και είναι χάριτι του [Ιησού Χριστού]. Είναι η πηγή όλης της χαράς»².

Η τέλεση διακονίας φέρνει χαρά

Όταν ο Λεχί έφαγε από τον καρπό του δένδρου της ζωής, η ψυχή του γέμισε «με εξαιρετικά μεγάλη

αγαλλίαση» (Νεφί Α' 8:12). Η πρώτη του επιθυμία ήταν να μοιρασθεί αυτόν τον καρπό με εκείνους που αγαπούσε.

Η προθυμία μας να τελούμε διακονία σε άλλους μπορεί να φέρει αυτού του είδους τη χαρά σε εμάς και σε εκείνους. Ο Σωτήρας διδάξε στους μαθητές Του ότι ο καρπός που φέρνουμε όταν είμαστε ενωμένοι με Εκείνον μας βοηθά να φέρουμε την πληρότητα χαράς (βλέπε Κατά Ιωάννην 15:1-11). Το κάνουμε το έργο Του υπηρετώντας και επιζητώντας να φέρουμε άλλους προς Εκείνον μπορεί να είναι μία χαρούμενη εμπειρία (βλέπε Κατά Λουκάν 15:7, Άλμα 29:9, Διδαχή και Διαθήκες 18:16, 50:22). Μπορούμε να βιώσουμε αυτήν τη χαρά ακόμη και όταν αντιμετωπίζουμε αντίθεση και δοκιμασία (βλέπε Προς Κορινθίους Β' 7:4, Προς Κολοσσαείς 1:11).

Ο Σωτήρας μάς έδειξε το τέλει παράδειγμα ότι μία από τις μεγαλύτερες πηγές αληθινής χαράς στη θνητή ζωή βρίσκεται μέσω της υπηρετήσης. Όταν τελούμε διακονία στους αδελφούς και τις αδελφές μας όπως ο Σωτήρας με χριστιανική αγάπη στην καρδιά μας, μπορούμε να βιώσουμε χαρά που είναι περισσότερο από απλή ευτυχία.

«Καθώς υιοθετούμε [την τέλεση διακονίας] με πρόθυμη καρδιά θα... είμαστε πιο κοντά στο να γίνουμε ένας λαός της Σιών και θα αισθανθούμε ανυπέβλητη χαρά με εκείνους τους οποίους έχουμε βοηθήσει στο μονοπάτι της ιδιότητας του μαθητού» διδάξε η αδελφή Τζην Μπίνγκαμ, Γενική Πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας³.

ΜΙΑ ΠΗΓΗ ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΧΑΡΑΣ

Ο Σωτήρας μας έδειξε το τέλει παράδειγμα ότι η αληθινή χαρά στη θνητή ζωή μπορεί να βρεθεί μέσω της υπηρετήσης.

Πώς μπορούμε να κάνουμε την τέλεση διακονίας πιο χαρούμενη;

Υπάρχουν πολλοί τρόποι να φέρουμε μεγαλύτερη χαρά στην τέλεση διακονίας μας. Ορίστε μερικές ιδέες:

1. Κατανοήστε τον σκοπό σας στην τέλεση διακονίας.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι για να τελέσετε διακονία. Τελικώς, οι προσπάθειές μας θα πρέπει να ευθυγραμμισθούν με τον σκοπό του Θεού «να πραγματοποιη[σει] την αθανασία και αιώνια ζωή του ανθρώπου» (Μωυσή 1:39). Καθώς αποδεχόμαστε την πρόσκληση του Προέδρου Ράσελ Νέλσον να βοηθούμε άλλους κατά μήκος του μονοπατιού της διαθήκης, μπορούμε να βρούμε χαρά συμμετέχοντας στο έργο του Θεού⁴. (Για περισσότερα για τον σκοπό της τέλεσης διακονίας, βλέπε: «Αρχές Τέλεσης Διακονίας: ο σκοπός που θα αλλάξει την τέλεση διακονίας μας», στη *Λιαχόνα* Ιανουαρίου 2019.)

2. Κάντε τέλεση διακονίας για ανθρώπους όχι για έργα.

Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον συχνά μας θύμιζε: «Ποτέ μην αφήνετε ένα πρόβλημα που επιλύεται να γίνει πιο σημαντικό από ένα άτομο που πρέπει να αγαπηθεί»⁵. Η τέλεση διακονίας είναι για την αγάπη των ανθρώπων και όχι για πράγματα που πρέπει να γίνουν. Καθώς αναπτυσσόμαστε πνευματικώς ώστε να αγαπούμε με τον ίδιο τρόπο που έκανε ο Σωτήρας, θα είμαστε πιο ανοικτοί στη χαρά που προέρχεται από την υπηρετήση άλλων.

3. Κάντε την τέλεση διακονίας απλή. Ο Πρόεδρος Ράσελ Μπάλλαρντ, Αναπληρωτής Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, μας λέει: «Μεγάλα πράγματα γίνονται

μέσω απλών και μικρών πραγμάτων... Οι μικρές και απλές μας πράξεις καλοσύνης και υπηρετήσεως θα συσσωρευθούν σε μια ζωή γεμάτη με την αγάπη για τον Επουράνιο Πατέρα, αφοσίωση στο έργο του Κυρίου Ιησού Χριστού και μία αίσθηση γαλήνης και αγαλλιάσεως κάθε φορά που προσεγγίζουμε με αγάπη ο ένας τον άλλον»⁶.

4. Απομακρύνετε το άγχος από την τέλεση διακονίας. Δεν είναι δική σας ευθύνη να εργάζεστε για τη σωτηρία κάποιου. Αυτό είναι μεταξύ του ατόμου και του Κυρίου. Η ευθύνη μας είναι να τα αγαπούμε και να τα βοηθούμε να στραφούν προς τον Ιησού Χριστό, που είναι ο Σωτήρας τους.

Μην αναβάλετε τη χαρά της υπηρετήσης

Μερικές φορές οι άνθρωποι διστάζουν να ζητήσουν τη βοήθεια που χρειάζονται, οπότε η προσφορά της υπηρετήσής μας θα μπορούσε να είναι ακριβώς ό,τι χρειάζονται. Όμως ούτε να πιέζουμε τους ανθρώπους είναι η απάντηση. Το να ζητήσουμε άδεια πριν από την τέλεση διακονίας είναι καλή ιδέα.

Ο Πρεσβύτερος Ντίτερ Ούχτντορφ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων μας μίλησε για μία ανύπανδρη μητέρα που κόλλησε ανεμβλογιά – και κατόπιν τα παιδιά της αρρώστησαν επίσης. Το κατά κανόνα πεντάκάθαρο σπίτι έγινε ακατάστατο και βρόμικο. Πιάτα και ρούχα συσσωρεύθηκαν.

Σε μία στιγμή που αισθάνθηκε τελείως καταβεβλημένη, οι αδελφές της Ανακουφιστικής Εταιρείας χτύπησαν την πόρτα της. Δεν είπαν: «Ενημερώστε μας εάν μπορούμε να βοηθήσουμε». Όταν είδαν την κατάσταση, ανέλαβαν δράση.

«Καθάρισαν το χάος, έφεραν φως και διαύγεια στο σπίτι και κάλεσαν μία φίλη να φέρει κάποια είδη παντοπωλείου που τα είχαν πολύ ανάγκη. Όταν εντέλει τελείωσαν το έργο τους και είπαν αντίο, άφησαν εκείνη τη νεαρά μητέρα με δάκρυα – δάκρυα ευγνωμοσύνης και αγάπης»⁷.

Τόσο οι δότες όσο και η αποδέκτρια αισθάνθηκαν τη ζεστασιά της χαράς.

Καλλιεργήστε τη χαρά στη ζωή σας

Όση περισσότερη χαρά, γαλήνη και ικανοποίηση μπορούμε να καλλιεργούμε στη ζωή μας, τόσο περισσότερη θα μοιραζόμαστε με άλλους καθώς τελούμε διακονία. Η χαρά έρχεται μέσω του Αγίου Πνεύματος (βλέπε Προς Γαλάτες 5:22 και Διδαχή και Διαθήκες 11:13). Είναι κάτι για το οποίο μπορούμε να προσευχόμαστε (βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 136:29) και να προσκαλούμε στη ζωή μας. Ορίστε μερικές ιδέες για να καλλιεργούμε τη χαρά στη ζωή μας:

- 1. Μετράτε τις ευλογίες σας.** Καθώς εξετάζετε τη ζωή σας, γράψτε στο ημερολόγιό σας τα πράγματα με τα οποία ο Θεός σας έχει ευλογήσει⁸. Σημειώστε το καλό γύρω σας⁹. Δώστε προσοχή σε ό,τι θα μπορούσε να σας εμποδίζει να αισθανθείτε χαρά και καταγράψτε τρόπους επίλυσης ή καλύτερης κατανόησής τους. Κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής του Πάσχα, αφιερώστε χρόνο για να αναζητήσετε μία μεγαλύτερη σχέση με τον Σωτήρα (βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 101:36).
- 2. Εξασκήστε την επίγνωση.** Χαρά μπορείτε να βρείτε πιο εύκολα σε στιγμές ήρεμου διαλογισμού¹⁰. Ενωτισθείτε προσεκτικά ό,τι σας φέρνει χαρά (βλέπε Χρονικών Α' 16:15). Ο χρόνος μακριά από τα μέσα μαζικής επικοινωνίας μπορεί μερικές φορές να είναι απαραίτητος για να εξασκήσετε την επίγνωση¹¹.
- 3. Αποφεύγετε να συγκρίνετε τον εαυτό σας.** Έχει ειπωθεί ότι η σύγκριση είναι ο κλέφτης της χαράς. Ο Παύλος προειδοποίησε ότι εκείνοι που «συναριθμ[ούνται] και συγκρίν[ουν] τον εαυτό μας με τον εαυτό τους, ανοηταίνουν» (Προς Κορινθίους Β' 10:12).
- 4. Επιζητήστε προσωπική αποκάλυψη.** Ο Σωτήρας διδάξε: «Αν ζητήσεις, θα σου δοθεί η μια αποκάλυψη μετά την άλλη, η μια γνώση μετά την άλλη, ώστε να μπορείς να γνωρίζεις τα μυστήρια και ό,τι είναι ειρηνικό – αυτό που φέρνει μεγάλη χαρά, αυτό που φέρνει ζωή αιώνια» (Διδαχή και Διαθήκες 42:61).

Πρόσκληση σε δράση

Πώς μπορείτε να αυξήσετε τη χαρά που βρίσκετε στη ζωή σας μέσω της τέλεσης διακονίας; ■

Οι αρχές σε αυτό το άρθρο μπορούν να εφαρμοστούν στις καθημερινές μας αλληλεπιδράσεις, αλλά αποσκοπούν να βοηθήσουν τους αδελφούς και τις αδελφές που τελούν διακονία στις προσπάθειές τους να ευλογούν τα άτομα και τις οικογένειες που τους ανατίθενται.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. “Joy”, en.oxforddictionaries.com
2. Ράσσελ Νέλσον, «Χαρά και πνευματική επιβίωση», *Λιαχόνα*, Νοε 2016, 82.
3. Τζην Μπίνγκαμ, «Τέλεση διακονίας όπως ο Σωτήρας», *Λιαχόνα*, Μάιος 2018, 107.
4. Βλέπε Ράσσελ Νέλσον: «Καθώς προχωρούμε μαζί», *Λιαχόνα*, Απρίλιος 2018, 4-7.
5. Τόμας Μόνσον, «Βρίσκοντας χαρά στο ταξίδι», *Λιαχόνα*, Νοε 2008, 86.
6. Ράσσελ Μπάλλαρντ, «Βρίσκοντας χαρά μέσω στοργικής υπηρετήσης», *Λιαχόνα*, Μάιος 2011, 49.
7. Ντίτερ Ούχτντορφ, «Ζώντας το Ευαγγέλιο περιχαρώς», *Λιαχόνα*, Νοε 2014, 120-123.
8. Βλέπε Χένρυ Αιρινγκ, “Ο Remember, Remember”, *Λιαχόνα*, Νοε 2007, 67.
9. Βλέπε Τζην Μπίνγκαμ: «Ωστε η χαρά σας να είναι πλήρης», *Λιαχόνα*, Νοε 2017, 87.
10. Βλέπε Ντίτερ Ούχτντορφ: «Για τα πράγματα που έχουν μεγαλύτερη αξία», *Λιαχόνα*, Νοε 2010, 21.
11. Βλέπε Γκάρντ Στήβενσον: «Πνευματική έκλειψη», *Λιαχόνα*, Νοε 2017, 46.

Σε περιόδους αποθάρρυνσης, θυμηθείτε την *χήρα της Ναΐν*

Ειδικά όταν αισθανόμαστε ξεχασμένοι ή αγνοημένοι πρέπει να θυμόμαστε: Ο Ιησούς ήλθε να βοηθήσει τη χήρα ακριβώς την ώρα της ανάγκης της και θα έλθει σε εμάς επίσης.

Από τον Κηθ Γουίλσον

Αναπληρωτή καθηγητή αρχαίων γραφών του Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ

Μερικές φορές στα πάνω και στα κάτω της ζωής μπορεί να αισθανόμαστε ότι ο Θεός δεν είναι πολύ ενεργός στην καθημερινή μας ζωή. Τα πρό-τυπά μας φαίνονται μάλλον κουραστικά και μονότονα. Δεν υπάρχουν πολλές αλλαγές και είναι μερικές φορές δύσκολο να προσδιορίσουμε μία περιοχή όπου ο Θεός έχει επέμβει απευθείας στις συνθήκες της ζωής μας. Οποτεδήποτε έχω αυτά τα συναισθήματα της ασημαντότητας στη δική μου ζωή, συχνά σκέφτομαι μία γυναίκα στην Καινή Διαθήκη που ίσως να έχει αισθανθεί με αυτόν τον τρόπο. Το όνομά της δεν αναφέρεται στις γραφές όμως είναι απλώς γνωστή από το όνομα του χωριού της και από την οικογενειακή της κατάσταση.

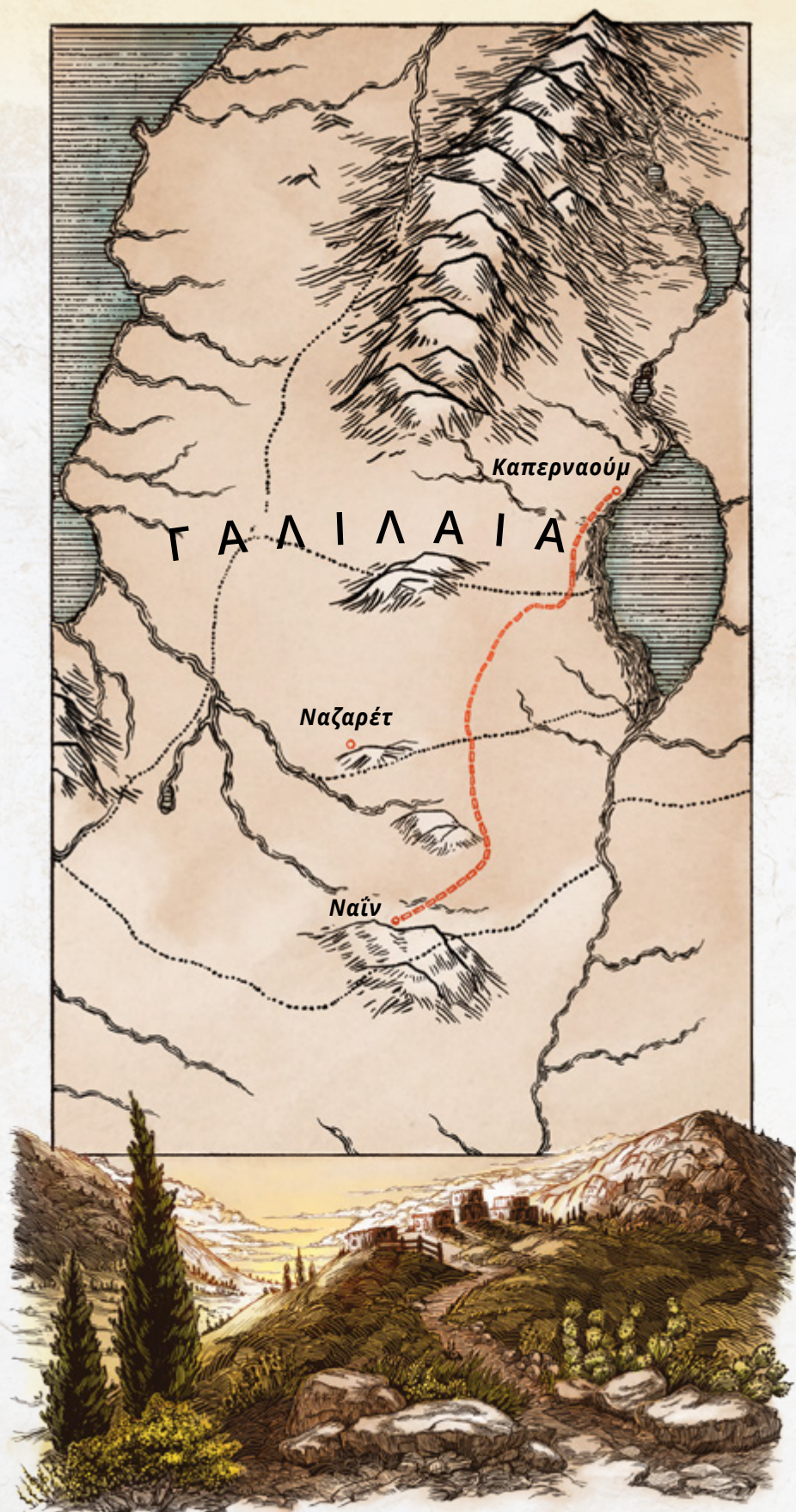
Η γυναίκα είναι η χήρα της Ναΐν και μόνο ο ευαγγελιστής Λουκάς καταγράφει τη θαυμάσια ιστορία της. Για μένα αντιπροσωπεύει την ουσία της προσωποποιημένης τέλεσης διακονίας του Σωτήρος και πώς προσέγγισε τον αποθαρρυσμένο, κοινό λαό της κοινωνίας Του. Η αφήγηση σιωπηλά θέτει το θέμα για το εάν ο Θεός μάς γνωρίζει και ενδιαφέρεται για εμάς.

Μία σύντομη σύνοψη του θαύματος από το Κατά Λουκάν κεφάλαιο 7 απεικονίζει τον Ιησού να διακόπτει μία νεκρική πομπή και με θαυμαστό τρόπο να φέρνει έναν νεκρό νέο άνδρα πίσω στη ζωή. Όμως υπάρχουν πολλά περισσότερα να καταλάβουμε για το σκηνικό. Όπως με όλα τα θαύματα, αλλά κυρίως με αυτό, το πλαίσιο είναι ζωτικής σημασίας για την κατανόηση αυτού του περιστατικού. Έχοντας διδάξει στο Κέντρο Ιερουσαλήμ του Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ, θα μοιραστώ μαζί σας μερικές προσωπικές εσώτερες γνώσεις γι' αυτό το θαύμα.

Η Ναϊν ήταν ένα μικρό αγροτικό χωριό την εποχή του Ιησού που βρισκόταν απέναντι από το όρος Μορέχ, το οποίο καθόριζε την ανατολική πλευρά της κοιλάδας Ζεζερέλ. Η ίδια η κωμόπολη ήταν σε ένα απομονωμένο μέρος. Η πρόσβαση σ' αυτήν περιοριζόταν σε ένα μόνο δρόμο. Κατά τη διάρκεια της εποχής του Ιησού, αυτός ο οικισμός θα ήταν μικρός και σχετικά φτωχός και έχει παραμείνει έτσι από τότε. Κατά καιρούς στην ιστορία της αυτή η κωμόπολη αποτελείτο από μόλις 34 σπίτια και μόνον 189 ανθρώπους¹. Σήμερα είναι η εστία περίπου 1.500 κατοίκων.

Ο Λουκάς αρχίζει την αφήγησή του σημειώνοντας ότι ο Ιησούς ήταν στην Καπερναούμ την προηγούμενη ημέρα και είχε θεραπεύσει τον δούλο του εκατόνταρχου (βλέπε Κατά Λουκάν 7:1-10). Κατόπιν μαθαίνουμε ότι «την επομένη ημέρα» (εδάφιο 11, η πλάγια γραφή προστέθηκε), ο Σωτήρας πήγε σε μία πόλη που ονομαζόταν Ναϊν συνοδευόμενος από μία μεγάλη ομάδα μαθητών. Αυτή η αλληλουχία είναι πολύ σημαντική. Η Καπερναούμ βρίσκεται στην βόρεια ακτή της Θάλασσας της Γαλιλαίας, 183 μέτρα κάτω από το επίπεδο της θάλασσας. Η Ναϊν είναι περίπου 48 χιλιόμετρα νοτιοδυτικώς της Καπερναούμ στα 213 μέτρα πάνω από το επίπεδο της θάλασσας, απαιτώντας έτσι μία δύσκολη, ανηφορική ανάβαση στη Ναϊν. Προκειμένου να περπατήσετε από την Καπερναούμ στη Ναϊν θα χρειαζόταν τουλάχιστον μία ή δύο ημέρες. Προσφάτως πήρε σε μία ομάδα νέων φοιτητών του Κέντρου Ιερουσαλήμ Π.Μ.Γ., 10 ώρες να περπατήσουν αυτήν τη διαδρομή σε πλακόστρωτους δρόμους. Αυτό σημαίνει ότι ο Ιησούς πιθανώς έπρεπε να σηκωθεί πολύ νωρίς ή ίσως ακόμη να περπατήσει κατά τη διάρκεια της νύκτας, προκειμένου να διακόψει την νεκρική πομπή «την επομένη ημέρα»².

Καθώς ο Χριστός πλησίαζε την πόλη μετά από ένα πολύ εξαντλητικό ταξίδι, ένας νέος άνδρας πιθανώς στην ηλικία των 20 ετών³ μεταφερόταν σε μία νεκρική πλάκα. Ο Λουκάς μας λέει ότι αυτός ο νέος άνδρας ήταν ο μοναδικός γιος μίας χήρας και μερικοί λόγιοι ερμηνεύουν το ελληνικό κείμενο για να υποδηλώσουν ότι δεν είχε άλλον απόγονο⁴. Μία μεγάλη ομάδα χωρικών την συνόδευε σ' αυτήν την τόσο άτυχη οικογενειακή τραγωδία.

Προφανώς ο θάνατος ενός γιου θα ήταν μία τραγωδία για οποιονδήποτε, όμως σκεφθείτε τις επιπτώσεις γι' αυτήν τη χήρα. Ακριβώς τι θα σήμαινε κοινωνικώς, πνευματικώς και οικονομικώς να είσαι μία χήρα χωρίς κληρονόμο στο αρχαίο Ισραήλ; Στην κουλτούρα της Παλαιάς Διαθήκης πιστευόταν ότι όταν ένας σύζυγος πέθαινε πριν γεράσει, ήταν ένα σημείο κρίσης του Θεού για αμαρτία. Συνεπώς, μερικοί πίστευαν ότι ο Θεός τιμωρούσε την χήρα που επέζησε. Στο βιβλίο της Ρουθ, όταν η Ναομί χήρεψε σε νεαρή ηλικία, παραπονιόταν: «Ο Κύριος έδωσε μαρτυρία εναντίον μου, και ο Παντοδύναμος με κατέθλιψε» (Ρουθ 1:21, Διεθνής Βασιική Έκδοση)⁵.

Δεν ήταν μόνο σε πνευματικό και συναισθηματικό πόνο, αλλά αυτή η χήρα της Ναϊν αντιμετώπιζε οικονομική καταστροφή – πιθανώς να είχε να αντιμετωπίσει την πείνα ως αποτέλεσμα⁶. Μετά τον γάμο, μία γυναίκα ανετίθετο στην οικογένεια του συζύγου της για οικονομική προστασία. Εάν εκείνος πέθαινε, η φροντίδα της κατόπιν μεταβιβαζόταν στον πρωτότοκο γιο. Τώρα που ο πρωτότοκος και μοναδικός γιος ήταν νεκρός, δεν είχε οποιαδήποτε οικονομική προστασία. Εάν ο γιος ήταν στην ηλικία των 20 ετών, πιθανώς εκείνη ήταν μία γυναίκα μέσης ηλικίας, που ζούσε σε μία μικρή, απομονωμένη αγροτική κωμόπολη και τώρα ήταν πνευματικώς, κοινωνικώς και οικονομικώς πάμπτωχη.

Ακριβώς κατά τη διάρκεια του σύντομου χρονικού διαστήματος όταν οι χωρικοί μετέφεραν τον γιο αυτής της γυναίκας να ενταφιασθεί, ο Ιησούς συνάντησε την πομπή και «τη σπλαχνίστηκε» (Κατά Λουκάν 7:13). Στην πραγματικότητα αυτή θα μπορούσε να είναι η μεγαλύτερη ωραιοποίηση του Λουκά. Ο Ιησούς κατά κάποιον τρόπο αισθάνθηκε την απόλυτα απελπιστική κατάσταση αυτής της χήρας.

Ίσως είχε περάσει τη νύκτα ξαπλωμένη στο πάτωμα από χρώμα, ικετεύοντας τον Επουράνιο Πατέρα να μάθει το γιατί. Ίσως να είχε ανοικτά αμφισβητήσει το γιατί Εκείνος απαιτήσε από εκείνη να ζει ακόμη σε αυτήν τη γη. Ή ίσως ήταν τρομοκρατημένη από την εκκρεμή μοναξιά που θα αντιμετώπιζε. Δεν γνωρίζουμε. Όμως γνωρίζουμε ότι ο Σωτήρας επέλεξε να αφήσει την Καπερναούμ αμέσως, που θα μπορούσε να απαιτήσει από Εκείνον να περπατήσει όλη τη νύκτα προκειμένου να διακόψει τη νεκρική πομπή ακριβώς πριν να βάλουν το σώμα στο έδαφος.

Ναι, όταν είδε το πρόσωπό της με δάκρυα, καθώς περπατούσε πίσω από την πομπή, ο Ιησούς αισθάνθηκε μεγάλη συμπόνια γι' αυτήν τη γυναίκα – αλλά φαίνεται ότι η συμπόνια Του προήλθε από συναισθήματα που βίωσε πολύ πριν ακριβώς Εκείνος «τύχει» να διακόψει αυτήν τη νεκρική πομπή. Έφθασε εκεί ακριβώς τη στιγμή της ανάγκης της.

Ο Ιησούς κατόπιν είπε στη χήρα να «μην κλαί[ει]» (εδάφιο 13). Χωρίς να φοβάται για την έλλειψη τελετουργικής καθαρότητας, «άγγιξε το νεκροκρέβατο» και η πομπή «στάθηκε». Κατόπιν πρόσταξε: «Νεανίσκε, σε σένα λέω, σήκω επάνω».

«Και ο νεκρός ανακάθισε, και άρχισε να μιλάει. Και [ο Ιησούς] τον έδωσε στη μητέρα του» (εδάφια 14-15). Φυσικά το πλήθος των χωρικών και οι μαθητές του Ιησού ήταν έκπληκτοι καθώς η κοινή τους θλίψη μετεβλήθη σε καθαρή χαρά. Όλοι «δόξαζαν τον

Θεό, λέγοντας ότι: Ένας μεγάλος προφήτης έχει σηκωθεί ανάμεσά μας» (εδάφιο 16). Όμως αυτό το θαύμα ήταν επίσης για να σώσει μία απεγνωσμένη ψυχή. Ο Ιησούς γνώριζε ότι ήταν πολύ κακό γι' αυτήν τη γυναίκα – κάποιαν που την περιφρονούσαν λόγω της κουλτούρας τους. Η κατάστασή της φώναζε για την άμεση προσοχή Του ακόμη και αν Εκείνος έπρεπε να ταξιδέψει μακριά για να είναι εκεί ακριβώς την κατάλληλη στιγμή. Γνώριζε την απελπιστική της κατάσταση και ήλθε γρήγορα. Ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον (1927-2018) μίλησε για αναντίρρητη αλήθεια όταν είπε: «Μία ημέρα, όταν θα κοιτάζουμε αυτά που φαίνονταν συμπτώσεις στη ζωή μας, θα συνειδητοποιήσουμε ότι ίσως δεν ήταν τελικά τόσο συμπτωματικές»⁷.

Τώρα, όσο και εάν είναι ανυψωτικό αυτό το περιστατικό, πρέπει να γίνει κάτι πολύ περισσότερο από μία απολαυστική ιστορία της Βίβλου για εμάς. Επαληθεύει αδιαμφισβήτητα ότι ο Ιησούς γνώριζε για τη φτώχη, ξεχασμένη και απελπισμένη χήρα. Ειδικά όταν αισθανόμαστε ξεχασμένοι ή αγνοημένοι ή ασημαντοι, πρέπει να θυμόμαστε: Ο Ιησούς ήλθε να βοηθήσει τη χήρα την ώρα της απελπιστικής ανάγκης της και θα έλθει σε εμάς επίσης. Επιπροσθέτως, ένα δεύτερο μάθημα που θα μπορούσαμε να αποκτήσουμε από το παράδειγμα του Σωτήρος είναι η σπουδαιότητα της προσέγγισης για να ευλογήσετε άλλους γύρω σας. Πολλά άτομα στον κύκλο σας θα αποθαρρύνονται από καιρού εις καιρόν. Εάν

μπορείτε να τους πείτε για την «αδελφή της Ναϊν» και πώς ο Κύριος ήξερε ακριβώς την αποθάρρυνση και την μεγάλη προσωπική της κρίση, θα μπορούσε να αλλάξει η νύκτα σε ημέρα. Θυμηθείτε την εύστοχη παρατήρηση του Προέδρου Σπένσερ Κίμπαλ (1895-1985): «Ο Θεός μάς παρατηρεί πράγματι και μας προστατεύει. Αλλά είναι συνήθως μέσω άλλου ατόμου που καλύπτει τις ανάγκες μας»⁸.

Από όλα τα θαύματα του Ιησού κατά τη διάρκεια της ζωής Του επί της γης, για μένα, λίγα είναι τόσο ιστορικά και συμπονετικά όπως αυτό της τέλεσης διακονίας Του στη χήρα της Ναϊν. Μας υπενθυμίζει ότι έχουμε σημασία για Εκείνον και ότι ποτέ δεν μας ξεχνά. Δεν μπορούμε να το ξεχάσουμε αυτό. ■

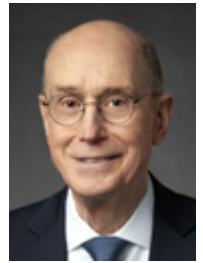
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Ε. Μιλς, *Census of Palestine 1931: Population of Villages, Towns, and Administrative Areas* (1932), 75.
2. Βλέπε Κεντ Μπράουν, *The Testimony of Luke* (2015), 364.
3. Βλέπε Μπράουν, *The Testimony of Luke*, 365.
4. Βλέπε Μπράουν, *The Testimony of Luke*, 365.
5. Στο Ησαΐας 54:4, ο Κύριος λέει στη χήρα του Ισραήλ ότι «δεν θα θυμά[ται] πλέον το όνειδος της χηρείας [της]» (Νέα μετάφραση στα Αγγλικά).
6. Βλέπε Μπράουν, *The Testimony of Luke*, 365.
7. Τόμας Μόνσον, στο Τζόζεφ Γουέρθλιν, "Lessons Learned in the Journey of Life", *Λιαχόνα*, Μάιος 2001, 38.
8. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 82.

Για να δείτε το βίντεο της Βίβλου "Widow of Nain", επισκεφθείτε το lds.org/go/041917.

**Από τον Πρόεδρο
Χένρυ Άιρινγκ**
Δεύτερο Σύμβουλο
στην Πρώτη
Προεδρία

ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΕΙΤΕ ΤΗΝ απελευθέρωση ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Η Εξιλέωση και η Ανάσταση του Σωτήρος Τού δίνουν τη δύναμη να μας ενδυναμώνει στις δοκιμασίες μας ή να μας απελευθερώνει από αυτές.

Για όσους από εμάς έχουμε χάσει αγαπημένα πρόσωπα, ο δρόμος εμπρός μπορεί να είναι θλιβερός και μοναχικός – ακόμη περισσότερο για εκείνους που δεν έχουν γνώση και μαρτυρία για την Εξιλέωση και την Ανάσταση του Σωτήρος Ιησού Χριστού. Θυμάστε τους δύο μαθητές Του που είχαν αμφιβολίες στον δρόμο προς Εμμαούς. Ο ανεστημένος Κύριος πλησίασε κοντά τους και ρώτησε γιατί ήταν λυπημένοι. Ο Λουκάς μάς δίνει την απάντηση:

«Και εκείνοι είπαν σ’ αυτόν: Αυτά για τον Ιησού τον Ναζωραίο, που στάθηκε ένας άνδρας προφήτης, δυνατός σε έργο και λόγο μπροστά στον Θεό και σε ολόκληρο τον λαό·

»και πώς οι αρχιερείς και οι άρχοντές μας τον παρέδωσαν σε καταδίκη θανάτου, και τον σταύρωσαν·

»εμείς, όμως, ελπίζαμε ότι αυτός είναι εκείνος που επρόκειτο να λυτρώσει τον Ισραήλ»
(Κατά Λουκάν 24:19-21).

Αντλούμε παρηγοριά από τη γνώση και τη μαρτυρία μας ότι ήταν Εκείνος που λύτρωσε τον Ισραήλ. *Ήταν* Αυτός ο οποίος «έσπασε τα δεσμά τού θανάτου» (Μωσία 15:23). *Ήταν* Αυτός ο οποίος έγινε «η απαρχή αυτών που έχουν κοιμηθεί» (Προς Κορινθίους Α' 15:20). *Ήταν* Αυτός ο οποίος κατέστησε δυνατές τις διαθήκες του ναού που μας δένουν παντοτινά με αυτούς που «έχουμε αγαπήσει και χάσαμε!»¹

Αυτή την εποχή του Πάσχα, θα ήθελα να αναφέρω μέρος ενός μηνύματος πνευματικής συγκεντρώσεως που έδωσα πριν από λίγα χρόνια σχετικά με τη δύναμη της απελευθέρωσης του Σωτήρος. Με ενδυνάμωσε καθώς το προετοίμαζα και το έδινα. Προσεύχομαι ότι θα ενδυναμώσει κι εσάς καθώς το διαβάζετε.

Ο Σωτήρας γνωρίζει τις θλίψεις μας

Η ζωή τελειώνει νωρίς για μερικούς και τελικά για όλους μας. Ο καθένας μας θα δοκιμαστεί αντιμετωπίζοντας τον θάνατο κάποιου που αγαπάμε.

Τις προάλλες γνώρισα έναν άνδρα που δεν είχα δει από τότε που η σύζυγός του πέθανε. Ήταν μία τυχαία συνάντηση σε μία ευχάριστη κοινωνική κατάσταση κοινωνικών κατά τις διακοπές. Χαμογελούσε καθώς με πλησίαζε. Ενθυμούμενος τον θάνατο της συζύγου του, διατύπωσα πολύ προσεκτικά τον κοινό χαιρετισμό: «Πώς τα πας;»

Το χαμόγελο εξαφανίστηκε, τα μάτια του έγιναν υγρά και είπε σιωπηλά, με μεγάλη σοβαρότητα: «Είμαι μία χαρά. Αλλά είναι πολύ δύσκολο».

Είναι πολύ δύσκολο, όπως οι περισσότεροι από εσάς έχετε μάθει και όλοι μας θα γνωρίσουμε κάποτε.

*Ο Σωτήρας θα μπορούσε να ξέρει
τις θλίψεις μας με την έμπνευση του
Πνεύματος, αλλά επέλεξε να μάθει
με το να τις βιώσει ο Ίδιος.*

Το πιο δύσκολο κομμάτι αυτής της δοκιμασίας είναι να γνωρίζουμε τι να κάνουμε με τη θλίψη, τη μοναξιά και την απώλεια που μπορούμε να νιώσουμε σαν να χάσαμε ένα κομμάτι μας. Η θλίψη μπορεί να παραμείνει σαν χρόνιος πόνος. Και για κάποιους, μπορεί να υπάρχουν συναισθήματα θυμού ή αδικίας.

Η Εξιλέωση και η Ανάσταση του Σωτήρος Του δίνουν τη δύναμη να μας απελευθερώσει σε μία τέτοια δοκιμασία. Μέσα από την εμπειρία Του, γνώρισε όλες τις θλίψεις μας. Θα μπορούσε να τις γνωρίσει με την έμπνευση του Πνεύματος, αλλά επέλεξε αντ' αυτού να γνωρίσει βιώνοντάς τις ο Ίδιος. Αυτή είναι η αφήγηση:

«Και ιδέστε, θα γεννηθεί από τη Μαρία στην Ιερουσαλήμ, που είναι η γη των προγόνων μας, που αυτή θα είναι παρθένος, ένα πολύτιμο και εκλεκτό σκεύος, η οποία θα επισκιασθεί και θα συλλάβει με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, και θα γεννήσει ένα γιο, μάλιστα, τον Υιό του Θεού.

»Και αυτός θα έλθει, υποφέροντας πόνους και βάσανα και πειρασμούς κάθε είδους. Και τούτο ώστε να εκπληρωθεί ο λόγος που είπε ότι θα πάρει επάνω του τους πόνους και τις ασθένειες του λαού του.

»Και θα πάρει επάνω του το θάνατο, ώστε να λύσει τα δεσμά τού θανάτου τα οποία δένουν τον λαό του. Και θα πάρει επάνω του τις ατέλειές τους, ώστε τα σπλάχνα του να γεμισούν με έλεος, σύμφωνα με τη σάρκα, ώστε να μάθει σύμφωνα με τη σάρκα πώς να περιθάλλει το λαό του σύμφωνα με τις ατέλειές τους» (Αλμα 7:10-12).

Οι καλοί άνθρωποι γύρω σας θα προσπαθήσουν να καταλάβουν τη θλίψη σας με την εκδημία ενός αγαπημένου. Μπορεί να αισθάνονται θλίψη οι ίδιοι. Ο Σωτήρας όχι μόνο καταλαβαίνει και αισθάνεται θλίψη, αλλά και αισθάνεται επίσης την προσωπική σας θλίψη που μόνο εσείς αισθάνεστε. Και σας γνωρίζει τέλεια. Γνωρίζει την καρδιά σας.

Προσκαλέστε το Άγιο Πνεύμα

Ο Σωτήρας μπορεί να ξέρει ποια από τα πολλά πράγματα μπορείτε να κάνετε που θα είναι καλύτερα για εσάς καθώς προσκαλείτε το Άγιο Πνεύμα να σας παρηγορήσει και να σας ευλογήσει. Αυτός θα ξέρει πού πρέπει να ξεκινήσετε. Μερικές φορές θα είναι να προσευχηθείτε. Μερικές φορές θα είναι να πάτε να

παρηγορήσετε κάποιον άλλον. Γνωρίζω μία χήρα με εξουθενωτική ασθένεια που εμπνεύστηκε να επισκεφτεί μία άλλη χήρα. Δεν ήμουν εκεί, αλλά είμαι βέβαιος ότι ο Κύριος ενέπνευσε μία πιστή μαθήτρια να προσεγγίσει μία άλλη και έτσι ήταν σε θέση να συμπαρασταθεί και στις δύο.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους ο Σωτήρας μπορεί να συμπαρασταθεί σε εκείνους που θρηγούν, με τον καθένα να ταιριάζει σε αυτούς. Αλλά μπορείτε να είστε βέβαιοι ότι μπορεί και θα το κάνει με τον καλύτερο τρόπο για εκείνους που θρηγούν και για εκείνους γύρω τους. Μία σταθερά, όταν ο Θεός απελευθερώνει τους ανθρώπους από τη θλίψη, είναι ότι αισθάνονται ταπεινότητα σαν του παιδιού μπροστά Του. Σπουδαίο παράδειγμα της δύναμης της πιστής ταπεινοφροσύνης έρχεται από τη ζωή του Ιώβ (βλέπε Ιώβ 1:20-22). Μια άλλη σταθερά, την οποία είχε επίσης ο Ιώβ, είναι η αδιάκοπη πίστη στη δύναμη της Ανάστασης του Σωτήρος (βλέπε Ιώβ 19:26).

Όλοι θα αναστηθούμε, συμπεριλαμβανομένων των αγαπημένων σας που πέθαναν. Η επανένωση που θα έχουμε μαζί τους δεν θα είναι αιθέρια, αλλά με σώματα που ποτέ δεν θα πεθάνουν, ούτε θα γεράσουν ούτε θα γίνουν αδύναμα.

Όταν ο Σωτήρας εμφανίστηκε στους Αποστόλους Του μετά την Ανάσταση, όχι μόνο τους καθησύχασε στη θλίψη τους αλλά επίσης και όλους μας που μπορεί ποτέ να θρηγήσουμε. Τους καθησύχασε και εμάς με αυτόν τον τρόπο:

«Ειρήνη σ' εσάς...

»Δείτε τα χέρια μου και τα πόδια μου, ότι εγώ ο ίδιος είμαι· ψηλαφήστε με και δείτε· επειδή, ένα πνεύμα δεν έχει σάρκα και κόκαλα, όπως βλέπετε εμένα ότι έχω» (Κατά Λουκάν 24:36, 39).

Ο Κύριος μπορεί να μας εμπνεύσει να προσεγγίσουμε για τη δύναμη της απελευθέρωσης από τη θλίψη μας με τον τρόπο που μας ταιριάζει καλύτερα. Μπορούμε να επιλέξουμε να νηρητήσουμε άλλους για τον Κύριο. Μπορούμε να καταθέσουμε μαρτυρία για τον Σωτήρα, για το Ευαγγέλιό Του, για την αποκατάσταση της Εκκλησίας Του και την Ανάστασή Του. Μπορούμε να τηρούμε τις εντολές Του.

Όλες αυτές οι επιλογές προσκαλούν το Άγιο Πνεύμα. Είναι το Άγιο Πνεύμα που μπορεί να μας παρηγορήσει με τον τρόπο που ταιριάζει στις ανάγκες μας. Και με την έμπνευση του Πνεύματος, μπορούμε να έχουμε μαρτυρία για την Ανάσταση και μία σαφή εικόνα της ένδοξης επανένωσης στο μέλλον. Ένωσα αυτήν την παρηγοριά καθώς κοίταζα την ταφόπλακα κάποιου που ήξερα – κάποιου που ξέρω ότι σε κάποια μελλοντική στιγμή μπορώ να κρατήσω στην αγκαλιά μου. Γνωρίζοντάς το όχι μόνο απελευθερώθηκα από τη θλίψη, αλλά και γέμισα με ευτυχή προσμονή.

*Μπορείτε να είστε βέβαιοι
ότι ο Σωτήρας μπορεί και
θα συμπαρασταθεί με έναν
τρόπο που είναι ο καλύτερος
για όσους θλίβονται και για
όσους είναι γύρω τους.*

Αν το μικρό αυτό πρόσωπο είχε ζήσει μέχρι την ωριμότητα, θα χρειαζόταν απελευθέρωση από άλλου είδους δοκιμασίες. Θα είχε δοκιμαστεί για να παραμείνει πιστή στον Θεό μέσα από τις σωματικές και πνευματικές δυσκολίες που έρχονται σε όλους. Παρ' όλο που το σώμα είναι μία υπέροχη δημιουργία, η διατήρηση της λειτουργίας του είναι μία πρόκληση που μας δοκιμάζει όλους. Όλοι πρέπει να παλέψουν μέσα από την ασθένεια και τις επιπτώσεις της γήρανσης.

«Να είσαι ταπεινόφρονας»

Η δύναμη της απελευθέρωσης από τις δοκιμασίες μας είναι σε ισχύ. Λειτουργεί με τον ίδιο τρόπο όπως και η απελευθέρωση από τη δοκιμασία που έρχεται αντιμετωπίζοντας τον θάνατο ενός αγαπημένου. Ακριβώς όπως αυτή η απελευθέρωση δεν είναι πάντα για να σωθεί η ζωή ενός αγαπημένου, η απελευθέρωση από άλλες δοκιμασίες μπορεί να μην είναι να αφαιρεθούν αυτές. Ο Κύριος μπορεί να μη

δώσει ανακούφιση μέχρι να αναπτύξουμε πίστη ώστε να κάνουμε επιλογές που θα φέρουν τη δύναμη της Εξιλέωσης να λειτουργήσει στη ζωή μας. Δεν το απαιτεί αυτό από αδιαφορία αλλά από αγάπη για μας.

Ένας οδηγός για τη λήψη της δύναμης της απελευθέρωσης του Κυρίου από την αντίθεση στη ζωή δόθηκε στον Τόμας Μαρς, τότε Πρόεδρο της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. Ήταν σε δύσκολες δοκιμασίες και ο Κύριος ήξερε ότι θα αντιμετώπιζε περισσότερες. Αυτή είναι η συμβουλή σε αυτόν που ακολουθώ ο ίδιος και δίνω σε σας: «Να είσαι ταπεινόφρονας. Και ο Κύριος ο Θεός σου θα σε οδηγήσει από το χέρι, και θα σου δώσει εκπλήρωση των προσευχών σου» (Διδαχή και Διαθήκες 112:10).

Ο Κύριος θέλει πάντα να μας οδηγήει στην απελευθέρωση μέσα από το να γίνουμε πιο ενάρετοι. Αυτό απαιτεί μετάνοια. Και αυτό χρειάζεται ταπεινότητα. Έτσι ο δρόμος προς την απελευθέρωση απαιτεί πάντοτε ταπεινότητα ώστε να μπορέσει ο Κύριος να μας οδηγήσει από το χέρι όπου θέλει να μας πάει μέσα από τα προβλήματα μας και προς καθαγιασμό.

Οι δοκιμασίες μπορούν να προκαλέσουν δυσανεξία ή απογοήτευση. Η ταπεινοφροσύνη που εσείς και εγώ χρειαζόμαστε για να μας οδηγήσει ο Κύριος από το χέρι έρχεται από την πίστη. Έρχεται από την πίστη ότι ο Θεός πραγματικά ζει, ότι μας αγαπά και ότι αυτό που θέλει – όσο σκληρό μπορεί να είναι – θα είναι πάντα το καλύτερο για εμάς.

Ο Σωτήρας μάς έδειξε αυτήν την ταπεινοφροσύνη. Έχετε διαβάσει πώς προσευχήθηκε στον Κήπο της Γεθσημανή ενώ υπέφερε δοκιμασία για λογαριασμό μας, πέρα από την ικανότητά μας να κατανοήσουμε ή να υπομείνουμε ή ακόμα για μένα να περιγράψω. Θυμάστε την προσευχή Του: «Πατέρα, αν θέλεις, να απομακρύνεις από μένα τούτο το ποτήρι· όμως, όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει» (Κατά Λουκάν 22:42).

Ήξερε και εμπιστευόταν τον Επουράνιο Πατέρα Του, τον μεγάλο Ελοχίμ. Ήξερε ότι ο Πατέρας Του ήταν παντοδύναμος και απείρως καλοσυνάτος. Ο Αγαπημένος Υιός ζήτησε με ταπεινά λόγια – όπως αυτά ενός μικρού παιδιού – τη δύναμη της απελευθέρωσης να Τον βοηθήσει.

Να έχετε κουράγιο και παρηγοριά

Ο Πατέρας δεν απελευθέρωσε τον Υιό αφαιρώντας τη δοκιμασία. Για το καλό μας δεν το έκανε αυτό, αλλά επέτρεψε στον Σωτήρα να τελειώσει την αποστολή που ήρθε να επιτελέσει. Ωστόσο μπορούμε να έχουμε θάρρος πάντα και παρηγοριά γνωρίζοντας για τη βοήθεια που ο Πατέρας παρείχε:

«Και φάνηκε σ' αυτόν ένας άγγελος από τον ουρανό ενισχύοντάς τον.

»Και καθώς ήρθε σε αγωνία, προσευχόταν πιο θερμά. Έγινε, μάλιστα, ο ιδρώτας του σαν θρόμβοι αίματος που κατέβαιναν στη γη.

»Και όταν σηκώθηκε από την προσευχή, ήρθε στους μαθητές του, και τους βρήκε να κοιμούνται από τη λύπη.

»Και τους είπε: Τι κοιμάστε; Σηκωθείτε και προσεύχεστε, για να μη μπίτε σε πειρασμό» (Κατά Λουκάν 22:43-46).

Ο Σωτήρας προσευχόταν για απελευθέρωση. Αυτό που Του δόθηκε δεν ήταν διαφυγή από τη δοκιμασία, αλλά αρκετή παρηγοριά για να το περάσει ένδοξα.

Η εντολή Του προς τους μαθητές Του, οι οποίοι δοκιμάστηκαν και οι ίδιοι, είναι ένας οδηγός για μας. Μπορούμε να αποφασίσουμε να τον ακολουθήσουμε. Μπορούμε να αποφασίσουμε να σηκωθούμε και να προσευχόμαστε με μεγάλη

Ο Ιησούς Χριστός πλήρωσε τα λύτρα για όλες τις αμαρτίες μας και εκείνες όλων των τέκνων του Επουράνιου Πατέρα, ώστε να απελευθερωθούμε από τον θάνατο και την αμαρτία.

πίστη και ταπεινότητα. Και μπορούμε να ακολουθήσουμε την εντολή που προσέθηκε στο βιβλίο του Μάρκου: «Σηκωθείτε, ας πάμε» (Κατά Μάρκον 14:42).

Από αυτό, έχετε συμβουλή για να περάσετε τις σωματικές και τις πνευματικές δοκιμασίες της ζωής. Θα χρειαστείτε τη βοήθεια του Θεού αφού έχετε κάνει όλα όσα μπορείτε ο ίδιος. Έτσι σηκωθείτε και πηγαίετε, αλλά λάβετε τη βοήθειά Του όσο πιο σύντομα μπορείτε, μη περιμένοντας την κρίση για να ζητήσετε απελευθέρωση.

Δίνω τη μαρτυρία μου ότι ο Θεός Πατέρας ζει και μας αγαπά. Το γνωρίζω αυτό. Το σχέδιό Του ευδαιμονίας είναι τέλειο και είναι ένα σχέδιο ευδαιμονίας. Ο Ιησούς Χριστός αναστήθηκε, όπως θα αναστηθούμε κι εμείς. Υπέφερε έτσι ώστε να μπορεί να μας συμπαρασταθεί σε όλες μας τις δοκιμασίες. Πλήρωσε τα λύτρα για όλες τις αμαρτίες μας και εκείνες όλων των τέκνων του Επουράνιου Πατέρα, ώστε να μπορούμε να απελευθερωθούμε από τον θάνατο και την αμαρτία.

Ξέρω ότι στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού, το Άγιο Πνεύμα μπορεί να έρθει να παρηγορήσει και να μας καθαρίσει καθώς ακολουθούμε τον Διδάσκαλο. Είθε να λάβετε την παρηγοριά και τη βοήθειά Του τις στιγμές που τις χρειάζεστε, μέσα σε όλες τις δοκιμασίες της ζωής σας. ■

Από μία ομιλία πνευματικής συγκέντρωσης, "The Power of Deliverance", που εκφωνήθηκε στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ στις 15 Ιανουαρίου 2008.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. "Lead, Kindly Light", *Hymns*, αρ. 97.

ΛΕΙΤΤΟΜΕΡΕΙΑ ΑΠΟ ΓΕΩΡΓΙΑΝΗ, ΥΠΟ. J. KIRK RICHARDS. ΚΩΔΟΣ ΕΡΓΑΣ. ΥΠΟ GETTY IMAGES

Σ' έναν κήπο ιερό

Στοχαστικώς ♩ = 60-68

Λόγια και μουσική υπό Τάμμου Σίμιστερ Ρόμπινσον

1. Σ' έ - ναν κή - πο ι - ε - ρό, πρό - σφε - ρες τον λυ - τρω - μό.
2. Οι πλη - γές Σου προ - σφο - ρά, της θυ - σί - ας σύμ - βο - λα.
3. Και με τη με - τά - λη - ψη, το νε - ρό και το ψω - μί

Στη Γεθ - ση - μα - νή ε - κεί προ - σευ - χή - θη - κες για με,
Κι αν για ό - λους πό - νε - σες, πέ - θα - νες Ε - σύ για με,
και μ' ευ - λά - βει - α πολ - λή μαρ - τυ - ρί - α δυ - να - τή,

προ - σευ - χή - θη - κες για με. Πά - ρε την καρ - διά αυ - τή
πέ - θα - νες Ε - σύ για με. Πά - ρε την καρ - διά αυ - τή
μαρ - τυ - ρί - α δυ - να - τή. Πά - ρε την καρ - διά αυ - τή

κι ό - τι θες Συ να γε - νεί. Στη Γεθ - ση - μα - νή ε - κεί
κι ό - τι θες Συ να γε - νεί. Κι αν για ό - λους πό - νε - σες,
κι ό - τι θες Συ να γε - νεί. Μην πο - νάς πια Συ για με:

προ - σευ - χή - θη - κες για με, προ - σευ - χή - θη - κες για με.
πέ - θα - νες Ε - σύ για με, πέ - θα - νες Ε - σύ για με.
Κύ - ρι - ε, θα ζω για Σε. Κύ - ρι - ε, θα ζω για Σε.

© 2003 Tammy Simister Robinson. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα.

Αυτό το τραγούδι μπορεί να αντιγραφεί για περιστασιακή, μη εμπορική κατ' οίκον ή εκκλησιαστική χρήση.

Αυτή η σημείωση πρέπει να συμπεριλαμβάνεται σε κάθε αντίτυπο που γίνεται.

Από τον Μπράιαν Άστον

Δεύτερο Σύμβουλο στη
Γενική Προεδρία του
Σχολείου Κυριακής

Τρία μαθήματα για την αγάπη, τη χαρά και την ειρήνη

Το να ακολουθήσετε αυτά τα τρία βήματα μπορεί να κάνει μεγάλη διαφορά στη ζωή σας και να σας βοηθήσει να αισθανθείτε τους καρπούς του Πνεύματος.

Όταν ήμουν φοιτητής στο κολλέγιο, σκεφτόμουν πολύ το μέλλον μου. Όταν έφτασα στο μέλλον – δηλαδή τη ζωή μετά το κολλέγιο – έμαθα τρία πολύ σημαντικά μαθήματα που έκαναν τη μεγάλη διαφορά στη ζωή μου. Θέλω να μοιραστώ αυτά τα τρία μαθήματα μαζί σας με την ελπίδα ότι δεν θα κάνετε τόσο καιρό όσο εγώ να τα μάθετε. Μπορούν να σας βοηθήσουν να βρείτε μεγαλύτερη χαρά στη ζωή – και τελικά να λάβετε υπερέψωση με τον Επουράνιο Πατέρα σας.

1. Επιζητήστε ευτυχία, ειρήνη και το Άγιο Πνεύμα

Γνώρισα τη σύζυγό μου, Μελίνα, κατά τη διάρκεια του δεύτερου έτους μου στο κολλέγιο, περίπου έξι μήνες αφού είχα επιστρέψει από την ιεραποστολή μου. Ήξερα αμέσως ότι ήθελα να παντρευτώ τη Μελίνα. Η Μελίνα ωστόσο, δεν είχε την ίδια εμπειρία. Πέντε χρόνια αργότερα τελικά έλαβε απάντηση ότι θα ήταν εντάξει εάν με παντρευόταν.

Στη διάρκεια αυτών των πέντε χρόνων, είχα μία από τις πιο δύσκολες δοκιμασίες της ζωής μου. Ήξερα ποιαν έπρεπε

Καθώς κάνετε

τα μικρά

πράγματα

και βασιζέστε

στη θυσία

του Ιησού

Χριστού,

μπορείτε

να βρείτε

αγάπη, χαρά

και ειρήνη

ανεξάρτητα

από τις

περιστάσεις

σας.

να παντρευτώ και το Πνεύμα συνέχιζε να με παροτρύνει να προσπαθήσω να την παντρευτώ, αλλά δεν φαινόταν να μπορώ να φθάσω αυτόν τον στόχο.

Σύντομα αφού αποφοίτησα, η Μελίνα αποφάσισε να πάει σε ιεραποστολή – εν μέρει, είμαι πεπεισμένος, για να απομακρυνθεί από εμένα. Υπήρχαν φορές ενώ ήταν στην ιεραποστολή της που ήμουν δυστυχισμένος, επειδή συγκεντρωνόμουν σε αυτό που δεν είχα. Ωστόσο, διάβαζα τις γραφές και προσευχόμουν καθημερινά, υπηρετώντας στην Εκκλησία και πασχίζοντας να κάνω τα πράγματα που έφερναν το Άγιο Πνεύμα στη ζωή μου.

Ένα κυριακάτικο πρωινό νωρίς, με πολύ κρύο στη Μινεάπολη της Μινεσότας των Η.Π.Α., ενώ οδηγούσα για να πάω σε μία συγκέντρωση της Εκκλησίας, σκέφτηκα: «Θα έπρεπε να είμαι πολύ δυστυχισμένος αυτήν τη στιγμή. Τίποτα δεν φαίνεται να πηγαίνει όπως θέλω. Αλλά δεν είμαι δυστυχισμένος. Αισθάνομαι απίστευτα ευτυχισμένος!»

Τώρα, πώς θα μπορούσα να είμαι ευτυχισμένος, αν περνούσα από αυτό που, για μένα, ήταν δύσκολη δοκιμασία;

Η απάντηση βρίσκεται στο Προς Γαλάτες 5:22-23: «Ο καρπός, όμως, του Πνεύματος είναι: Αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, καλοσύνη, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια».

Επειδή έκανα τα πράγματα που έφερναν το Πνεύμα στη ζωή μου, ένιωθα την αγάπη του Θεού. Ένιωθα χαρά και ειρήνη. Θα μπορούσα να περάσω μακροχρόνιες δοκιμασίες και ακόμα να είμαι ευτυχισμένος.

Το γεγονός ότι έχουμε αγάπη, χαρά και ειρήνη στη ζωή μας, στις οικογένειές μας και στον γάμο μας δεν προέρχεται από το να έχουμε μεγάλο σπίτι, ωραία αυτοκίνητα, τα πιο μοντέρνα ρούχα, επαγγελματική επιτυχία ή οποιοδήποτε από τα άλλα πράγματα που ο κόσμος λέει ότι φέρνουν ευτυχία. Στην πραγματικότητα, επειδή τα συναισθήματα αγάπης, χαράς και

γαλήνης προέρχονται από το Πνεύμα, το ότι τα αισθανόμαστε δεν σημαίνει καθόλου ότι πρέπει να συνδέονται με τις εγκόσμιες συνθήκες.

Παρακαλώ καταλάβετε ότι δεν λέω ότι θα είμαστε πάντα ευτυχείς ή ότι οι εγκόσμιές μας συνθήκες δεν επηρεάζουν ποτέ την ευτυχία μας. Στην πραγματικότητα, αν δεν γευτούμε το πικρό, δεν μπορούμε να γνωρίσουμε το γλυκό (βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 29:39. Βλέπε, επίσης, Μωυσή 6:55).

Χρειάζεται να αγωνιζόμαστε κατά περιόδους. Επιπλέον, κάποιες σωματικές και συναισθηματικές συνθήκες μπορούν να μας προκαλέσουν μεγάλη δυστυχία και να μας δυσκολεύσουν πολύ να νιώσουμε το Πνεύμα. Αλλά αν πασχίζουμε να έχουμε το Πνεύμα στη ζωή μας και έχουμε εμπιστοσύνη στον Θεό, μπορούμε, γενικά, να είμαστε ευτυχείς.

Καταθέτω μαρτυρία από προσωπική εμπειρία ότι αυτό είναι αλήθεια. Από τότε με την εμπειρία

μου ενώ η Μελίνα ήταν στην ιεραποστολή της, έχω παρατηρήσει ότι αν κάνω τα πράγματα που φέρνουν το Πνεύμα στη ζωή μου, μεταξύ άλλων να επιλέγω να πιστεύω και να δέχομαι ότι τα πράγματα θα πάνε καλά όπως σκοπεύει ο Θεός, είμαι συνήθως ευτυχισμένος (βλέπε Ιακώβ 3:2)¹.

2. Μην πιστεύετε τα ψεύτικα συναισθήματα

Ο Σατανάς προσφέρει ψεύτικες εναλλαγές για όλα αυτά που κάνει ο Θεός σε μία προσπάθεια να μας μεπιδέψει και να μας εξαπατήσει. Παρά τις προσπάθειες του Σατανά να μας πείσει για το αντίθετο, ο Σωτήρας μάς διδάσκει ότι «ένα σάπιο δέντρο [δεν μπορεί] να κάνει καρπούς καλούς» (Νεφί Γ' 14:18). Επειδή ο Σατανάς είναι ένα σάπιο δέντρο, δεν μπορεί να μας κάνει να νιώσουμε «αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, καλοσύνη, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα, [και] εγκράτεια» (Προς Γαλάτες 5:22-23). Αντίθετα, ο Σατανάς θέλει να μας κάνει δυστυχείς (βλέπε Νεφί Β' 2:27).

Δηλαδή τι κάνει ο Σατανάς; Προσπαθεί να μας εξαπατήσει.

Μία φίλη μου, μία από τους εκλεκτούς, εξαπατήθηκε. Η φίλη μου υπηρετήσε μία ιεραποστολή και ήταν εξαιρετική ιεραπόστολος. Όταν ήρθε σπίτι από την ιεραποστολή της, σκόπευε να κάνει όλα τα μικρά πράγματα που είχαν φέρει το

Ο Σατανάς
προσφέρει
ψεύτικες
εναλλαγές
για όλα αυτά
που κάνει ο
Θεός σε μία
προσπάθεια να

μας μπερδέψει

και να μας

εξαπατήσει.

Ο Σωτήρας

μάς διδάσκει

ότι «ένα σάπιο

δέντρο [δεν

μπορεί] να

κάνει καρπούς

καλούς»

(Νεφί Γ' 14:18).

Πνεύμα στη ζωή της και την είχαν ενδυναμώσει στην ιεραποστολή της. Και για ένα διάστημα, το έκανε.

Ωστόσο, είδε φίλους, πολλοί από τους οποίους ήταν επιστρέψαντες ιεραπόστολοι, να έρχονται στην Εκκλησία κάθε Κυριακή αλλά έξω από την εκκλησία να ζουν όπως ζει ο κόσμος. Έμοιαζαν εντυχείς. Έκαναν «διασκεδαστικά» πράγματα. Και ο τρόπος ζωής τους δεν έμοιαζε να απαιτεί τόσο δουλειά όπως η δική της.

Σιγά-σιγά σταμάτησε να κάνει τα μικρά πράγματα που της είχαν φέρει πνευματική δύναμη στην ιεραποστολή της. Είχε ακόμα μαρτυρία, αλλά μου είπε ότι είχε καταλήξει στο συμπέρασμα: «Αν μόνο παρευρισκόμουν στις συγκεντρώσεις μου της Εκκλησίας, ήμουν εντάξει – ήμουν ασφαλής». Ωστόσο, είπε: «Πνευματικά, ήμουν ανενεργή»². Καθώς ζούσε όπως ζει ο κόσμος, η μία κακή επιλογή οδήγησε σε μία άλλη και σύντομα έμεινε έγκυος.

Οι μη ενάρετες επιλογές της τελικώς είχαν συνέπειες για αυτήν. Δεν ήταν εντυχισμένη και το ήξερε. Ευτυχώς, η φίλη μου αναγνώρισε ότι είχε εξαπατηθεί και μετανόησε.

Η ιστορία της δείχνει ότι ακόμη και ο καλύτερος από εμάς μπορεί να εξαπατηθεί. Επιπλέον, η ιστορία της διδάσκει ότι πρέπει να προστατευόμαστε συνεχώς από την εξαπάτηση. Αυτό το επιτυγχάνουμε κάνοντας τα μικρά πράγματα που φέρνουν το Πνεύμα στη ζωή μας.

Είμαι εντυχής να αναφέρω ότι σήμερα η φίλη μου είναι εντυχισμένη, αγωνίζεται να τηρεί τις εντολές και είναι σωματικά και πνευματικά ενεργή στο Ευαγγέλιο.

Οι εξαπατήσεις του Σατανά έρχονται με πολλούς τρόπους. Θα αναφέρω μόνο μερικούς.

Ο Σατανάς προσπαθεί να μας πείσει να δώσουμε προτεραιότητα σε υλικά πράγματα πάνω από τα πνευματικά. Μπορούμε να το καταλάβουμε εάν οι προτεραιότητές μας είναι λάθος παρατηρώντας πόσο

συχνά λέμε: «Είμαι απλώς πολύ απασχολημένος ή πολύ κουρασμένος αυτήν τη στιγμή για να _____». Συμπληρώστε το κενό: παρευρεθώ στον ναό, τελέσω διακονία, μελετήσω και να συλλογισθώ τις γραφές, εκπληρώσω την κλήση μου ή ακόμα να κάνω την προσευχή μου.

Ένας λόγος που νιώθουμε τόσο απασχολημένοι είναι ότι ο Σατανάς εργάζεται σκληρά για να μας αποσπάσει την προσοχή. Χρησιμοποιεί το έξυπνο τηλέφωνο στο χέρι μας, το ραδιόφωνο στο αυτοκίνητό μας, τις τηλεοράσεις στο σπίτι μας και χιλιάδες άλλα πράγματα για να μας διατηρήσει απασχολημένους σχεδόν όλη την ώρα. Ως αποτέλεσμα, αισθανόμαστε πιο απασχολημένοι από ό,τι πραγματικά είμαστε.

Ένα άλλο αποτέλεσμα αυτού του περισπασμού είναι ότι συλλογίζομαστε όλο και λιγότερο. Ο Σατανάς εργάζεται για να μας αποσπάσει την προσοχή, επειδή γνωρίζει ότι ο συλλογισμός, ειδικά των γραφών, οδηγεί σε μεγαλύτερη μεταστροφή και αποκάλυψη.

Μία άλλη από τις εξαπατήσεις του Σατανά έρχεται με την ιδέα ότι οι εξωτερικές πράξεις μας έχουν μεγαλύτερη σημασία από

τα εσωτερικά μας κίνητρα. Όταν μας λείπει το σωστό κίνητρο για να κάνουμε πνευματικά πράγματα, αποτυγχάνουμε να βιώσουμε τη χαρά του Ευαγγελίου. Ως αποτέλεσμα, αρχίζουμε να νιώθουμε την τήρηση των εντολών σαν αγγαρεία και ο Σατανάς ξέρει ότι αν μπορούσε να μας κάνει να αισθανόμαστε έτσι, είναι πιθανόν να σταματήσουμε να κάνουμε ό,τι γνωρίζουμε ότι πρέπει.

Ο Σατανάς μας εξαπατά επίσης να πιστέψουμε ότι η χαρά και η ευτυχία προέρχονται από την εύκολη ζωή ή όταν απλά διασκεδάσουμε όλη την ώρα. Δεν είναι έτσι. Η αλήθεια είναι ότι δεν υπάρχει χαρά ή ευτυχία χωρίς κάτι να υπερνικήσουμε (βλέπε Νεφί Β' 2:11, 23).

Η τελευταία από τις εξαπατήσεις του Σατανά που θα αναφέρω είναι ότι προσπαθεί να μας πείσει ότι η αχρειότητα, με τις προσωρινές της απολαύσεις, είναι πραγματικά η ευτυχία. Ο Σατανάς ξέρει ότι, τουλάχιστον αυτήν τη

στιγμή, συγκεκριμένα αισθήματα ή συναισθήματα μπορούν (1) να μας κάνουν να σκεφτούμε ότι αισθανόμαστε τους καρπούς του Πνεύματος, (2) να καλύψουν την επιθυμία μας για αυτούς τους καρπούς ή (3) να έχουν την αίσθηση σαν αποδεκτά υποκατάστατα.

Για παράδειγμα, ο Σατανάς μπορεί να μας δολοφονήσει να αναζητήσουμε τον πόθο αντί για την αγάπη. Μπορεί να μας γοητεύσει με ενθουσιασμό αντί για τη χαρά που διαρκεί. Προσπαθεί να μας αποσπάσει την προσοχή αντί να μας δώσει ειρήνη. Θα μας έκανε να είμαστε αυτάρεσκοι, ενθουσιώδεις και πολιτικά σωστοί, αντί για ανιδιοτελείς, συνεχώς υπάκουους και κατάλληλα πνευματικά εστιασμένους. Οι πειρασμοί του μπορούν να μας προκαλέσουν σύγχυση, κάτι που με τη σειρά του μπορεί να μας οδηγήσει στο να σκεφτούμε ότι η παραβίαση των εντολών θα φέρει ευτυχία.

3. Κάντε τα μικρά πράγματα

Είναι συνήθως τα μικρά πράγματα που φέρνουν το Πνεύμα στη ζωή μας, που μας αποτρέπουν από την εξαπάτηση και τελικά μας βοηθούν να αποκτήσουμε τη δύναμη να τηρήσουμε τις εντολές και να κερδίσουμε αιώνια ζωή. Ο Σωτήρας διδάξε αυτήν την αρχή στους πρεσβυτέρους της Εκκλησίας στο Κίρτλαντ του Οχάιο: «Γι' αυτό μην αποκάμνετε να κάνετε καλό, γιατί θέτετε το θεμέλιο ενός μεγάλου έργου. Και από μικρά πράγματα δημιουργείται εκείνο που είναι μεγάλο» (Διδαχή και Διαθήκες 64:33).

Γιατί τα μικρά πράγματα είναι τόσο σημαντικά; Στο επόμενο εδάφιο, ο Σωτήρας εξήγησε ότι «ο Κύριος ζητά την καρδιά και πρόθυμο νου» (Διδαχή και Διαθήκες 64:34). Γιατί ο Σωτήρας συνέδεσε το να κάνουμε τα μικρά πράγματα με την καρδιά και έναν πρόθυμο νου; Διότι όταν συνεχώς κάνουμε τα μικρά πράγματα, παραδίδουμε την καρδιά και τον

νου μας στον Θεό, το οποίο μας εξαγνίζει και μας καθαγιάζει (βλέπε Ήλαμαν 3:35).

Αυτός ο εξαγνισμός και ο καθαγιασμός αλλάζουν τη φύση μας, σιγά-σιγά, έτσι ώστε να γινόμαστε όλο και περισσότερο σαν τον Σωτήρα. Αυτό επίσης μας κάνει να είμαστε πιο δεκτικοί στις προτροπές του Αγίου Πνεύματος, το οποίο καθιστά λιγότερο πιθανό να εξαπατηθούμε.

Στο τελευταίο μου έτος του λυκείου, ο μπαμπάς μου με διδάξε το σεμινάριο στο σπίτι μας. Επειδή το θέμα εκείνο το έτος ήταν το Βιβλίο του Μόρμον, ο μπαμπάς μου αποφάσισε να το διαβάσουμε μαζί, εδάφιο προς εδάφιο, και να συζητήσουμε ό,τι μάθαμε. Καθώς διαβάζαμε, ο μπαμπάς μου έκανε ερωτήσεις που με έκαναν να σκέφτομαι σχετικά με ό,τι διαβάζαμε και εξηγούσε πράγματα που δεν καταλάβαινα. Ακόμα θυμάμαι να μαθαίνω για τον Σωτήρα και να αισθάνομαι ότι πραγματικά επισκέφθηκε τους Νεφίτες και ότι πραγματικά μπορούσα να συγχωρηθώ για τις αμαρτίες μου χάριν της Εξιλέωσής Του.

Βλέπω το θεμέλιό μου στις γραφές σε αυτά τα μαθήματα που ο πατέρας μου και εγώ κάναμε μαζί. Αισθανόμουν κάτι καθώς διαβάζαμε. Και ίσως πιο σημαντικό, οι επιθυμίες, τα κίνητρα και οι πράξεις μου άλλαξαν. Ήθελα να είμαι καλύτερος. Αρχισα να βλέπω πού εξαπατήθηκα. Μετανοούσα πιο συχνά. Μέχρι το τέλος του πρώτου μου έτους στο κολέγιο, διάβαζα τις γραφές κάθε μέρα.

Εκείνο το διάστημα, ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον (1899-1994) ζήτησε από τα μέλη της Εκκλησίας να διαβάζουν καθημερινά το Βιβλίο του Μόρμον και να εφαρμόζουν όσα έμαθαν³. Έτσι, εκτός από ό,τι άλλο διάβαζα, διάβαζα τουλάχιστον κάτι από το Βιβλίο του Μόρμον.

Στην ιεραποστολή μου έμαθα πώς πραγματικά να μελετώ και να χορταίνω από τις γραφές. Όχι μόνο αισθάνομουν το Άγιο Πνεύμα καθώς διάβαζα, αλλά άρχισα επίσης να αισθάνομαι χαρά καθώς ερευνούσα

Υπόσχομαι ότι
αν χορτάσετε
καθημερινά
με τις γραφές,
ειδικά το
Βιβλίο του
Μόρμον, θα
προσκαλέσετε
το Πνεύμα στη
ζωή σας.

τις γραφές για να βρω απαντήσεις στα προβλήματά μου και σε αυτά των ερευνητών μου.

Μετά την ιεραποστολή μου, συνέχισα να χορταίνω τις γραφές καθημερινά. Επειδή αυτή η συνήθεια προσκαλούσε το Άγιο Πνεύμα στη ζωή μου, έλαβα την καθοδήγησή Του για να με βοηθήσει να χρησιμοποιήσω τον χρόνο μου πιο αποτελεσματικά. Ως αποτέλεσμα, τα πηγαίνα καλύτερα στο σχολείο και αργότερα στην δουλειά. Έγινε ευκολότερο να κάνω καλές επιλογές. Προσευχόμουν περισσότερο και ήμουν πιο επιμελής στην εκπλήρωση των κλήσεών μου. Το να χορταίνω τις γραφές καθημερινά δεν έλυσε όλα τα προβλήματά μου, αλλά η ζωή ήταν ευκολότερη.

Τον Αύγουστο του 2005, ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ (1910-2008) απηύθυνε μία πρόκληση να διαβάσουμε ή να ξαναδιαβάσουμε το Βιβλίο του Μόρμον πριν από το τέλος του έτους⁴. Επειδή διάβαζα από το Βιβλίο του Μόρμον καθημερινά ούτως ή άλλως, ήμουν ήδη στο Εθέρ ή στο Μορόνι. Κατά συνέπεια, μετά την ολοκλήρωση μιας εβδομάδας ή δύο αργότερα, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι είχα ολοκληρώσει την πρόκληση του Προέδρου Χίνκλυ.

Αλλά έπειτα ένας πιστός οικογενειακός διδάσκαλος ήρθε για να επισκεφθεί την οικογένειά μας. Ρώτησε πώς τα πάω με την πρόσκληση του Προέδρου Χίνκλυ.

Του είπα ότι είχα την καλή τύχη να ξεκινήσω το Βιβλίο του Μόρμον πριν από την πρόκληση του Προέδρου Χίνκλυ. Στη συνέχεια, με κάποια αλαζονεία, ανακοίνωσα ότι είχα ολοκληρώσει την ανάθεση.

Ευτυχώς, ο οικογενειακός μου διδάσκαλος είδε τα πράγματα διαφορετικά. Καθώς με διόρθωσε ευγενικά, το Πνεύμα μου ψιθύρισε ότι ο οικογενειακός μου διδάσκαλος είχε δίκιο.

Τώρα έπρεπε να διαβάξω δύο κεφάλαια την ημέρα για να τελειώσω και πάλι μέχρι το τέλος του έτους. Καθώς αύξησα το πόσο διάβαζα στο Βιβλίο του

Μόρμον, παρατήρησα ότι ακόμα περισσότερη δύναμη ήρθε στη ζωή μου. Είχα περισσότερη χαρά. Έβλεπα τα πράγματα πιο ξεκάθαρα. Μετανοούσα ακόμα πιο συχνά. Ήθελα να τελέσω διακονία και να διασώσω άλλους. Ήμουν λιγότερο επιρρεπής στις εξαπατήσεις και τους πειρασμούς του Σατανά. Αγαπούσα περισσότερο τον Σωτήρα.

Εκείνον τον Νοέμβριο κλήθηκα να είμαι ο επίσκοπος του τομέα μας. Η ολοκλήρωση της πρόκλησης του Προέδρου Χίνκλυ με προετοίμασε για εκείνη την κλήση. Από τότε, έχω παρατηρήσει ότι όσο πιο απασχολημένος γίνομαι, είτε στη δουλειά είτε στην εκκλησία, τόσο περισσότερο χρειάζομαι να μελετήσω τις γραφές, ειδικά το Βιβλίο του Μόρμον.

Μπορείτε να έχετε τις ίδιες ευλογίες και δύναμη στη ζωή σας, εάν και εσείς θα χορτασθείτε καθημερινά με τις γραφές. Σας υπόσχομαι ότι αν χορτάσετε καθημερινά από τις γραφές, ειδικά από το Βιβλίο του Μόρμον, θα προσκαλέσετε το Πνεύμα στη ζωή σας και θα προσεύχεστε καθημερινά φυσικά, θα μετανοείτε πιο συχνά και θα το βρείτε ευκολότερο να παρευρεθείτε στην εκκλησία και να μεταλαμβάνετε κάθε εβδομάδα.

Καταθέτω μαρτυρία ότι καθώς κάνετε τα μικρά πράγματα και εμπιστεύεστε τον Κύριο, μπορείτε να βρείτε αγάπη, χαρά, ειρήνη και ευτυχία ανεξάρτητα από τις περιστάσεις σας. Καταθέτω επίσης μαρτυρία ότι αυτό έγινε δυνατό λόγω της θυσίας του Ιησού Χριστού. Όλα τα καλά πράγματα έρχονται χάρη σε Εκείνον (βλέπε Μορόνι 7:22, 24). ■

Από μία ομιλία πνευματικής συγκέντρωσης, “*Happiness, Deceit, and Small Things*”, που εκφωνήθηκε στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ στις 5 Δεκεμβρίου 2017.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Όταν είμαστε σταθεροί στην πίστη του Χριστού, μπορούμε να χορτάσουμε με την αγάπη του Θεού, ανεξάρτητα από τις περιστάσεις μας.
2. Σημειώσεις συνέντευξης και αντίγραφο στην κατοχή του συγγραφέα.
3. Βλέπε Έζρα Ταφτ Μπένσον, “A Sacred

Responsibility”, *Ensign*, Μάιος 1986, 77-78. Βλέπε, επίσης, «Το Βιβλίο του Μόρμον—Ο θολόλιθος της θρησκείας μας», *Ensign*, Νοε 1986, 4-7.

4. Βλέπε Γκόρντον Χίνκλυ, «Μήνυμα της Πρώτης Προεδρίας: Μια μαρτυρία πάλλουσα και αληθινή», *Ensign*, Αυγ 2005, 2-6.

Ούτε ο ανεμοστρόβιλος δεν μπορούσε να μας σταματήσει

Σύντομα αφού επέστρεψα από την ιεραποστολή μου, έλαβα μία πρόσκληση για να πάω σε χορό. Στον χορό, τοποθέτησα σε λάθος θέση το τηλέφωνό μου και ένας νέος άνδρας προσφέρθηκε να με βοηθήσει να το βρω. Καθώς περπατούσαμε, ανακαλύψαμε ότι ήμασταν και οι δύο επιστρέψαντες ιεραπόστολοι και μιλήσαμε για πολλές ιδέες και στόχους.

Η σχέση μας συνέχισε να αναπτύσσεται και αρραβωνιαστήκαμε. Ήταν το όνειρό μας να επισφραγισθούμε στον Ναό της Ουάσινγκτον D.C. πριν κλείσει για ανακαίνιση τον Μάρτιο του 2018. Αλλά αφού πήραμε αυτήν την απόφαση, δοκιμαστήκαμε. Πρώτον, έχασα τη δουλειά μου και δεν είχα τρόπο να μαζέψω χρήματα για το ταξίδι μας στον ναό. Έπειτα, ένας τυφώνας θα χτυπούσε το Πουέρτο Ρίκο πριν από την ημερομηνία του γάμου μας.

Όταν ο τυφώνας Μαρία χτύπησε, κατέστρεψε το όμορφο νησί μας. Τα μαγαζιά έκλεισαν. Χάσαμε τον ηλεκτρισμό, το νερό, το φαγητό και άλλα βασικά

αντικείμενα έγιναν δυσέρετα. Χάσαμε όλα όσα είχαμε σχεδιάσει για να χρησιμοποιήσουμε για τη δεξίωσή μας. Έπρεπε να ακυρώσουμε τη δεξίωση και φαινόταν ότι θα έπρεπε επίσης να ακυρώσουμε τον γάμο μας. Το ταξίδι μέσα και έξω από το Πουέρτο Ρίκο ήταν περιορισμένο και κανείς δεν ήξερε για πόσο. Αρχισα να αισθάνομαι αποθαρρυμένη και ήμουν γεμάτη με αμφιβολία και σύγχυση.

Ένα βράδυ, ο αρραβωνιαστικός μου και εγώ μιλήσαμε σχετικά με την κατάστασή μας. Το ταξίδι ήταν αβέβαιο και δεν θα είχαμε δεξίωση ή νυφικά ρούχα, αλλά το Πνεύμα επιβεβαίωσε ότι έπρεπε να εμπιστευθούμε τον Κύριο. Το πιο σημαντικό ήταν να επισφραγισθούμε στον ναό. Προσευχηθήκαμε στον Επουράνιο Πατέρα για βοήθεια.

Όταν οι πτήσεις έξω από το Πουέρτο Ρίκο άρχισαν εκ νέου, έπρεπε να κάνουμε καινούργια σχέδια πτήσης και να επαναπρογραμματίσουμε την ημερομηνία επισφραγίσεώς μας. Ήμασταν δίχως

επικοινωνία για εβδομάδες μετά τον τυφώνα, αλλά το κινητό τηλέφωνο μίας φίλης λειτούργησε. Μας επέτρεψε να το χρησιμοποιήσουμε για να επικοινωνήσουμε με τον ναό. Μπορέσαμε να τα οργανώσουμε ξανά όλα ώστε να μπορούμε ακόμα να επισφραγισθούμε! Λίγες εβδομάδες πριν από το ταξίδι μας, μέλη της οικογένειας και φίλοι δώρισαν παπούτσια και ρούχα και μας βοήθησαν να αποκτήσουμε πολλά πράγματα για τον γάμο μας.

Όταν τελικά εισήλθαμε στον ναό, αφήσαμε όλες τις ανησυχίες μας πίσω. Κρατούσαμε ο ένας το χέρι του άλλου για να εισέλθουμε στο μέλλον μας μαζί. Μπορώ πραγματικά να πω ότι αισθάνθηκα το χέρι του Κυρίου να μας καθοδηγεί και να μας καθησυχάζει ότι εφόσον Τον εμπιστευόμασταν, όλα θα ήταν καλά. Σήμερα είμαστε ευλογημένοι με έναν όμορφο γιο και είμαστε οικογένεια επισφραγισμένη για όλη την αιωνιότητα. ■

Κοράιμα Σαντιάγο ντε Χεσούς, Σαν Χουάν, Πουέρτο Ρίκο

Μετά τον τυφώνα Μαρία, φαινόταν ότι θα έπρεπε να ακυρώσουμε τον γάμο μας.

«Αυτό είναι!»

Έφτασα σπίτι αργά μία νύχτα του χειμώνα μετά τη διεξαγωγή πολλών συνεντεύξεων ως επισκόπου. Ήμουν εξαντλημένος. Η δουλειά ήταν αγχωτική για εβδομάδες και οι ευθύνες της οικογένειας και της Εκκλησίας με έκαναν να νιώθω ότι δεν μπορούσα να κάνω όλα όσα μου ζητούνταν να κάνω.

Εκείνο το βράδυ, έπρεπε να φτιάξω το αυτοκίνητό μου για να μπορέσω να πάω στη δουλειά το επόμενο πρωί. Καθώς έβαλα τις φόρμες μου, άλλαξα ρόλους από επισκόπου σε μηχανικό. Ξάπλωσα στο κρύο πάτωμα του γκαράζ κάτω από το αυτοκίνητο και άρχισα να δουλεύω. Πατι έπρεπε να κρυώνω, να είμαι εξαντλημένος και να πονάω τις αρθρώσεις μου, αφού είχα ήδη εργαστεί τόσο σκληρά εκείνη την ημέρα; Έχανα την υπομονή μου και άρχισα μία προσευχή με κλαψούρισμα και παρακαλητό στον Επουράνιο Πατέρα.

«Θα μπορούσες να με βοηθήσεις λίγο;» Είπα. «Κάνω ό,τι καλύτερο μπορώ να είμαι καλός πατέρας, σύζυγος και επίσκοπος και να ζω τις εντολές. Δεν θα υπηρετούσα καλύτερα, αν θα μπορούσα να ξεκουραστώ λίγο; Σε παρακαλώ βοήθησέ με να το κάνω αυτό, ώστε να μπορώ να πάω για ύπνο».

Ξαφνικά, τρεις ξεκάθαρες, ευδιάκριτες λέξεις ήρθαν έντονα στον νου μου: «Αυτό είναι!»

«Τι;» Απάντησα.

Οι λέξεις ήρθαν και πάλι: «Αυτό είναι!»

Η κατανόηση άρχισε να γεμίζει τον νου και την καρδιά μου, όταν οι λέξεις ήρθαν για τρίτη φορά: «Αυτό είναι!» Αυτές οι λέξεις μετέφεραν ένα μήνυμα στο πνεύμα μου. Συνειδητοποίησα ότι το «αυτό» ήταν η θνητή ζωή και βίωνα μία στιγμή ανάπτυξης, σχεδιασμένη να με βοηθήσει να γίνω ό,τι θέλει ο Επουράνιος Πατέρας να γίνω. Ήταν σαν να μου είπε το Πνεύμα: «Περιμένες αυτό το επίγειο ταξίδι να μην έχει αγώνες;» Όταν σηκώθηκα από αυτό το παγωμένο τσιμεντένιο πάτωμα, δεν ήμουν ο ίδιος.

Ανάλογα με το πώς ανταποκρινόμαστε σε αυτές, οι δοκιμασίες μπορούν να θεωρηθούν ως δώρα από έναν στοργικό Πατέρα στους Ουρανούς. Εκείνος μας δίνει την ευκαιρία να αντιμετωπίσουμε δοκιμασίες, ώστε να μπορέσουμε να στραφούμε σε Εκείνον. Όταν στρεφόμαστε, είμαστε ευλογημένοι με μάθηση και πνευματική ανάπτυξη.

Οι τρεις λέξεις που ήρθαν στον νου μου κατά τη διάρκεια αυτής της κρύας νύχτας στο τσιμεντένιο δάπεδο του γκαράζ μου με ευλόγησαν για περισσότερα από 35 χρόνια. Προσπαθώ σκληρά να δω ότι καμία δοκιμασία δεν είναι χαμένη. Βλέπω τις δοκιμασίες ως ευκαιρίες να μάθω πράγματα που μπορεί να μη μάθω ποτέ με κανέναν άλλον τρόπο. ■

Ρίτσαρντ Άντερσον, Γκούτα, Η.Π.Α.

Δούλενα στο αυτοκίνητό μου, όταν ένα ευδιάκριτο μήνυμα ήρθε έντονα στον νου μου.

Βλέποντας τον μπαμπά να τραγουδά

Ήμουν στην ιεραποστολή μου στη Χονολουλού, της Χαβάης των Η.Π.Α., μόνο για τεσσερις μήνες, όταν είχα μία μεγάλη κρίση και στη συνέχεια διαγνώστηκα με επίληψία. Οι επόμενοι μήνες έφεραν επισκέψεις στο νοσοκομείο, αμέτρητες εξετάσεις και νέα συνταγογράφηση με αποθαρρυντικές παρενέργειες.

Μέχρι τότε, ήμουν τόσο επικεντρωμένη στο ιεραποστολικό έργο, που δεν είχα βιώσει τόση νοσταλγία, αλλά από τη στιγμή της κρίσης μου, η καρδιά μου πονούσε. Μου έλειπαν οι γονείς μου και αισθανόμουν μόνη μου ακόμα και ενώ περιβαλλόμουν από υπέροχους, στοργικούς ανθρώπους. Δεν ήθελα να πάω σπίτι, αλλά ήθελα να νιώσω γαλήνη.

Με την άδεια του προέδρου της ιεραποστολής μου, μίλησα με τους γονείς μου στο τηλέφωνο για το φάρμακό μου. Ο πατέρας μου, ο οποίος είχε μόλις εκπληρώσει το όνειρό του να συμμετάσχει στη Χορωδία

του Ταμπερνάκλ στην Τεμπλ Σκουέαρ, με διαβεβαίωσε ότι θα έβαζε τα δυνατά του για μένα στη γενική συνέλευση, η οποία ξεκινούσε την επόμενη μέρα.

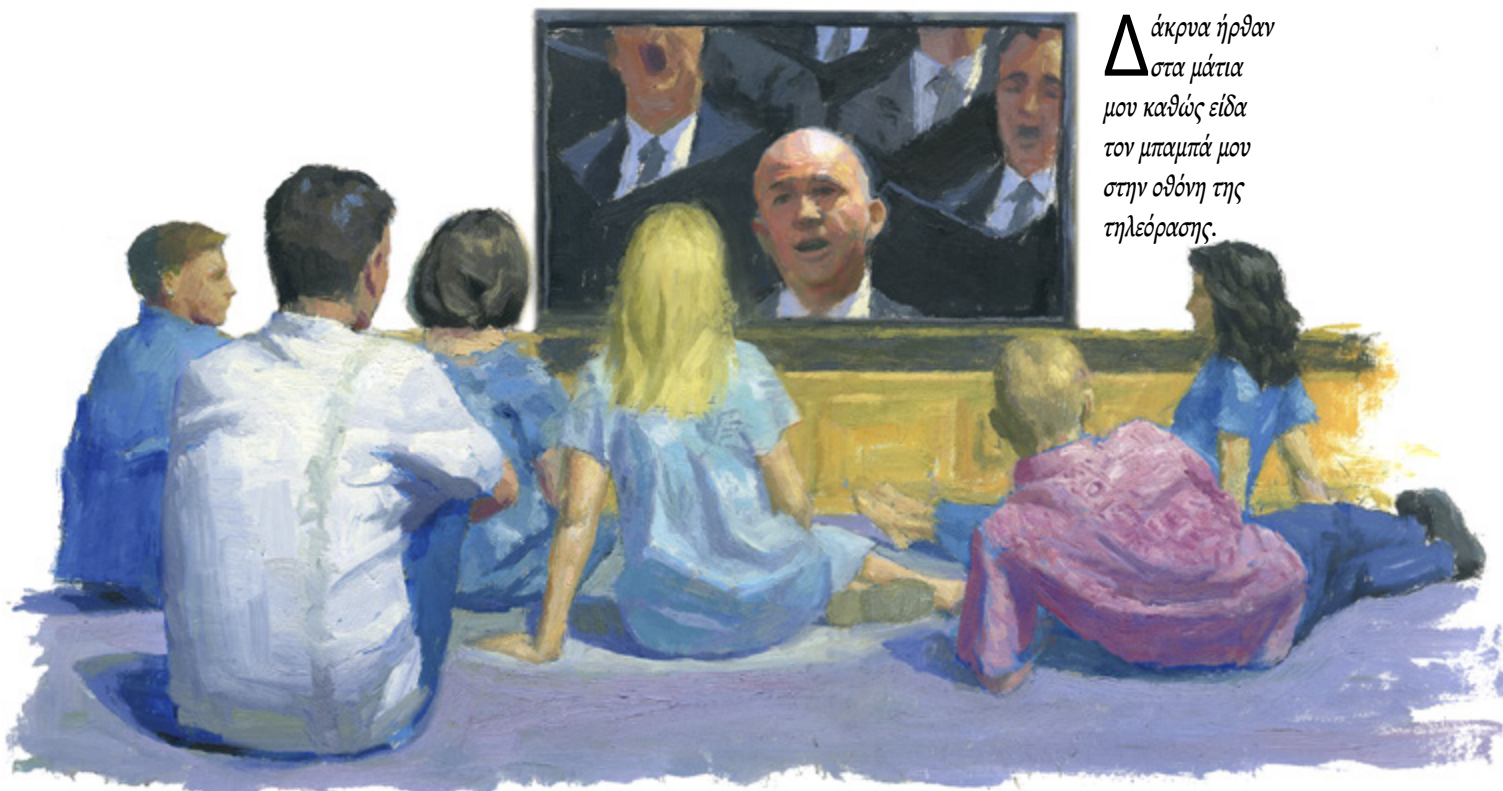
Το επόμενο πρωί, προσευχόμενοι θερμά για τη γαλήνη που τόσο απεγνωσμένα χρειαζόμουν. Είχα λάβει απαντήσεις σε συγκεκριμένες ερωτήσεις κατά τη διάρκεια της γενικής συνέλευσης πιο πριν και πίστευα ότι θα μπορούσα να λάβω ξανά καθοδήγηση. Καθώς η συνέλευση ξεκίνησε, η χορωδία τραγούδησε το “Dearest Children, God Is Near You” (*Hymns*, αρ. 96). Μέσα στο πρώτο λεπτό, είδα τον μπαμπά μου στην οθόνη της τηλεόρασης. Η φωτογραφική μηχανή έκανε ζουμ στο πρόσωπό του για αρκετή ώρα.

Τα δάκρυα ήρθαν στα μάτια μου, καθώς μία τεράστια αίσθηση ειρήνης με γέμισε. Ήξερα ότι ο Θεός με αγαπούσε. Ήξερε ακριβώς τι χρειαζόμουν εκείνη την ημέρα – μία απλή διαβεβαίωση ότι ήταν

κοντά και γνώριζε για εμένα. Ένωσα την αγάπη του Θεού και κατ’ επέκταση την αγάπη της οικογένειάς μου, των συναδέλφων μου και του προέδρου της ιεραποστολής μου. Αντί να αισθάνομαι επιβεβαρημένη, είδα τώρα μία ευκαιρία να έρθω πιο κοντά στον Κύριο.

Οι δυσκολίες της υγείας μου δεν εξαφανίστηκαν. Έπρεπε να φύγω από την ιεραποστολή μου νωρίς ούτως ή άλλως, αλλά ήξερα ότι ο Θεός ήταν εκεί και ότι με αγαπούσε. Αυτή η διαβεβαίωση με έχει ακολουθήσει σε πολλά άλλα ψυχικά άλγη και μου έχει δώσει ελπίδα τις πιο δύσκολες στιγμές. Άλλοι μπορεί να το ονομάσουν σύμπτωση, αλλά ξέρω ότι βλέποντας τον μπαμπά μου να τραγουδά για την αγάπη του Θεού, αυτό ήταν ένα μικρό θαύμα τη στιγμή που το χρειαζόμουν. ■

Μαρία Όκα, Καλιφόρνια, Η.Π.Α.

Δάκρυα ήρθαν στα μάτια μου καθώς είδα τον μπαμπά μου στην οθόνη της τηλεόρασης.

Μία πρόσκληση για τον Ρικάρντο

Όταν ακούω για μία δραστηριότητα της Εκκλησίας, προσκαλώ πάντα 10 άτομα που δεν είναι μέλη της Εκκλησίας να παρευρεθούν. Το κάνω αυτό εδώ και χρόνια. Φτιάχνω προσκλήσεις και τοποθετώ καθεμία σε έναν λευκό φάκελο και προσεύχομαι για το Πνεύμα να με καθοδηγήσει. Στη συνέχεια δίνω τις προσκλήσεις. Σπάνια και οι 10 παρευρίσκονται, αλλά ακόμα κι αν μόνο ένας παρευρίσκεται, αισθάνομαι ότι έχω πετύχει.

Πριν από μερικά χρόνια, προτοίμασα δέκα προσκλήσεις για μία εστιακή συγκέντρωση για παντρεμένα ζευγάρια. Έδωσα εννέα σε ανθρώπους στη δουλειά και έμεινε μία. Δεν ήξερα σε ποιον να την δώσω. Λίγο αργότερα, ο Ρικάρντο, ένας αντιπρόσωπος πωλήσεων, πέρασε από το γραφείο μου. Ένωσα την παρότρυνση να τον προσκαλέσω, παρ' όλο που είχε αρνηθεί μία πρόσκληση από έναν συνάδελφο να παρευρεθεί σε μία εκδήλωση στην εκκλησία του. Δεν πίστευα ότι ο Ρικάρντο θα ενδιαφερόταν.

Αλλά όταν ο Ρικάρντο πέρασε από το γραφείο μου ξανά καθώς έφευγε, ένιωσα ξανά την προτροπή. Ωστόσο, έφυγε τόσο γρήγορα, που δεν είχα την ευκαιρία να του μιλήσω. Προσευχήθηκα να επέστρεφε ο Ρικάρντο, αν έπρεπε να του δώσω την πρόσκληση.

Αφού τελείωσα την προσευχή, ο Ρικάρντο επέστρεψε για να μου κάνει μία ερώτηση. Μετά, είπε: «Ρικάρντο, η εκκλησία μου έχει μία δραστηριότητα για παντρεμένα ζευγάρια. Θα αναφέρουμε εμπειρίες σχετικά με το πώς να ζούμε ευτυχισμένα κάθε μέρα. Στη συνέχεια, θα υπάρξει χορός. Αν σας προσκαλέσω, θα έρθετε;»

«Φυσικά!» Είπε ο Ρικάρντο, αλλά η απάντησή του δεν με έπεισε.

«Τουλάχιστον έκανα αυτό που μου αναλογούσε» σκέφτηκα.

Έδωσα εννέα προσκλήσεις σε ανθρώπους στη δουλειά και μου έμεινε μία. Δεν ήξερα σε ποιον να την δώσω.

Η σύζυγός μου και εγώ φτάσαμε στη δραστηριότητα νωρίς για να χαιρετήσουμε τους ανθρώπους καθώς έφθαναν. Ξαφνικά, είδα τον Ρικάρντο με τη σύζυγό του, Ρεγγίνα. Τους σύστησα στη σύζυγό μου και στους υπόλοιπους παρευρισκόμενους. Όλο το βράδυ, ο Ρικάρντο και η Ρεγγίνα έμοιαζαν να περνάνε καλά. Με εξέπληξε όταν είπαν ότι θα έρχονταν στην εκκλησία την Κυριακή για να μάθουν περισσότερα.

Ο Ρικάρντο, η Ρεγγίνα και τα δύο παιδιά τους έμαθαν περισσότερα. Τελικά, προσχώρησαν στην Εκκλησία. Αργότερα, επισφραγίστηκαν στον ναό. Ο Ρικάρντο

μου είπε κάποτε ότι αυτός και η σύζυγός του μιλούσαν για διαζύγιο, αλλά τότε ο Κύριος οδήγησε τον Ρικάρντο στο γραφείο μου.

Από τότε ζήτησα από τον Θεό να με συγχωρήσει που σκέφτηκα ότι ο Ρικάρντο δεν θα δεχόταν την πρόσκλησή μου. Έχω μάθει ότι είναι σημαντικό να τους προσκαλείς όλους. Ποτέ δεν ξέρεις ποιος θα δεχθεί. ■

Μάρτιν Απόλο Κόρντοβα, Παρανά Βραζιλίας

Η επιχείρηση αναπτύσσεται

Υπό Τζόσουα Πέρκυ

Περιοδικά της Εκκλησίας

Χάρη σε αυτά που έμαθε στα μαθήματα αυτοδυναμίας, όταν μία πόρτα έκλεισε για τον Τέντυ Ρέγιες, μία άλλη άνοιξε σύντομα.

Είναι 4:00 π.μ. στο Σάντο Δομίνγκο της Δομινικανής Δημοκρατίας και ο Τέντυ Ρέγιες είναι ήδη ζύπνιος και δουλεύει. Έχει να κάνει πολλά σήμερα για να διατηρήσει την αναπτυσσόμενη επιχείρησή του. Αρχίζει κόβοντας ντομάτες και ψωμί σε φέτες. Στη συνέχεια φτιάχνει την ξεχωριστή του σάλτσα.

Μέχρι τις 6:00 π.μ., δύο υπάλληλοι φθάνουν για να τον βοηθήσουν και οι ετοιμασίες επισπεύδονται. Μέχρι τις 8:00 π.μ., έχουν φτιάξει 300 σάντουιτς, τυλιγμένα το καθένα ξεχωριστά σε πλαστική μεμβράνη και φορτωμένα σε σακούλες. Έξι ακόμα υπάλληλοι εμφανίζονται και ολόκληρο το προσωπικό βγαίνει έξω να πουλήσει.

Μέχρι τις 9:00 π.μ., όλα εκτός από μερικά σάντουιτς –τρία ή τέσσερα που ο Τέντυ φύλαξε για να τα δώσει στην ομάδα του– έχουν πουληθεί.

Η επιχείρηση είναι καλή για τον Τέντυ. Μα τα πράγματα δεν ήταν πάντοτε εύκολα. Στην πραγματικότητα, τα πέντε προηγούμενα χρόνια, δεν μπόρεσε να βρει σταθερή δουλειά στο επιλεγμένο επάγγελμά του – ως δικηγόρου.

Οπότε, πώς ο Τέντυ έκανε την αλλαγή από το να συμβουλευεί πελάτες στο να πουλάει σάντουιτς; Χρειάστηκε πολλή σκληρή δουλειά, φυσικά, αλλά επίσης χρειάστηκε προσεκτική εφαρμογή των αρχών που έμαθε στα μαθήματα που προσφέρθηκαν μέσω της πρωτοβουλίας Υπηρεσιών Αυτοδυναμίας της Εκκλησίας.

Η απώλεια της δουλειάς του

Πριν από πέντε χρόνια, η ζωή για τον Τέντυ φαινόταν εκπληκτική. Είχε καλή δουλειά ως δικηγόρος, είχε παντρευτεί προσφάτως και είχε βαπτίσει τη σύζυγό του. «Αλλά είχαμε κάποιες δυσκολίες» λέει «και έχασα τη δουλειά μου».

Για τα επόμενα τέσσερα χρόνια ο Τέντυ αγωνίστηκε να βρει δουλειά. «Υπήρχε πολλή δουλειά που θα μπορούσα να κάνω, αλλά κανείς δεν ήθελε να με πληρώσει. Δοκίμασα να ξεκινήσω διάφορες δουλειές μόνος μου, αλλά αυτό δεν είχε αποτέλεσμα».

Η σύζυγός του, η Στέφανυ είχε καλή δουλειά, αλλά ο μισθός της και μόνο δεν μπορούσε να καλύψει τους λογαριασμούς. Σύντομα το ζεύγος απέκτησε παιδί. Ήταν ενθουσιασμένοι, αλλά τα οικονομικά τους έγιναν πιο στενά. Έχασαν το σπίτι τους, έπρεπε να πουλήσουν το αμάξι τους και χρησιμοποίησαν όλες τις οικονομίες τους. Τελικώς έπρεπε να μετακομίσουν σε ένα μικρότερο σπίτι που άνηκε στη μητέρα της Στέφανυ.

Αλλά ο Τέντυ δεν εγκατέλειψε τις προσπάθειες. Σύντομα μία απροσδόκητη ευκαιρία παρουσιάστηκε.

Η δύναμη της Αυτοδυναμίας

Υστερα από αγώνα χρόνων, ο Τέντυ ήξερε ότι ήταν καιρός για μία αλλαγή.

«Αποφάσισα να κάνω τα μαθήματα αυτοδυναμίας της Εκκλησίας» λέει. «Είχα ακούσει για αυτά, αλλά πάντα νόμιζα ότι δεν ήταν για εμένα. Νόμιζα ότι ήταν μόνο για να κάνεις πράγματα μόνος σου. Τα μαθήματα ήταν θαυμάσια».

Πρώτα, ο Τέντυ μπήκε σε μία ομάδα Προσωπικών Οικονομικών. Έπειτα μπήκε σε μία ομάδα Αρχίζοντας και μεγαλώνοντας την εργασία μου. Τα ομαδικά μαθήματα βοήθησαν τον Τέντυ στην επιχειρηματική του γνώση, αλλά επίσης τον βοήθησαν να αναπτυχθεί πνευματικώς.

«Κάνοντας αυτά τα μαθήματα όλα άλλαξαν» λέει. «Αποφάσισα να κάνω όλα όσα διδασκαν. Και τα οικονομικά μου άλλαξαν αμέσως. Αρχισα να πληρώνω τα δέκατα στο ακέραιο, να προσεύχομαι καθημερινά, να μελετώ τις γραφές και να ασκώ πίστη. Και τα πράγματα άλλαξαν – άρχισα να μαζεύω χρήματα και να τηρώ την Ημέρα του Κυρίου άγια. Κάθε αρχή με ευλόγησε».

Στην ομάδα του Αρχίζοντας και μεγαλώνοντας την εργασία μου, ο Τέντυ έμαθε πώς να αναγνωρίζει ένα πιθανό προϊόν που θα μπορούσε να ωφελήσει τους πελάτες εκεί όπου μένει. Καθώς αξιολόγησε αυτά που οι άνθρωποι έψαχναν, η έμπνευση άρχισε να ρέει. Στην περιοχή του, στους ανθρώπους άρεσαν τα φρέσκα σάντουιτς, αλλά τους άρεσε επίσης να τα έχουν φτιαγμένα για να παραγγείλουν – και να παραδίδονται.

«Πολλά εστιατόρια έχουν μία ξεχωριστή σάλτσα που κάνει το φαγητό τους να ξεχωρίζει» λέει ο Τέντυ. «Έτσι ανέπτυξα τη δική μου ξεχωριστή σάλτσα για σάντουιτς!»

Η ανάπτυξη της επιχείρησής του

Την ημέρα που ξεκίνησε την επιχείρησή του, ο Τέντυ έφτιαξε 30 σάντουιτς.

«Τριάντα λεπτά αργότερα, είχα επιστρέψει στο σπίτι» λέει. «Η σύζυγός μου ανησύχησε όταν με βρήκε στον καναπέ. Με

ρώτησε τι έκανα κιόλας στο σπίτι – δεν θα έπρεπε να πουλάω σάντουιτς; Τα είχα ήδη πουλήσει όλα!»

Τα επόμενα χρόνια, ο Τέντυ απευθύνθηκε σε τοπικές επιχειρήσεις και σχολεία. Πολλοί ήταν πρόθυμοι να αγοράσουν τα σάντουιτς και η επιχείρησή του άρχισε να μεγαλώνει. Έμαθε γρήγορα πώς να φροντίζει τα φρέσκα λαχανικά, ώστε να διατηρούνται. Επίσης ξέρε για πόσο καιρό η ξεχωριστή σάλτσα του θα διατηρηθεί. Παραγγέλλει και παίρνει το ψωμί κάθε απόγευμα. Αγοράζει λαχανικά σε έκπτωση τα Σάββατα, τα οποία κοστίζουν λιγότερο, αλλά θα εξακολουθήσουν να είναι καλά τη Δευτέρα.

Σύντομα ελάμβανε παραγγελίες για συγκεκριμένους τύπους σάντουιτς, ακόμα και μεγάλους αριθμούς για ειδικές περιστάσεις. Χρειάζοταν βοήθεια και άρχισε να προσλαμβάνει υπαλλήλους.

Δημιουργώντας θετικές σχέσεις με τοπικά σχολεία και επιχειρήσεις, ο Τέντυ δημιούργησε ένα ενεργό, συνεχές πελατολόγιο. Μέσα σε τέσσερις μήνες, είχε οκτώ υπαλλήλους και πουλούσε 300 σάντουιτς την ημέρα, πέντε ημέρες την εβδομάδα. Η ομάδα πωλήσεων ήταν τόσο αποτελεσματική, που πουλούσαν κάθε σάντουιτς ακόμα και κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού που τα σχολεία ήταν κλειστά. Τώρα ο Τέντυ είναι έτοιμος να επεκταθεί ξανά.

Επειδή έκανε τα μαθήματα αυτοδυναμίας, εμπνεύστηκε να βρει την ιδέα της επιχείρησης σάντουιτς. «Χάρη σε αυτήν την καθοδήγηση από την Εκκλησία και τις ευλογίες που έχω λάβει» λέει «έχω πολύ δυνατή μαρτυρία για την Εκκλησία και τον Ιησού Χριστό». ■

Ο γιος μας είναι γιος του Επουράνιου Πατέρα

Από την Τζέρλυν Μέρφυ

Ο γλυκός, μικρός γιος μας, Χένντεν, ήρθε στον κόσμο μπλαβισμένος, χωρίς να αναπνέει και να παλεύει για τη ζωή του. Χωρίς κλάμα. Χωρίς κίνηση.

Καθώς γιατροί και νοσηλεύτριες συγκεντρώνονταν γύρω στο δωμάτιο του νοσοκομείου, ήξερα ότι κάτι δεν πάει καλά. Ο σύζυγός μου και ο πατέρας μου γρήγορα έδωσαν στον Χένντεν μία ευλογία ιεροσύνης και ο Χένντεν μετεφέρθη εσπευσμένως στη μονάδα εντατικής θεραπείας. Σύντομα διαγνώστηκε με μία σπάνια δυσλειτουργία της καρδιάς. Μέσα σε λίγες ημέρες υπέστη αρκετές εγχειρήσεις καρδιάς.

Μέσω της θαυματουργής δύναμης των ευλογιών της ιεροσύνης, της νηστείας και της προσευχής, ο Χένντεν, αντίθετα από όλες τις προσδοκίες, έζησε. Ήμασταν υπερβολικά χαρούμενοι να φέρουμε τον γιο μας στο σπίτι και να ξεκινήσουμε την καινούργια ζωή μας μαζί.

Ο Χένντεν έφερε αμέτρητη χαρά στη ζωή μας. Τον αγαπάμε και τον λατρεύουμε. Όμως καθώς περνούσε ο χρόνος, άρχισα να ανησυχώ ότι δεν προόδευε όπως αναμενόταν. Παρ' όλο που οι ειδικοί μας επιβεβαίωναν ότι τελικά αναπτυσσόταν κανονικά, οι κακές ανησυχίες συνέχιζαν καθώς προσπαθούσα να βοηθήσω τον γιο μου.

Ο σύζυγός μου κι εγώ μελετήσαμε όλα όσα μπορούσαμε σχετικά με την ασθένεια του Χένντεν. Κάναμε όλα όσα οι γιατροί μας είπαν να κάνουμε. Αλλά η ανάπτυξή του δεν ερχόταν.

Κουράστηκα και απογοητεύτηκα. Ικέτευσα τον Πατέρα μου στους Ουρανούς να με βοηθήσει να βρω κάποιον, ο οποίος να μπορεί να βοηθήσει τον Χένντεν, αλλά η βοήθεια δεν ήρθε. Η κατάσταση του Χένντεν χειροτέρευσε. Άρχισε να έχει κρίσεις επιληψίας. Τρομοκρατηθήκαμε. Νομίζαμε ότι τον χάναμε.

Ένα βράδυ, ήμουν ξάγρυπνη ψάχνοντας απαντήσεις. Έγραψα στον Χένντεν ένα γράμμα. Του είπα πόσο πολύ τον αγαπώ και πόσο σκληρά προσπάθησα να κάνω την ζωή του ευκολότερη. Υποσχέθηκα ότι θα αφιέρωνα το υπόλοιπο της ζωής μου προσπαθώντας να του βρω τη βοήθεια που χρειαζόταν.

Η απογοήτευση και η αβεβαιότητα με συγκλόμισαν για μια στιγμή. Γονάτισα και ρώτησα τον Πατέρα μου στους Ουρανούς: «Πατή;» Νόμιζα ότι μου είχε στείλει τον Χένντεν, επειδή ήξερε ότι ποτέ δεν θα εγκατέλειπα την προσπάθεια να βοηθήσω τον γιο μου. Έτσι, γιατί δεν μπορούσα να βρω καμία απάντηση; Πατή κάθε καινούργιος γιατρός και κάθε καινούργια θεραπεία οδηγούσε σε άλλο εμπόδιο; Δεν αγαπούσε ο Επουράνιος Πατέρας τον Χένντεν;

Δεν θα ξεχάσω ποτέ εκείνη τη στιγμή. Ένα συγκλονιστικό αίσθημα αγάπης ξαφνικά με κυριέυσε. Λόγια τα οποία δεν ήταν δικά μου μπήκαν στο μυαλό μου: «Τζέρλντ, νομίζεις ότι τον αγαπάς περισσότερο από εμένα;»

Πάγωσα. Ο χρόνος σταμάτησε. Δάκρυα κύλησαν στο πρόσωπό μου – όχι απογοήτευσης όπως προηγούμενος, αλλά ελπίδας, κατανόησης και αγάπης.

Εκείνη τη στιγμή όλα άλλαξαν. Η καρδιά μου μαλάκωσε. Οι ερωτήσεις μου άλλαξαν. Τώρα καταλαβαίνω ότι ο Πατέρας μου στους Ουρανούς αγαπά τον Χένντεν με τέλεια αγάπη. Ο Χένντεν εστάλη εδώ σε ένα σώμα που ταίριαζε στις ανάγκες του και

τις ευκαιρίες ανάπτυξης και μάθησης. Έχει τις δικές του ξεχωριστές ικανότητες και προκλήσεις, όπως ο καθένας από εμάς. Έχω κατανοήσει ότι τα παιδιά με αναπηρίες είναι πολύτιμα και αγαπητά παιδιά του Επουράνιου Πατέρα, τα οποία έχουν μία ειδική αποστολή εδώ στη γη.

Ο σύζυγός μου κι εγώ λαμβάνουμε συνεχώς απαντήσεις κι ευλογίες, αλλά έρχονται στον χρόνο του Κυρίου όχι στον δικό μας. Έχουμε οδηγηθεί στα σωστά βιβλία, θεραπείες, σχολεία και δασκάλους για να βοηθήσουμε τον Χένντεν να επιτύχει στη θνητή του ζωή. Προσπαθούμε να αναζητήσουμε το μονοπάτι που ο Πατέρας μας στους Ουρανούς έχει θέσει για τον Χένντεν αντί το μονοπάτι που θέλουμε εμείς να πάρει. Κάνουμε ό,τι μπορούμε για να βοηθήσουμε τον Χένντεν να φτάσει τις ουράνιες δυνατότητές του και να ζήσει τη ζωή που ο Επουράνιος Πατέρας έχει σχεδιάσει για εκείνον. Η κατανόησή μας για το σχέδιο του Επουράνιου Πατέρα μας έχει γίνει πιο ξεκάθαρη τώρα που καταλαβαίνουμε ότι ο Χένντεν ήταν δικός Του, πριν γίνει δικός μας. ■

Η συγγραφέας ζει στην Αριζόνα των Η.Π.Α.

Λόγια τα οποία δεν ήταν δικά μου μπήκαν στο μυαλό μου: «Νομίζεις ότι τον αγαπάς περισσότερο από εμένα;»

ΤΟ ΣΩΜΑ: ΕΝΑ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΟ ΔΩΡΟ

«Για άγνωστους συνήθως λόγους, ορισμένοι άνθρωποι γεννώνται με σωματικούς περιορισμούς. Συγκεκριμένα μέρη τού σώματος μπορεί να

είναι αφύσικα. Βιολογικά συστήματα μπορεί να μη λειτουργούν ορθώς. Και όλο μας το σώμα υπόκειται σε ασθένειες και τον θάνατο. Μολοντούτο, το δώρο τού υλικού σώματος είναι ανεκτίμητο. Χωρίς αυτό, δεν μπορούμε να επιτύχουμε την πληρότητα χαράς.

»Δεν απαιτείται τέλειο σώμα, για να επιτευχθεί ο ουράνιος προορισμός. Στην πραγματικότητα, ορισμένα εκ των πιο γλυκών πνευμάτων φιλοξενούνται σε ευπαθή σώματα. Μεγάλη πνευματική δύναμη συχνά αναπτύσσεται από εκείνους με σωματικές δυσκολίες ειδικά επειδή έχουν δυσκολίες. Τέτοια άτομα δικαιούνται όλες τις ευλογίες που ο Θεός έχει διαφυλάξει για τα πιστά και υπάκουα παιδιά Του».

Πρόεδρος Ράσελ Νέλσον, «Είμαστε παιδιά του Θεού», *Ensign*, Νοε 1998, 86-87.

Αντιμετωπίζοντας την τραγωδία

Αργά ή γρήγορα τα παιδιά θα έρθουν αντιμέτωπα με μία τραγωδία, είτε είναι κοντά στο σπίτι είτε μακριά. Αλλά «ακόμα και όταν ο κόσμος είναι σε αναταραχή γύρω μας, μπορούμε να λάβουμε τις ευλογίες της εσωτερικής ειρήνης»¹. Ορίστε μερικά πράγματα που μπορείτε να κάνετε για να βοηθήσετε τα παιδιά να νιώσουν αυτήν την ειρήνη.

Σταθερότητα

Όταν κάτι τραγικό συμβαίνει, τα παιδιά μπορεί να αισθάνονται σαν ο κόσμος τους να ανισορροπεί. Να είστε παράδειγμα σταθερότητας για εκείνα. Μιλήστε ήρεμα και με πεποίθηση για το θέμα. Διατηρήστε τη ρουτίνα όσο το δυνατόν μπορείτε. Κάντε ό,τι μπορείτε για να έχετε οικογενειακή βραδιά, μελέτη γραφών, προσευχή και άλλες οικογενειακές συνήθειες. Με τον καιρό, τα παιδιά μπορούν να μάθουν ότι ακόμα και όταν ο κόσμος τους έχει κλονιστεί, το Ευαγγέλιο φέρνει προοπτική και η ζωή συνεχίζεται.

Σεβασμός

Δείξτε σεβασμό για τα συναισθήματα των παιδιών. Ακούστε τα παιδιά και αναγνωρίστε πώς αισθάνονται. Δείξτε τους ότι παίρνετε στα σοβαρά τις ανησυχίες τους. Δώστε τους χώρο, αν τον χρειάζονται, αλλά να γνωρίζουν ότι είστε διαθέσιμοι όταν θέλουν να μιλήσουν. Απαντήστε με ειλικρίνεια στις ερωτήσεις τους καθώς προκύπτουν με έναν τρόπο που να είναι κατάλληλος για την ηλικία τους. Αφήστε τα παιδιά να ξέρουν ότι πάντα μπορούν να σας μιλήσουν για τους φόβους και τις ανησυχίες τους.

Καθοδήγηση

Τα παιδιά σας μπορεί να ρωτήσουν: «Γιατί ο Θεός αφήνει να συμβαίνουν άσχημα πράγματα;» Εξηγήστε ότι τόσο οι καλές όσο και οι κακές στιγμές είναι μέρος της ζωής και μέρος του αιωνίου σχεδίου του Θεού. Εκείνος επιτρέπει σε κάθε άνθρωπο να κάνει τις επιλογές του και μερικές φορές οι άνθρωποι κάνουν κακές επιλογές που προκαλούν πόνο. Άλλες φορές, οι τραγωδίες δεν είναι λάθος κανονός, αλλά είναι απλώς μέρος της φύσης. Ανεξαρτήτως του τι συμβαίνει, ο Θεός είναι δίπλα μας. Με τη βοήθειά Του μπορούμε να μάθουμε και να αναπτυχθούμε πνευματικώς, ακόμα και από οδυνηρές εμπειρίες. Μπορούμε να στραφούμε σε Εκείνον για να βρούμε ειρήνη.

Ενδυνάμωση

Δείξτε στα παιδιά ότι έχουν τη δύναμη να κάνουν τη διαφορά με το να τους δώσετε έναν τρόπο να βοηθήσουν. Για παράδειγμα, θα μπορούσαν να βοηθήσουν στη συλλογή δωρεών για θύματα καταστροφών, να επισκεφτούν τους ασθενείς ή τραυματισμένους φίλους στο νοσοκομείο, να χαροποιήσουν κάποιον που περνά μία οικογενειακή απώλεια ή να προσευχηθούν για αυτούς που έχουν δυσκολίες. Δεν μπορούμε να τα φτιάξουμε όλα, αλλά έχουμε την ικανότητα να κάνουμε πολλά καλά και να «εργαζόμαστε για την ειρήνη όποτε βοηθάμε να απαλύνουμε τον πόνο του άλλου»².

Παρηγοριά

Υπενθυμίστε στα παιδιά σας ότι ο Θεός τα αγαπά και ότι εσείς τα αγαπάτε. Μην τους δίνετε ψεύτικες υποσχέσεις ότι τίποτα κακό δεν θα τους συμβεί, αλλά επιβεβαιώστε τα ότι αυτήν τη στιγμή είναι ασφαλή και ότι θα κάνετε ό,τι είναι δυνατόν για να τα προστατεύσετε. Επιβεβαιώστε τα ότι ο Επουράνιος Πατέρας θα τα βοηθήσει να ξεπεράσουν οποιαδήποτε δοκιμασία έρθει στον δρόμο τους.

Όταν βρεθείτε αποκαρδιωμένοι από την αντίθεση, να θυμάστε ότι στο τέλος, το καλό πάντα θα θριαμβεύσει επί του κακού. «Διεξάγουμε πόλεμο με την αμαρτία... αλλά δεν πρέπει να απελπιζόμαστε» διδάξε ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον (1927-2018). «Είναι ένας πόλεμος που μπορούμε και θα τον νικήσουμε. Ο Πατέρας μας στους Ουρανούς μάς έχει δώσει τα εργαλεία που χρειαζόμαστε για να το κάνουμε. Εκείνος είναι στο πηδάλιο. Δεν έχουμε τίποτε να φοβόμαστε»³. ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. «Ειρήνη», Θέματα του Ευαγγελίου, topics.lds.org.
2. «Ειρήνη», Θέματα του Ευαγγελίου.
3. Τόμας Μόνσον, "Looking Back and Moving Forward", *Λιαχόνα*, Μάιος 2008, 90.

ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Στο Φίλος αυτού του μηνός:

- «Θα τον ξαναδώ» (σελίδα Φ20)
- «Κάρτες παρηγοριάς» (σελίδα Φ21)

Για άλλες πηγές, επισκεφθείτε lessonhelps.lds.org και κάντε κλικ «Βοηθήματα μαθήματος ανά θέμα».

ΓΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ

Σε αυτό το τεύχος:

- «Βρίσκοντας ειρήνη για τον εαυτό σας και τους άλλους σε περιόδους δυσκολιών» (σελίδες 52-53).

Για άλλες πηγές, επισκεφθείτε το youth.lds.org.

Με καθοδηγεί ο Θεός;

Οι ζωές μας είναι γεμάτες από μεγάλες επιλογές: τι καριέρα να ακολουθήσουμε, ποιον να παντρευτούμε, σε ποια σχολή να πάμε, κ.λπ. Οι ζωές μας είναι, επίσης, γεμάτες από καθημερινές ανησυχίες: να διαλέξουμε την καλύτερη χρήση του χρόνου, να προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε τη διδαχή και να βρούμε ειρήνη μέσα στις δοκιμασίες. Εν γένει, **χρειαζόμαστε προσωπική αποκάλυψη**. Όμως μερικές φορές μπορεί να είναι δύσκολο να ξέρουμε πώς να τη λάβουμε και πώς να την αναγνωρίσουμε όταν τη λάβουμε. Όταν δεν λαμβάνουμε ή δεν αναγνωρίζουμε απαντήσεις, αναρωτιόμαστε: «Ήταν αυτό το Πνεύμα ή απλώς η ιδέα μου;» «Γιατί αισθάνθηκα την έμπνευση να κάνω κάτι και μετά απέτυχα;» «Γιατί αισθάνομαι ότι ο Θεός δεν απαντά στις προσευχές μου;»

Ευτυχώς, στο «Παίρνοντας Αποφάσεις: Ελεύθερη βούληση έναντι αποκάλυψης» (σελίδα 44), η Έριν αφηγείται την ιστορία της σχετικά με την προσωπική αποκάλυψη, όταν έπρεπε να πάρει μία απόφαση που θα άλλαζε τη ζωή της. Ενώ **ο Θεός θέλει να μας καθοδηγεί** επίσης θέλει να μας βοηθά να βασιζόμαστε στην ελεύθερη βούλησή μας να παίρνουμε σωστές αποφάσεις.

Το να μάθετε πώς το Άγιο Πνεύμα μιλά σε εσάς προσωπικά είναι ένα άλλο ζωτικό κομμάτι της λήψης και αναγνώρισης της αποκάλυψης. Μπορεί να είναι διαφορετική για τον καθένα μας. Στη σελίδα 48, πολλοί **νέοι ενήλικοι αφηγούνται πώς λαμβάνουν αποκάλυψη**.

Στο άρθρο που υπάρχει μόνο σε ψηφιακή μορφή, η Άσπεν εξηγεί ότι η προσωπική αποκάλυψη απαιτεί «εξάσκηση των πνευματικών μυών σας».

Το να σκεφτόμαστε το μέλλον μπορεί να είναι δυσβάσταχτο, ακόμα και τρομακτικό. Ειδικά ως νέος ενήλικος. Όμως όταν θυμάμαι πώς **ο Θεός έχει οδηγήσει τη ζωή μου** στο παρελθόν, μου δίνει το θάρρος να προχωρήσω και να πράξω, εμπιστευόμενη ότι **θα συνεχίσει να μου δίνει την καθοδήγηση που χρειάζομαι** κατά μήκος του δρόμου.

Ειλικρινώς,

Κέιτυ Σου Έμπλυ

Katie Sue

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ...

Οι νέοι ενήλικοι λένε την καλύτερη συμβουλή που έχουν δεχτεί ποτέ σχετικά με τη λήψη προσωπικής αποκάλυψης:

«Ο σύμβουλός μου στο Ε.Γ.Ν. μια φορά μου είπε: “Ανάπτυξε τη σχέση σου με τον Θεό ως τον κυριολεκτικά πνευματικό Πατέρα σου. Όσο δυνατότερη είναι η σχέση μαζί Του, τόσο περισσότερα θα καταλαβαίνεις και θα καθοδηγηθείς”. Αυτό έχει κάνει μία τεράστια διαφορά στις προσευχές μας».

-Γκράντ Γκούλμπυ, Καλιφόρνια, Η.Π.Α.

«Ο πατριάρχης του πασάλου μας έβαλε όλους να αποστηθίσουμε μία φράση: “για να λάβετε αποκάλυψη, διαβάστε αποκάλυψη”. Με έχει βοηθήσει τόσο πολύ καθώς διαβάζω τις γραφές».

-Σέλμπυ Τίππετς, Μιζούρι, Η.Π.Α.

«Αφιερώστε χρόνο να συλλογίσετε. Ο Τζόζεφ Σμιθ συλλογίστηκε το Ιακώβου 1:5 πριν αποφασίσει να πράξει. Μερικές φορές ο Επουράνιος Πατέρας θέλει να επενδύσουμε στην προσευχή και στη μελέτη πριν μας δώσει απαντήσεις. Μαθαίνουμε τα περισσότερα με αυτόν τον τρόπο».

-Νατάσα Χερμπστ, Γιούτα, Η.Π.Α.

«Ακούστε με την καρδιά σας, όχι με τα αφτιά σας».

-Σάι Τούα, Αμερικάνικη Σαμόα

Ποια είναι η καλύτερη συμβουλή που έχετε λάβει ποτέ για τη μετάνοια; Στείλτε μας την απάντησή σας στο liahona.lds.org μέχρι τις 30 Απριλίου 2019.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΕΝΗΛΙΚΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Η Έριν Ράιντερ είναι δικηγόρος και συνδιοργανώνει ένα podcast. Μόλις έτρεξε το πρώτο της ημι-μαραθώνιο. Στον ελεύθερό της χρόνο, απολαμβάνει το διάβασμα, την αναρρίχηση, wakeboard και να περνά χρόνο με την οικογένεια και τους φίλους.

Η Άσπεν Στάντερ είναι συγγραφέας και συντάκτης από τη Γιούτα των Η.Π.Α. Της αρέσει η αναρρίχηση, τα ταξίδια, το διάβασμα και να παίζει πιάνο.

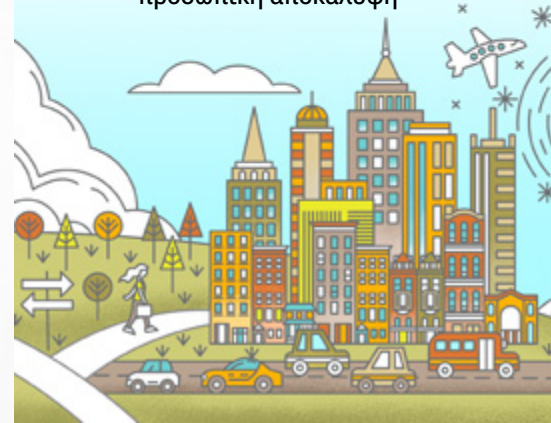
Η Κέιτνι Σου Έμπλυ νομίζει ότι ο κόσμος είναι γεμάτος από όμορφους ανθρώπους, των οποίων οι ιστορίες πρέπει να ειπωθούν. Σπουδάζει δημοσιογραφία και Ισπανικά με τον στόχο να #sharegoodness.

ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΜΗΜΑ

44 Παίρνοντας αποφάσεις: Ελεύθερη βούληση έναντι αποκάλυψης
Υπό Έριν Ράιντερ

48 Προσωποποιημένη προσωπική αποκάλυψη

Βρείτε αυτά τα άρθρα και άλλα:

- Στο liahona.lds.org
- Στην **Εβδομαδιαία έκδοση Ν.Ε.** (υπό «Νέοι Ενήλικοι» στη Βιβλιοθήκη Ευαγγελίου)
- Στο [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona)

ΜΟΙΡΑΣΤΕΙΤΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΑΣ

Έχετε μία καταπληκτική ιστορία να μοιραστείτε; Ή θέλετε να δείτε άρθρα σχετικά με κάποια θέματα; Αν ναι, θέλουμε να σας ακούσουμε! Μπορείτε να υποβάλετε το άρθρο σας ή τα σχόλιά σας στο liahona.lds.org.

ΜΟΝΟ ΣΕ ΨΗΦΙΑΚΗ ΜΟΡΦΗ

Εξάσκηση των πνευματικών μυών σας

Υπό Άσπεν Στάντερ

Παίρνοντας Αποφάσεις: Ελεύθερη βούληση έναντι αποκάλυψης

Όταν πρόκειται περί μεγάλων αποφάσεων, πόσο πολύ χρειάζεται να βασιζόμαστε στον Κύριο για να μας πει τι να κάνουμε;

Υπό Έριν Ράιντερ

Κάθε ημέρα καθένas από εμάs έρχεται αντιμέτωπος με πολλές αποφάσεις. Μερικές είναι πιο πεζές, όπως: «Τι θα πρέπει να φορέσω;» «Τι θα πρέπει να φάω για μεσημεριανό;» «Είναι καιρός να αγοράσω ένα νέο αυτοκίνητο ή μπορώ να κρατήσω το παλιό λίγο παραπάνω;» Αλλά μερικές φορές ερχόμαστε αντιμέτωποι με μία σημαντική απόφαση – «Θα πρέπει να επιστρέψω στις σπουδές μου;» «Θα πρέπει να δεχτώ αυτήν τη δουλειά;» «Θα πρέπει να μετακομίσω σε μια καινούργια πόλη;» «Θα πρέπει να αγοράσω ένα σπίτι;» «Θα πρέπει να βγαίνω ραντεβού με αυτό το άτομο;» «Θα πρέπει να παντρευτώ αυτόν τον άνθρωπο;» και ούτω καθεξής.

Όταν είμαστε αντιμέτωποι με σημαντικές αποφάσεις, έχουμε την τάση –κατάλληλα– να μας παίρνει λίγο περισσότερο να κάνουμε μία επιλογή. Ακολουθούμε τη συμβουλή που δόθηκε στον Όλιβερ Κάουντερυ στο Διδαχή και Διαθήκες 9:8-9, όπου ο Κύριος λέει:

«Όμως, ιδές, σου λέω ότι πρέπει να το μελετάς μέσα στο μυαλό σου. Έπειτα πρέπει να με ρωτάς αν είναι σωστό, και αν είναι σωστό θα κάνω ώστε ο κόλπος σου να φλέγεται μέσα σου. Απ' αυτό θα αισθάνεσαι ότι είναι σωστό.

»Όμως αν δεν είναι σωστό δε θα έχεις κανένα τέτοιο συναίσθημα, αλλά θα έχεις

ένα μούδιασμα της σκέψης που θα σε κάνει να ξεχνάς αυτό που είναι λάθος».

Παρ' όλο που αυτή σίγουρα είναι μία καλή συμβουλή, όταν πρόκειται περί σημαντικών αποφάσεων, μερικές φορές βασιζόμαστε παραπάνω από το κανονικό στο ότι ο Θεός θα μας πει τι είναι σωστό και όχι αρκετά στο μέρος στο οποίο μας λέει να το μελετήσουμε στο μυαλό μας. Ανησυχούμε τόσο πολύ περιμένοντας από τον Θεό να μας επιβεβαιώσει τις αποφάσεις μας, που αφήνουμε απίστευτες ευκαιρίες να μας προσπεράσουν. Μπορεί ακόμη και να αναγνωρίζουμε τον ρόλο της ελεύθερης βούλησης, αλλά φοβόμαστε να πάρουμε μία απόφαση που θα μπορούσε να μας βγάλει από την πορεία του προαποφασισμένου «σχεδίου» και τελικά θεωρούμε ότι οτιδήποτε εκτός από μία φλόγα στον κόλπο ή μία φωνή από τον ουρανό, σημαίνει ότι η απόφασή μας είναι λάθος. Για πολλούς από εμάs, αυτή η ανείπωτη ένταση μεταξύ της ελεύθερης βούλησης και της προσωπικής αποκάλυψης οδηγεί σε μία σημαντική ερώτηση: Ποιος είναι ο ρόλος του Θεού στο να μας βοηθά να παίρνουμε αποφάσεις;

Ο ρόλος του Θεού στη λήψη αποφάσεων

Ίσως αυτή η ερώτηση απαντάται καλύτερα μέσω της ιστορίας του αδελφού του Ιαρέδ. Υπάρχει ένα ενδιαφέρον

υπόδειγμα ανάπτυξης σε αυτήν την ιστορία που μας διδάσκει για τον τρόπο που περιμένει ο Θεός να παίρνουμε αποφάσεις. Μετά τη σύγχυση των γλωσσών στον πύργο της Βαβέλ, ο Ιαρέδ ζητεί από τον αδελφό του να ρωτήσει τον Κύριο αν θα έπρεπε να φύγουν από την χώρα και αν ναι, πού θα έπρεπε να πάνε (βλέπε Έθερ 1:36-43). Ο αδελφός του Ιαρέδ ρωτά και ο Κύριος τους οδηγεί στην ακτή. Καθώς ταξίδευαν, ο Κύριος τους μιλά από ένα σύννεφο και κατευθύνει κάθε βήμα του ταξιδιού τους. Τελικά έφτασαν στην ακτή, όπου μένουν για τέσσερα χρόνια.

Στο τέλος των τεσσάρων χρόνων, ο Θεός λέει στον αδελφό του Ιαρέδ να φτιάξει φορτηγίδες και να ετοιμαστούν να διασχίσουν τον ωκεανό. Όταν ο αδελφός του Ιαρέδ συνειδητοποιεί ότι τα πλοία δεν θα έχουν αέρα, ακολουθεί το ίδιο οικείο υπόδειγμα και πηγαίνει στον Θεό και να τον ρωτήσει τι να κάνει. Ως αναμενόμενο, ο Κύριος απαντά, δίνοντάς του λεπτομερείς οδηγίες να κάνει τρύπες στο επάνω και κάτω μέρος των πλοίων. Παρατηρήστε το υπόδειγμα αποκάλυψης μέχρι εδώ: ο Θεός τους δίνει ένα σχέδιο, ρωτούν πώς να το φέρουν εις πέρας και ο Θεός απαντά με λεπτομερείς και απόλυτες απαντήσεις.

Όμως αφού κάνει τις τρύπες στα πλοία, ο αδελφός του Ιαρέδ συνειδητοποιεί ότι τα πλοία δεν θα έχουν φως. Μία

ακόμα φορά ρωτά τον Θεό τι να κάνει. Ωστόσο, αντί να του απαντήσει, ο Θεός τον ρωτά: «Τι θέλετε να σας κάνω για να έχετε φως στα σκάφη σας;» (Έθερ 2:23). Αντί να τους δώσει λεπτομερείς οδηγίες όπως έκανε πριν, αυτήν τη φορά ο Κύριος περιμένει ο αδελφός του Ιαρέδ να αποφασίσει τι να κάνει.

Μία τέτοιου είδους απάντηση από τον Κύριο είναι ίσως η δυσκολότερη να καταλάβουμε, όταν προσπαθούμε να πάρουμε μία απόφαση. Διδασκόμαστε να προσευχόμαστε και να περιμένουμε μία απάντηση και έτσι φυσικά ανησυχούμε όταν δεν έχουμε καμία ανταπόκριση. Συχνά αναρωτιόμαστε αν η έλλειψη ξεκάθαρης απάντησης χαρακτηρίζεται ως «μούδιασμα της σκέψης» δείχνοντας ότι η επιλογή μας είναι λανθασμένη. Άλλες φορές αναρωτιόμαστε αν σημαίνει ότι δεν είμαστε αρκετά ενάρτεροι για να ακούσουμε την απάντηση ή αν δεν ρωτούμε με «πραγματική πρόθεση» (βλέπε Μορόνι 10:4). Όμως υπάρχει μία τρίτη επιλογή που μερικές φορές δεν λαμβάνουμε υπ' όψιν – ίσως, όπως ο αδελφός του Ιαρέδ, ο Θεός περιμένει από *εμάς* να πάρουμε τη δική μας απόφαση.

Παίρνοντας μία απόφαση

Πρόσφατα, αντιμετώπισα μία κατάσταση που δοκίμασε τον τρόπο που σκεφτόμουν για την ελεύθερη βούληση και την προσωπική αποκάλυψη. Καθώς ήμουν κοντά στο τέλος του μεταπτυχιακού, είχα διαφορετικές προσφορές εργασίας σε διαφορετικές πόλεις και δεν ήξερα ποια να διαλέξω. Όπως ο αδελφός του Ιαρέδ είχα βιώσει πολλές στιγμές όπου προσευχήθηκα για μία σημαντική απόφαση και ο Θεός έδωσε μία πολύ καθοριστική απάντηση. Βάσει αυτών των προηγούμενων εμπειριών, άρχισα να προσεύχομαι και να ζητώ από τον Θεό να με βοηθήσει να αποφασίσω ποια δουλειά να δεχθώ. Έκανα επίσης αυτό που μου αναλογούσε, μαθαίνοντας για κάθε ευκαιρία εργασίας και ζητώντας συμβουλή από πολλούς ανθρώπους. Όμως όσο και να προσευχόμουν ή να νήστευα, οι ουρανοί έμειναν σιωπηλοί και δεν έλαβανα καμία απάντηση.

Η διορία για να πάρω μία απόφαση έφτανε και άρχισα να πανικοβάλλομαι. Σίγουρα αυτό είναι το είδος της απόφασης που ο Κύριος θα πρέπει να νοιάζεται, λοιπόν γιατί δεν μου απαντούσε;

Ίσως να μην τον ένοιαζε ποια δουλειά θα διάλεγα, αλλά πρέπει να νοιάζεται σε ποια πόλη θα μετακόμιζα, αφού χωρίς αμφιβολία θα είχε επίδραση στη ζωή μου. Ο Θεός πάντα νοιαζόταν για τις αποφάσεις μου στο παρελθόν, λοιπόν γιατί δεν θα νοιαζόταν για αυτήν επίσης;

Παρ' όλη τη σκληρή προσπάθειά μου, δεν ήρθε καμία απάντηση. Άρχισα να αναρωτιέμαι αν είχα απομακρυνθεί τόσο πολύ από τον Θεό, που δεν μπορούσα να ακούσω την απάντησή Του. Επίσης αναρωτιόμουν αν δεν μπορούσα να ακούσω, επειδή υποσυνείδητα δεν ήθελα να ακούσω την απάντηση. Τελικά, την ημέρα πριν από την προθεσμία, ήξερα ότι έπρεπε να κάνω μία επιλογή, έτσι χρησιμοποίησα την κρίση μου και πήρα μία απόφαση. Εκείνη τη νύχτα απλώς προσευχήθηκα ρωτώντας αν θα μου έλεγε ότι η απόφασή μου ήταν λανθασμένη. Όμως δεν ήρθε καμία απάντηση, έτσι συνέχισα και δέχτηκα τη δουλειά.

Μερικούς μήνες αργότερα, ακόμα ήμουν προβληματισμένη με την απόφασή μου, κι έτσι ζήτησα μία ευλογία ιεροσύνης για να λάβω επιβεβαίωση. Στην ευλογία μού ειπώθηκε ότι δεν έλαβα

απάντηση στην προσευχή μου, επειδή ο Κύριος ήταν χαρούμενος με όποια απόντηση θα έπαιρνα. Αυτή η ευλογία ενίσχυσε τη συμβουλή που προηγουμένως μου είχε δώσει ο πρόεδρος ιεραποστολής μου, ο οποίος μου είπε ότι μερικές φορές δεν έχει πραγματικά σημασία τι αποφάσεις παίρνουμε. Ο Θεός θέλει να μάθουμε να στεκόμαστε στα πόδια μας και να αποφασίζουμε πώς να ζούμε τη ζωή μας. Ο πρόεδρος ιεραποστολής μου επίσης μου θύμισε ότι ο Θεός, ως Επουράνιος Πατέρας μας, δεν θα μας τιμωρήσει και δεν θα μας αφαιρέσει υπεσχημένες ευκαιρίες, αν ειλικρινά προσπαθούμε να ανακαλύψουμε τι να κάνουμε.

Ο αδελφός του Ιαρέδ πιθανώς θα μπορούσε να προτείνει σχεδόν οποιαδήποτε λύση για το φως στις φορηγίδες και ο Κύριος θα την δεχόταν. Σκοπός αυτής της εμπειρίας δεν ήταν μόνο για να ενδυναμώσει την πίστη του αδελφού του Ιαρέδ, αλλά επίσης για να μάθει πώς να παίρνει αποφάσεις.

Ασκώντας την ελεύθερη βούληση

Από μία αιώνια προοπτική, το να ασκήσουμε την ελεύθερη βούληση είναι

ένα απαραίτητο συστατικό της προσωπικής ανάπτυξης. Χωρίς αυτήν, δεν μπορούμε να πάρουμε τις αποφάσεις που θα μας βοηθήσουν να αξιοποιήσουμε πλήρως τις δυνατότητές μας. Η ανάπτυξη, όπως όλα τα υπόλοιπα του Ευαγγελίου, έρχονται «γραμμή επάνω στη γραμμή, δίδαγμα επάνω στο δίδαγμα» (Νεφί Β΄ 28:30). Ο Θεός θέλει να είμαστε προετοιμασμένα άτομα, όχι παραλυμένα, και περιμένει από εμάς να χρησιμοποιήσουμε την ελεύθερη βούλησή μας για να ζήσουμε τη ζωή μας όσο το καλύτερο μπορούμε.

Άπαξ και μάθουμε να βρίσκουμε την ισορροπία μεταξύ της ελεύθερης βούλησης και της αποκάλυψης, μπορούμε να βιώσουμε πραγματική πνευματική ανάπτυξη. Αυτό συνέβη στον αδελφό του Ιαρέδ. Αφού το γυλλογίστηκε, δούλεψε 16 λιωμένες πέτρες βγαλμένες από έναν βράχο και ζήτησε από τον Θεό να τις αγγίξει και να τις κάνει να λάμπουν (βλέπε Έθερ 3:1-5). Αυτήν τη φορά, όταν ο Θεός απάντησε, όλα άλλαξαν. Αντί να ακούσει τη φωνή του Θεού από ένα σύννεφο, ο αδελφός του Ιαρέδ πράγματι είδε τον Κύριο, ο οποίος όχι μόνο εμφανίστηκε αυτοπροσώπως, αλλά επίσης

έδειξε στον αδελφό του Ιαρέδ απίστευτα οράματα του κόσμου και τα πάντα που θα συνέβαιναν (βλέπε Έθερ 3:6-26). Είναι πιθανόν ότι ο αδελφός του Ιαρέδ δεν θα ήταν πνευματικός προετοιμασμένος να λάβει το όραμα, αν δεν είχε βιώσει την προσωπική ανάπτυξη που ήρθε από το γεγονός ότι πήρε τη δική του απόφαση.

Καθώς παίρνουμε αποφάσεις, θα πρέπει ασφαλώς να ακολουθήσουμε τη συμβουλή του Άλμα: «Συμβουλευέσου τον Κύριο για όλες τις ενέργειές σου» (Άλμα 37:37). Όταν ο Κύριος χρειάζεται από εμάς να πάρουμε μία συγκεκριμένη απόφαση, θα μας την κάνει γνωστή και θα μας αποτρέψει από το να παραστρατήσουμε. Όμως πρέπει επίσης να είμαστε προετοιμασμένοι να σηκωθούμε και να προχωρήσουμε με πίστη, είτε έρθει μία απάντηση είτε όχι. Όσο τηρούμε τις διαθήκες μας και παραμένουμε αληθινοί στο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, μπορούμε να αισθανόμαστε πεποίθηση στις ενάρτερες αποφάσεις μας και ειρήνη ότι ο Κύριος είναι ευχαριστημένος με τις προσπάθειές μας. ■

Η συγγραφέας ζει στη Γιούτα των Η.Π.Α.

Πώς μπορείτε να ξεχωρίσετε μεταξύ αποκάλυψης και των δικών σας σκέψεων;

ΠΡΟΣΩΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ προσωπική αποκάλυψη

Ζούμε σε έναν κόσμο με πολλές ευκαιρίες. Έχουμε την ελευθερία να επιλέξουμε τη δική μας καριέρα, σχολείο, σύζυγο, πού θέλουμε να ζήσουμε και πολλά ακόμα. Είναι πράγματι μία ευλογία της γενεάς μας. Αλλά από την άλλη, κάνει όλες αυτές τις επιλογές πολύ πιο δύσκολες, επειδή είναι δύσκολο να παίρνουμε αποφάσεις όταν υπάρχουν τόσο πολλά μονοπάτια και ευκαιρίες που οδηγούν σε καλά πράγματα. Πώς επιλέγουμε το σωστό, όταν υπάρχουν τόσες πολλές ευκαιρίες που είναι καλές; Όταν αισθάνεστε χαμένοι και μπερδεμένοι σε αυτήν την καταιγίδα αποφάσεων, να ξέρετε ότι ο Επουράνιος Πατέρας θέλει να σας καθοδηγήσει. Μπορείτε να διαλέξετε το σωστό μονοπάτι και να λάβετε τις απαντήσεις που ψάχνετε, αν ακολουθήσετε τη φωνή Του. Αναγνωρίστε πώς σας μιλά, εμπιστευτείτε Τον, ακολουθήστε τον προφήτη, να είστε υπομονετικοί, να είστε πιο αισιόδοξοι και να έχετε πίστη και στο τέλος θα οδηγηθείτε στη σωστή κατεύθυνση.

–*Βίρα Βατσένκο, Κίεβο, Ουκρανία*

Κατά τη διάρκεια της ζωής μου έχω δει πώς ο Κύριος με έχει καθοδηγήσει και αναγνωρίζω ότι όλα όσα έχω πετύχει είναι χάρη σε Εκείνον και την καθοδήγησή Του. Ακόμα και τις στιγμές που νόμιζα ότι περπατώ μόνη μου, στο τέλος, μου γνωστοποιεί και αισθάνομαι ότι πάντα είναι δίπλα μου. Γι' αυτό έχω πάρει την απόφαση να προχωρώ πάντα με πίστη, ακόμα και όταν αισθάνομαι ότι είμαι μόνη μου. Για εμένα, ενίστε το μονοπάτι μου δεν είναι πάντα ξεκάθαρο και δεν μπορώ πάντα να βλέπω τι με περιμένει στο μέλλον, αλλά πάντα κάνω βήματα πίστης και μετά αρχίζω να βλέπω το φως και να αναγνωρίζω το χέρι του Θεού στη ζωή μου. Ξέρω ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας και ο Υιός Του, Ιησούς Χριστός, μας αγαπούν και είναι πρόθυμοι να μας καθοδηγήσουν, αλλά επίσης περιμένουν από εμάς να βάλουμε την πίστη μας σε Εκείνους και να πράξουμε όταν λαμβάνουμε προτροπές από το Πνεύμα.

–*Ιντιρα Μεχία, Δομινικανή Δημοκρατία*

Νομίζω ότι μία από τις πιο καταπληκτικές τεχνικές που πρέπει να τελειοποιήσουμε είναι η ικανότητα να αναγνωρίζουμε τους απάλους ψιθύρους του Αγίου Πνεύματος. Η επιμελής μελέτη των γραφών με έχει σπρώξει λίγο παραπάνω για να το τελειοποιήσω. Πάντα πίστευα ότι αυτός που ψάχνει επιμελώς, θα βρει και τα μυστήρια του Θεού θα ξεδιπλώνονται μπροστά του με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος (βλέπε Νεφί Α΄ 10:19). Με άλλα λόγια, αν θέλω να αναγνωρίσω το Πνεύμα, δεν μπορώ να αφήσω τον εαυτό μου να καθοδηγηθεί από άχρηστες σκέψεις ή τις καθημερινές ανησυχίες της ζωής, αλλά αντ' αυτών πρέπει να βυθιστώ στη δουλειά και να ξεχάσω τον εαυτό μου. Τότε είναι όταν θα είμαι καλύτερα εις θέσιν να αναγνωρίζω το Πνεύμα, επειδή θα είμαι έτοιμος! Με τον ίδιο τρόπο που ένα πλοίο δεν μπορεί εύκολα να ταξιδέψει μέσα στη θύελλα, δεν μπορούμε να ακούσουμε το Πνεύμα αν παρασυρόμαστε από τις έγνοιες της ζωής που είναι εκτός του ελέγχου μας.

–*Ιμμάνιουελ Μποργγκρέιτ Ντόγκμπιν, Άκκρα, Γκάνα*

Καθώς μεγαλώνω, έπρεπε να μάθω τη γλώσσα του Πνεύματος. Το Πνεύμα μου μιλά μέσω απλών σκέψεων. Πήρε λίγο εξάσκηση για να το συνηθίσω, αλλά συνήθως το Πνεύμα έρχεται σε εμένα σε ήσυχα μέρη, όπως όταν οδηγώ για την εργασία μου, στο αυτοκίνητό μου. Ξέρω ότι δεν είναι οι σκέψεις μου, επειδή το Πνεύμα συχνά επεμβαίνει όταν ούτε καν σκέφτομαι το θέμα.

–*Κλαρίσσα Μέι Τέιλορ, Πούντα, Η.Π.Α.*

Στη μικρή οικογένειά μας, αναγνωρίζουμε το Πνεύμα λόγω της ειρήνης που αισθανόμαστε, ειδικά ο σύζυγός μου κι εγώ μαζί ως ζευγάρι. Όταν είναι οι δικές μας σκέψεις, ποτέ δεν αισθανόμαστε ότι σίγουρα είναι το σωστό πράγμα – πάντα υπάρχει μία υποβόσκουσα αμφιβολία ή φόβος. Αλλά όταν είναι αποκάλυψη, πάντα αισθανόμαστε ειρήνη, ακόμα κι αν προσπαθήσουμε να το εκλογικεύσουμε και τα πράγματα δεν φαίνονται λογικά στην αρχή. Όταν το ακολουθούμε και το περνάμε, πάντα βλέπουμε τα πράγματα να μπαίνουν στη θέση τους και τα πάντα λειτουργούν καλά. Τότε είναι που κοιταζόμαστε και λέμε: «Α, τώρα έχει νόημα!»

–*Μαριάννα Ράιτ, Πούντα, Η.Π.Α.*

Παρ' όλο που μπορεί όλοι να λαμβάνουμε προσωπική αποκάλυψη με διαφορετικό τρόπο, ένα πράγμα είναι αναμφισβήτητη αλήθεια: ο Θεός μας μιλά συχνά. Απλώς πρέπει να είμαστε διατεθειμένοι να καταβάλουμε προσπάθεια να αυξήσουμε την ικανότητά μας να αναγνωρίζουμε και να ακούσουμε την φωνή Του. Όπως συμβούλευσε ο Πρόεδρος Ράσελ Νέλσον: «Προσευχηθείτε στο όνομα του Ιησού Χριστού για τις έννοιες, τους φόβους, τις αδυναμίες σας – ναι, τις πιο βαθιές επιθυμίες της καρδιάς σας. Και μετά ακούστε! Γράψτε τις σκέψεις που έρχονται στο μυαλό σας. Καταγράψτε τα συναισθήματά σας και προχωρήστε σε ενέργειες, όπως παρακινείστε. Καθώς επαναλαμβάνετε αυτήν τη διαδικασία μέρα με τη μέρα, μήνα με τον μήνα, χρόνο με τον χρόνο, θα «εξελιχθείτε στην αρχή της αποκάλυψης» («Αποκάλυψη για την Εκκλησία, αποκάλυψη για τη ζωή μας», Λιαχόνα, Μάιος 2018, 95). ■

ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΜΗΜΑ

Όταν πρωτοπήγα

στο λύκειο, ένα πράγμα με δυσκόλεψε: όταν ένα καινούργιο μάθημα παρουσιαζόταν, το έβρισκα δυσνόητο. Ένα βράδυ προσευχήθηκα στον Επουράνιο Πατέρα να με βοηθήσει να κατανοήσω και να ξεπεράσω τη δυσκολία αυτή. Είχα πίστη και μπόρεσα να καταλάβω καλύτερα. Από τότε, η προσευχή και η πίστη είναι στη λίστα των πραγμάτων που πρέπει να κάνω για το σχολείο και παντού όπου πάω.

Το να είμαι σε σχολείο αρρένων είναι δύσκολο εξαιτίας μερικών ανήθικων πραγμάτων που κάνουν οι μαθητές. Όταν αυτό συμβαίνει, τα λόγια των γονέων μου έρχονται στο μυαλό μου: «Μην κάνεις τίποτα που θα απομακρύνει το Άγιο Πνεύμα». Είμαι ευγνώμων στη μαμά μου, η οποία μου υπενθυμίζει να ακούω με προσοχή το Άγιο Πνεύμα. Όταν κάνουμε αυτό που είναι σωστό, ο Θεός μας ευλογεί.

Νιάμ Σ., 16 ετών, Γκάνα

- 52 Βρίσκοντας ειρήνη για τον εαυτό σας και τους άλλους σε περιόδους δυσκολιών
Υπό Άλεξ Χούγκυ και Άσπεν Στάντερ
- 54 Η ζωή είναι ένας μαραθώνιος
Υπό Σάλλυ Τζόνσον Όντεκιρκ
- 60 Ερωτήσεις και απαντήσεις: Πώς μπορεί η πατριαρχική ευλογία μου να με βοηθήσει να πάρω αποφάσεις;
- 62 Δοκιμάστε μερικές καινούργιες πασχάλινες παραδόσεις
Υπό Ντέιβιντ Ντίκσον
- 64 Η τελευταία λέξη: Η μεγαλύτερη έκφραση της αγάπης του Θεού
Από τον Πρόεδρο Ράσσελ Μπάλλαρντ

ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΣ ΕΙΡΗΝΗ

Μερικές φορές η ζωή φέρνει τα πάνω κάτω. Μπορεί να ανησυχείτε για οικογενειακές υποθέσεις, θέματα υγείας, προβλήματα στο σχολείο ή ένα σωρό ανησυχητικά γεγονότα στον κόσμο του σήμερα. Πώς μπορούμε να βρούμε προσωπική ειρήνη σε έναν ταραγμένο κόσμο; Είτε η έλλειψη ειρήνης προέρχεται από γεγονότα εκτός του ελέγχου σας είτε από πράγματα που μπορείτε να επηρεάσετε και να αλλάξετε, ορίστε μερικές ιδέες για να βρείτε την εσωτερική σας ειρήνη μέσω του Ιησού Χριστού.

4 ΤΡΟΠΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΒΡΕΙΤΕ ΕΙΡΗΝΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ

1. Επικεντρωθείτε στο αιώνιο

Είναι δύσκολο να αισθανθείτε ειρήνη όταν είστε επικεντρωμένοι μόνο στις βραχυπρόθεσμες ανησυχίες. Αλλά αν επικεντρωθείτε σε μια ευρύτερη θέαση, το σχέδιο ευδαιμονίας του Θεού, μπορείτε να βρείτε ειρήνη στη γνώση ότι οτιδήποτε μας πληγώνει τώρα δεν θα διαρκέσει για πάντα. Για παράδειγμα, ο ναός μας βοηθά να επικεντρωνόμαστε στον αιωνιότητα. Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλνυ (1910-2008) είπε ότι στους ναούς «θα βρείτε την ειρήνη που δεν θα βρείτε πουθενά αλλού»¹.

2. Αφήστε ό,τι δεν μπορείτε να ελέγξετε

Όταν κάτι έκτος του ελέγχου σας σάς αφαιρεί την ειρήνη, είναι δελεαστικό να νιώθετε απελπισία ή θυμό. Όμως δεν βοηθά να παραμένετε σε πράγματα που δεν μπορείτε να αλλάξετε. Αντ' αυτού, πλησιάστε στον Σωτήρα και βρείτε εσωτερική ειρήνη ακόμη και όταν η ζωή είναι άδικη μαζί σας. Εκείνος έχει υποσχεθεί να σας στείλει τον Παράκλητο, το Άγιο Πνεύμα (βλέπε Κατά Ιωάννην 14:26-27).

3. Συγχωρείτε τους άλλους

Συχνά το δυσκολότερο πράγμα να αφήσετε είναι ο αρνητισμός όταν αισθάνεστε ότι κάποιος σας αδικεί. Όμως ο Πρεσβύτερος Ντίτερ Ούχτντορφ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων έχει διδάξει: «Θα λάβουμε τη χαρά της συγχώρησης στην ίδια μας τη ζωή, όταν είμαστε διατεθειμένοι να δώσουμε αυτήν τη χαρά πλουσιοπάροχα στους άλλους... Ως αποτέλεσμα, το Πνεύμα του Κυρίου θα γεμίσει την καρδιά μας με χαρά συνοδευόμενη από θεϊκή ειρήνη συνείδησης (βλέπε Μωσία 4:2-3)»². Το να στραφείτε προς τον Σωτήρα θα σας βοηθήσει να ελευθερωθείτε από συναισθηματικά βάρη και να γεμίσετε με ειρήνη.

4. Μετανοείτε και βασιστείτε στον Χριστό

Δεν έχει σημασία τι άλλο πάει καλά στη ζωή σας, το να κουβαλάτε το βάρος της αμαρτίας θα σας στερήσει την ειρήνη. Μερικές φορές χρειαζόμαστε τον επίσκοπό μας για να μας βοηθήσει να μετανοήσουμε πλήρως. Αλλά όλοι χρειαζόμαστε να μετανοούμε τακτικά και μέσω της Εξιλέωσης του Ιησού Χριστού, γινόμαστε καθαροί από οτιδήποτε μας εμποδίζει από το να γίνουμε σαν κι Εκείνον.

για τον εαυτό σας και τους άλλους σε περιόδους δυσκολιών

Υπό Άλεξ Χούγκυ και Άσπεν Στάντερ
Περιοδικά της Εκκλησίας

**Ορίστε οκτώ τρόποι να βοηθήσετε τον
εαυτό σας και τους άλλους να αισθανθούν
ειρήνη όταν η ζωή γίνεται δύσκολη.**

4 ΤΡΟΠΟΙ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΕΤΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΝΑ ΒΡΟΥΝ ΕΙΡΗΝΗ

1. Διαδώστε το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού

Όπως μπορούμε να βρούμε ειρήνη για τον εαυτό μας, όταν επικεντρωνόμαστε στον Σωτήρα, μπορούμε να δείξουμε στους άλλους ότι Εκείνος είναι «ο θεμελιωτής της ειρήνης» (Μωσία 15:18). Για παράδειγμα, προσπαθήστε να πείτε μία γραφή ή ένα παράθεμα από τη γενική συνέλευση που σας βοήθησε να μάθετε περισσότερα για τον Ιησού Χριστό.

2. Να είστε ειρηνοποιοί

Βοηθήστε τους φίλους ή τα αδέρφια σας να λύσουν τις διαμάχες τους. Όπως οι Αντί-Νεφί-Λεχίτες στο βιβλίο του Άλμα, μπορούμε να θάψουμε τα όπλα μας –όπλα όπως το κουτσομπολιό, η αναζήτηση εκδίκησης ή το να είμαστε εγωιστές– και να τα ανταλλάξουμε με εργαλεία ειρήνης: να μιλάμε ευγενικά, να υπακούμε στις εντολές του Θεού και να συγχωρούμε άλλους (βλέπε Άλμα 24:19).

3. Να είστε καλοί ακροατές

Μερικές φορές οι άνθρωποι που έχουν δυσκολίες χρειάζονται να μιλήσουν ανοιχτά σχετικά με τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους αντί να τα κρατάνε μέσα τους. Δεν χρειάζεται να λύσουμε τα προβλήματά τους, αλλά μπορούμε απλώς να ακούσουμε τις ανησυχίες τους και να τους παρέχουμε υποστήριξη, δείχνοντας χριστιανική αγάπη και κατανόηση.

4. Τελέστε διακονία στον τομέα και την κοινότητά σας

Θα μπορούσατε να γίνετε εθελοντής στο καταφύγιο αστέγων, να υπηρετήσετε ως δάσκαλος υποστήριξης συμμαθητών ή να πάτε κεράσματα σε μία καινούργια οικογένεια στη γειτονιά σας. Βοηθήστε τους ανθρώπους να βρουν ειρήνη σε μικρά πράγματα. Το να έχουν ένα σταθερό μέρος για φαγητό και ύπνο, έναν αξιόπιστο μέντορα ή μία μικρή επιβεβαίωση ότι κάποιος νοιάζεται μπορεί να είναι πολύ σημαντικό.

Ο Ιησούς είπε αυτά τα λόγια παρηγοριάς σε όλους όσους δυσκολεύονται να βρουν ειρήνη: «Ειρήνη σας αφήνω, ειρήνη τη δική μου σας δίνω· όχι όπως δίνει ο κόσμος, σας δίνω εγώ. Ας μη ταραζέται η καρδιά σας ούτε να δειλιάζει» (Κατά Ιωάννην 14:27). Αν φέρουμε τον εαυτό μας και τους άλλους πιο κοντά στον Ιησού Χριστό, μπορούμε να βρούμε ειρήνη ακόμα και όταν η ζωή γίνεται δύσκολη. ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Γκόρντον Χίνκλυ, στο “Rejoice in the Blessings of the Temple”, *Λιαχόνα*, Δεκ 2002, 33.
2. Ντίτερ Ούχτντορφ, “Point of Safe Return”, *Λιαχόνα*, Μάιος 2007, 101.

Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ **ΜΑΡ**

ΑΘΩΝΙΟΣ

Αυτοί οι νέοι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών ζουν σήμερα εκεί όπου ο Απόστολος Παύλος έζησε την περίοδο της Καινής Διαθήκης. Και ζουν σύμφωνα με τα λόγια του.

Υπό Σάλλυ Τζόνσον Όντεκρκ

Περιοδικά της Εκκλησίας

Μερικούς μήνες πριν, μία τάξη του σεμιναρίου συναντήθηκε στον Άρειο Πάγο, στην Αθήνα της Ελλάδας, όπου ο Απόστολος Παύλος κάποτε είχε εκφωνήσει μία δυνατή ομιλία (βλέπε Πράξεις 17:22-34). Οι μαθητές μίλησαν για την επιρροή του σεμιναρίου στη ζωή τους, μεταξύ άλλων τις διδασκαλίες του Παύλου.

«Η ζωή στην Ελλάδα κάνει την Καινή Διαθήκη να ζωντανεύει» λέει η Αλέξις Χ., 18 ετών. «Στον πατέρα μου αρέσει να πηγαίνει σε διάφορα αξιοθέατα, όπου δίδαξε ο Παύλος ή να λέει μία γραφή ή λέει μία ιστορία για το πού έγινε».

Όπως ο Παύλος αντιμετώπισε δυσκολίες στην εποχή του, οι νέοι στην Ελλάδα επίσης αντιμετωπίζουν κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά θέματα. Οι συνελεύσεις νέων και οι κατασκηνώσεις Νέων Γυναίκων είναι σπάνια γεγονότα στην Ελλάδα ακόμα και η παρακολούθηση του σεμιναρίου μπορεί να είναι δύσκολη. Παρά αυτές κι άλλες δυσκολίες, οι νέοι στην Ελλάδα κάνουν πράξη την ενθάρρυνση του Παύλου να «στέκεστε σε ένα πνεύμα, αγωνιζόμενοι μαζί, με μία ψυχή, για την πίστη του Ευαγγελίου» (Προς Φιλιππησίους 1:27).

Η ζωή στην Ελλάδα σημαίνει ότι αυτά τα νεαρά μέλη απολαμβάνουν ζεστό καιρό, θάλασσα, φαγητό και χορό. Επίσης, απολαμβάνουν να συγκεντρώνονται μαζί. Καθώς συναντώνται στο σεμινάριο και στις δραστηριότητες του κλάδου, γίνονται δυνατότεροι στην πίστη και στη φιλία.

Σεμινάριο στον Άρειο Πάγο

Όταν το σεμινάριο άρχισε στη Ελλάδα μερικά χρόνια πριν, υπήρχαν μόνο πέντε μαθητές. Συναντιούνται τρία πρωινά την εβδομάδα, με μερικούς να συμμετέ-

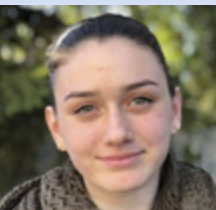
«Έχω μάθει ότι το Ευαγγέλιο είναι το ίδιο παντού. Έχοντας ζήσει στο εξωτερικό, έχω μάθει να επικεντρώνομαι στις αλήθειες του Ευαγγελίου και να αισθάνομαι το Πνεύμα αντί να μου αποσπά την προσοχή η κουλτούρα».
-Μπριάννα Γ., 15 ετών

«Έγραψα την λέξη θυμήςσου στον καθρέφτη μου για να θυμάμαι όλα όσα έγιναν αυτόν τον χρόνο: Γ.Ε.Ν., κατασκήνωση Νέων Γυναικών, σεμινάριο. Με βοηθάει να θυμάμαι από πού ήρθα».
-Μαρί Χ., 17 ετών

«Ξέρω ότι όταν πηγαίνω στο σεμινάριο αισθάνομαι ικανοποίηση, γνωρίζοντας ότι κάνω ό,τι πρέπει να κάνω και ξέρω ότι όλα θα είναι καλά».
-Λίζυ Τ., 17 ετών

Η Λουκία Χ., 15 ετών, έδωσε τη μαρτυρία της για πρώτη φορά στην κατασκήνωση Νέων Γυναικών και αργότερα βαπτίσθηκε.

Η ομάδα σεμιναρίου μπροστά στο οίκημα συγκεντρώσεων στην Αθήνα.

χουν μέσω βίντεο-κλήσης. Επίσης συναντιούνται τα απογεύματα της Τετάρτης για σεμινάριο, του οποίου ακολουθούσε μία δραστηριότητα. Έχουν έρθει πιο κοντά ο ένας στον άλλον και έχουν γίνει φως για τους φίλους τους, οι οποίοι παρατηρούν το παράδειγμά τους. Όταν οι φίλοι τους κάνουν ερωτήσεις, οι νέοι τους φέρνουν στο σεμινάριο και στις κοινές δραστηριότητες.

Ένας νέος άνδρας, ο Παύλος Κ., 15 ετών, λέει: «Η συμμετοχή στο σεμινάριο είναι ένας καλός τρόπος να αρχίζω την ημέρα και με βοηθά να παραμείνω δυνατός. Με βοηθά να επικεντρώνομαι στο να είμαι παράδειγμα προς τους άλλους. Με βοηθά να αρχίζω την ημέρα μου σκεπτόμενος τον Ιησού Χριστό».

Καθώς οι νέοι μεγαλώνουν σε δύναμη και ενότητα, ευλογίες και ευκαιρίες έρχονται. Για παράδειγμα, το 2017 είχαν την ευλογία να παρευρεθούν στο Για την ενδυνάμωση των νέων (Γ.Ε.Ν.), μία μεγάλη περιφερειακή συνέλευση νέων. Οι νέες γυναίκες, επίσης, συμμετείχαν στην πρώτη κατασκήνωση Νέων Γυναικών στην Ελλάδα. Ως αποτέλεσμα, έχουν ενωθεί περισσότερο ως ομάδα και δύο νέες γυναίκες προσχώρησαν στην Εκκλησία.

Διεθνής Συνέλευση Γ.Ε.Ν.

Η συνέλευση, που έγινε στη Γερμανία, ένωσε νέους Αγίους των Τελευταίων Ημερών από όλη την Ευρώπη. Νέοι από την Ελλάδα και την Κύπρο ήρθαν από εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά και η εμπειρία της συνέλευσης είχε βαθιά επίδραση επάνω τους. Για τον Μάξιμο Α., 14 ετών, «το πιο αξιοσημείωτο στο Γ.Ε.Ν. ήταν όταν είπαμε τις μαρτυρίες μας. Όλοι αισθανθήκαμε το Πνεύμα και με ενέπνευσε να αναπτύξω τη δική μου μαρτυρία».

«Στην αρχή μόνο τέσσερεις νέοι θα πήγαιναν» προσθέτει η Λουκία Χ., 15 ετών «αλλά στο τέλος, είχαμε 15 που παρευρέθηκαν –ρεκόρ για την Ελλάδα– συμπεριλαμβανομένων 3 φίλων που δεν ήταν μέλη».

«Ήταν τόσο ωραία να είμαστε μαζί κάπου που έχουμε το Ευαγγέλιο κοινό και δεν είμαστε οι διαφορετικοί. Ήμασταν όλοι μαζί και αισθανόμασταν το ίδιο Πνεύμα. Αυτά με βοηθούν».

«Ο πατέρας μου δεν είναι μέλος και δεν με άφηνε να πάω στο Γ.Ε.Ν. ή να βαπτιστώ» λέει η Τζεσιάννα, 16 ετών. «Αλλά τα μέλη του κλάδου νήστεψαν για εμένα και η γιαγιά μου μίλησε με τον πατέρα μου. Μετά από αυτό είπε ότι θα μπορούσα να πάω!»

Προς την Γ.Ε.Ν. στη Στουτγάρδη της Γερμανίας.

Στο Γ.Ε.Ν. έκανε πολλά πράγματα για πρώτη φορά, όπως: «Η συμμετοχή σε μαθήματα και δραστηριότητες και να μιλήσω για τη μαρτυρία μου, με βοήθησε να καταλάβω πώς είναι πραγματικά να νιώθουμε το Άγιο Πνεύμα. Δεν είχα νιώσει ξανά το Πνεύμα με αυτόν τον τρόπο πριν και ήμουν πολύ χαρούμενη και ενθουσιασμένη. Έδωσα τη μαρτυρία μου για πρώτη φορά».

Εκτός από το να τραφούν πνευματικά, οι νέοι ήταν εις θέσιν να χαλαρώσουν και να περάσουν καλά μαζί στη συνέλευση. Ο Χέιγκ Τ., 14 ετών, ήρθε στην συνέλευση από την Κύπρο. «Έμαθα να είμαι πιο κοινωνικός, να κάνω πραγματικές φιλίες και να περνώ καλά ακόμα και σε δύσκολες στιγμές».

Κατασκήνωση Νέων Γυναικών

Η κατασκήνωση Νέων Γυναικών είχε παρόμοια επιρροή. Δώδεκα νέες γυναίκες συγκεντρώθηκαν με τις ηγέτιδες τους κοντά στο αρχαίο πεδίο μάχης του Μαραθώνα. Πέρασαν τρεις μέρες μαζί, μαθαίνοντας να βασίζονται η μία στην άλλη για δύναμη και ενθάρρυνση.

«Όταν ήμουν 12 ετών» λέει η Λουκία: «πήγα στην εκκλησία για πρώτη φορά και ήμουν πολύ χαρούμενη, αλλά μετά συνειδητοποίησα ότι ήμουν η μοναδική στην ηλικία μου. Τώρα, δύο χρόνια μετά, έχουμε τόσες νέες γυναίκες που για πρώτη φορά μπορέσαμε να κάνουμε την κατασκήνωση Νέων Γυναικών». Καθώς συγκεντρώθηκαν μαζί, λέει: «Συνειδητοποίησα τι σημαίνει να είμαι Αγία των Τελευταίων Ημερών. Όταν ζούμε το Ευαγγέλιο, ένα φως μας περιβάλλει».

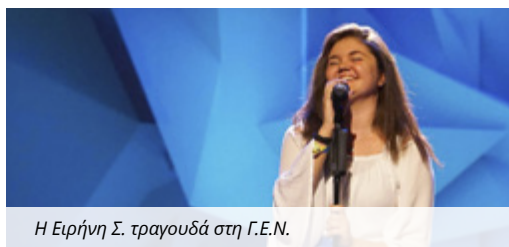
«Το αγαπημένο μου μέρος της Γ.Ε.Ν. ήταν τα αθλήματα, οι χοροί και οι ομαδικές συγκεντρώσεις, οι οποίες ήταν πνευματικές συγκεντρώσεις και σχόλια το πρωί. Με βοήθησε να γίνω πιο εξηγητικός και υπομονετικός και να εκτιμώ περισσότερο τις γραφές».
-Χέιγκ Τ., 14 ετών

Στη συνέλευση Γ.Ε.Ν., σχηματίζοντας τη λέξη «Ρώτα» από το Ιακώβου 1:5.

«Να στέκεστε σε ένα πνεύμα, με μια ψυχή».

Προς Φιλιππησίους 1:27

Η Ειρήνη Σ. τραγουδά στη Γ.Ε.Ν.

«Στη Γ.Ε.Ν. αρχίσαμε να γινόμαστε μία ομάδα και αυτό μας ενδυναμώνει. Βοήθησε να διαμορφωθεί και να επηρεαστεί το πρόγραμμα νέων στην Ελλάδα επειδή τώρα γνωρίζομαστε πολύ καλύτερα».
-Αλέξις Χ., 18 ετών

«Το να τραγουδήσω στη σκηνή του Γ.Ε.Ν. ήταν ένα από τα πιο θαρραλέα πράγματα που έχω κάνει ποτέ και μία από τις πιο μαγικές στιγμές που είχα ποτέ. Εκείνη την στιγμή, έμαθα πόσο σημαντικό είμαστε σε αυτόν τον όμορφο κόσμο».
-Ειρήνη Σ., 17 ετών

«Στην κατασκήνωση Νέων Γυναικών έμαθα ότι η ζωή είναι σαν μαραθώνιος. Με βοήθησε να μεγαλώσω την πίστη μου, γνωρίζοντας ότι πρέπει να συνεχίσουμε στο σωστό μονοπάτι, ακριβώς όπως όταν τρέχουμε τον μαραθώνιο. Αυτή η εμπειρία με βοηθά να μεγαλώσω τη μαρτυρία μου και να συνεχίσω να έχω πίστη και να παραμείνω στο σωστό μονοπάτι».

-Γουίνιφρεντ Κ., 14 ετών.

«Η ζωή είναι ένας μαραθώνιος, όχι γρήγορο τρέξιμο σε μικρή απόσταση».

Θέμα της κατασκήνωσης Νέων Γυναικών

Νέες Γυναίκες στον Μαραθώνα στην Ελλάδα.

«Είμαστε όλες μοναδικές, ακριβώς όπως τα χαλίκια στην παραλία είναι μοναδικά».
-Μπριάννα Γ.

«Κοιτάζοντας την ανατολή του ηλίου έφερε ένα ήρεμο, όμορφο πνεύμα». -Λίζυ Τ.

Για την Μπριάννα Γ., 15 ετών, η Γ.Ε.Ν. και η κατασκήνωση Νέων Γυναικών την βοήθησαν να ανοιχτεί και να μιλήσει σε άλλους. «Η οικογένειά μου μετακομίζει συχνά και δυσκολευόμουν να έρχομαι κοντά σε άλλους επειδή είμαι ντροπαλή» λέει. «Αλλά επειδή ήρθα κοντά με την ομάδα μας στο Γ.Ε.Ν, έκανα μερικούς πολύ καλούς φίλους. Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης μαρτυρίας, είπαμε τα συναισθήματά μας και συνειδητοποίησα ότι και άλλοι αισθάνονταν όπως εγώ».

Η Μαρί Χ., 17 ετών, θυμάται το θέμα της κατασκήνωσης: «Η ζωή είναι ένας μαραθώνιος, όχι γρήγορο τρέξιμο σε μικρή απόσταση». Οι νέες γυναίκες και οι ηγέτιδες τους συζητήσαν για τη σημασία να επιμείνουν και να τελειώσουν τον αγώνα, λέει. «Μου θύμισε ότι μπορώ να επιμείνω, να ρυθμίσω τον εαυτό μου και να επικεντρωθώ στην τελική ευθεία. Τότε μπορώ να καταφέρω τα πράγματα που ο Επουράνιος Πατέρας χρειάζεται να κάνω».

Μία από τις καλύτερες στιγμές της κατασκήνωσης ήταν μία πνευματική συγκέντρωση ανατολής του ηλίου στην παραλία την τελευταία τους ημέρα. Η Λίζυ Τ., 17 ετών, λέει: «Πήραμε τις γραφές μας, είχαμε την πνευματική συγκέντρωσή μας και είδαμε την ανατολή του ηλίου. Όλοι αισθανθήκαμε την αγάπη του Θεού. Ήταν ένα καταπληκτικό τέλος του χρόνου που περάσαμε μαζί».

Αντιμετωπίζοντας το μέλλον χωρίς φόβο

«Από τη Γ.Ε.Ν. και την κατασκήνωση Νέων Γυναικών, έμαθα πολλά για το Ευαγγέλιο και το πώς μπορεί να με βοηθήσει στη ζωή μου» λέει η Ειρήνη Σ., 17 ετών. «Έκανα πολλούς φίλους και έμαθα πόσο σημαντικό είναι να εκφράζω τις σκέψεις και τα συναισθήματά μου. Αισθάνθηκα βαθιά το Άγιο Πνεύμα και την αγάπη του Σωτήρα μας, Ιησού Χριστού».

Το να βρίσκεται ανάμεσα σε άλλους νέους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, είπε, ενδυνάμωσε την πεποίθησή της. «Πριν από τη Γ.Ε.Ν. δεν μπορούσα να δω τα καλά και όμορφα πράγματα που ο Θεός έκανε για εμάς και τα σχέδια που εξακολουθεί να κάνει για εμάς».

Κατασκήνωση Νέων Γυναικών, 2017 - η πρώτη στην Ελλάδα.

«Δεν θα πρέπει να επηρεαζόμαστε από κανέναν ή τίποτα γύρω μας που προσπαθούν να μας απομακρύνουν από το να ζήσουμε το Ευαγγέλιο» λέει ο Μανασσής Α., 17 ετών. «Το Ευαγγέλιο είναι το ίδιο παντού και θα πρέπει πάντα να μένουμε στο σωστό μονοπάτι».

Και είτε είναι στην Ελλάδα είτε οπουδήποτε στον κόσμο, το να έχουμε από κοινού το μονοπάτι μας επιτρέπει να είμαστε ένα σε πνεύμα. ■

Η Εκκλησία στην Ελλάδα

Στις αρχές του 20ου αιώνα, ο Ρήγας Ποφάντης, ένας τυπογράφος από την Αθήνα, απέστειλε ένα αίτημα προς τους ηγέτες της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών για πληροφορίες. Ο πρόεδρος της ιεραποστολής της Εκκλησίας στην Τουρκία δίδαξε τον Ποφάντη, ο οποίος βαπτίστηκε τον Οκτώβριο του 1905.

Η Εκκλησία είχε μία μικρή ανάπτυξη στην Ελλάδα μέχρι την δεκαετία 1950, όταν μέλη της Εκκλησίας Ελληνοαμερικανοί από την Σωλτ Λέηκ Σίτυ της Γιούτας, Η.Π.Α., οργάνωσαν την Ελληνική Κοινωνία των Αγίων των Τελευταίων Ημερών για να διατηρήσουν την κληρονομιά τους και να διατηρήσουν τους δεσμούς τους με την πατρίδα.

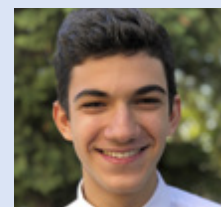
Οι ηγέτες της Εκκλησίας οργάνωσαν ένα μικρό εκκλησίασμα στην Αθήνα το 1965 και το οργάνωσαν ξανά το 1967. Ίδρυσαν την Ιεραποστολή Αθηνών της Ελλάδος τον Ιούλιο του 1990 και τελείωσαν την κατασκευή του πρώτου οικημάτων συγκεντρώσεων στην Ελλάδα τον Μάιο του 1999.

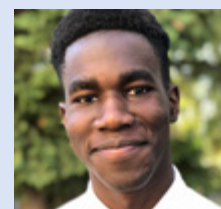
Αθήνα, Ελλάδα, οίκημα συγκεντρώσεων στο Χαλάνδρι

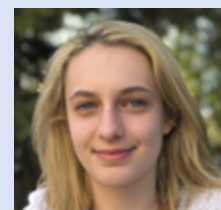
Μέλη της Εκκλησίας: 802
Εκκλησιάσματα: 3

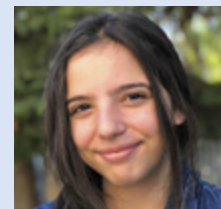
«Μου άρεσε πραγματικά να βλέπω πώς είναι να είμαι ανάμεσα σε νέους με τα ίδια πιστεύω. Αισθάνθηκα ότι ήμασταν συνδεδεμένοι με έναν ειδικό τρόπο, περισσότερο από το να γνωρίζουμε ο ένας του άλλου τα ονόματα».
-Παύλος Κ., 15 ετών

«Χαίρομαι που είχα την ευκαιρία να συναντήσω άλλους νέους που περνάνε τα ίδια με εμένα κάθε μέρα».
-Τζόσουα Κ., 17 ετών

«Η Γ.Ε.Ν. και η κατασκήνωση Νέων Γυναικών έχουν το ίδιο αίσθημα όπου κι αν πας στον κόσμο. Απόλαυσα περισσότερο τη μικρή κατασκήνωση Νέων Γυναικών, επειδή ήταν πιο εύκολο να έρθουμε πιο κοντά».
-Ολίβια Χ., 15 ετών

«Δεν είμαι μέλος της Εκκλησίας, αλλά έρχομαι κάθε εβδομάδα που μπορώ. Λατρεύω αυτό που αντιπροσωπεύουν οι Νέες Γυναίκες».
-Ευρήνη Χ., 14 ετών

«Πώς μπορεί η πατριαρχική ευλογία μου να με βοηθήσει να πάρω αποφάσεις;»

«Μία πατριαρχική ευλογία είναι μία αποκάλυψη προς τον αποδέκτη, μία πηγή καθοδήγησης σε όλη τη διάρκεια της ζωής κάποιου, για να προστατεύσει, να εμπνεύσει και να παρακινήσει τη δραστηριότητα και τη χρηστότητα. Μία πατριαρχική ευλογία περιλαμβάνει, κυριολεκτικά, κεφάλαια από το βιβλίο σας των αιώνιων δυνατοτήτων...

»...Είναι μία Λιαχόνα φωτός για να σας καθοδηγεί αλάνθαστα προς το επουράνιο σπίτι σας».

Πρόεδρος Τόμας Μόνσον (1927-2018),
"Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light", *Ensign*, Νοέ 1986, 65, 67.

Η προσωπική μας Λιαχόνα

Οι πατριαρχικές ευλογίες είναι ένας τρόπος που ο Επουράνιος Πατέρας μάς βοηθά να γνωρίζουμε

την προθηνητή, θνητή και αιώνια ταυτότητά μας. Γνωρίζοντας αυτές τις τρεις ξεχωριστές αλήθειες για τον εαυτό μας βοηθά να ακολουθήσουμε το σχέδιο που έχει ο Θεός για εμάς. Ξέρουμε ποιοι είμαστε, γιατί είμαστε εδώ και πού μπορούμε να είμαστε. Όπως η Λιαχόνα λειτουργούσε σύμφωνα με την πίστη και την επιμέλεια του Νεφί και της οικογένειάς του ακολουθώντας τις οδηγίες της (βλέπε Νεφί Α' 16:28), μπορούμε κι εμείς να είμαστε πιστοί και επιμελείς ακολουθώντας τη δική μας Λιαχόνα και τις οδηγίες της, οι οποίες θα μας καθοδηγήσουν προς τη θεία δυνατότητά μας.

Πρεσβύτερος Γιουτάι, 20 ετών, Ιεραποστολή Σάλτα της Αργεντινής

Μία αιώνια προοπτική

Όποτε αισθάνομαι ότι δεν μπορώ να πάρω μια απόφαση, στρέφομαι στην πατριαρχική ευλογία μου

και συλλογίζομαι τη θεία αποκάλυψή της. Και τότε είναι εύκολο να αποφασίσω. Δεν με βοηθά μόνον να υπομείνω την επίγεια ζωή μου και να δρέψω υπεσχημένες ευλογίες, αλλά μου θυμίζει επίσης να προετοιμαστώ για να εισέλθω άξια στο βασίλειο του Κυρίου κάποια ημέρα. Με βοηθά να αυξάνει διαρκώς η πίστη μου, να εμπιστευόμαι το θέλημα του Κυρίου και να ζω με μία αιώνια προοπτική.

Άμπιγκέιλ Φ., 18 ετών, κοιλάδα Καγκάγιαν, Φιλιππίνες

Επουράνια συμβουλή

Η πατριαρχική μου ευλογία μου δίνει συμβουλή από τον Επουράνιο Πατέρα μου. Εάν ακολουθήσω αυτήν τη συμβουλή,

ξέρω ότι θα λάβω αποκάλυψη σε αποφάσεις που πρέπει να πάρω. Εκείνος απαντά σε ορισμένες από τις ερωτήσεις μου πριν ακόμα τις διατυπώσω.

Κάμι Χ., 16 ετών, Γιούτα, Η.Π.Α.

Αφουγκραστείτε το Πνεύμα

Εάν αναζητάτε παρηγοριά και καθοδήγηση ή μία απάντηση σε ένα φλέγον ζήτημα, μπορείτε να προσευχηθείτε ειλικρινά για αυτό και να διαβάσετε την πατριαρχική ευλογία σας με ειλικρινή πρόθεση καρδιάς, ενώ αφουγκράζεστε το Πνεύμα. Επίσης, βοηθά η έρευνα των γραφών. Πιστεύω πως αν το κάνετε αυτό με αληθινή πίστη, ο Κύριος θα σας απαντήσει στον δικό Του χρόνο, κατά τον καλύτερο τρόπο.

Κίζια Μπ., 15 ετών, Χαβάη, Η.Π.Α.

Υπεσχημένες ευλογίες

Οι πατριαρχικές ευλογίες μάς λένε με τι θέλει να μας ευλογήσει ο Θεός. Μας προειδοποιεί και εξηγεί πώς μπορούμε να γίνουμε περισσότερο όπως Εκείνος. Όταν ξέρουμε τι έχει σχεδιάσει για το μέλλον μας ο Επουράνιος Πατέρας και πώς να το πάρουμε, θα επιλέξουμε και θα ενεργήσουμε ανάλογα, ώστε να το λάβουμε.

Χάντερ Χ., 18 ετών, Γιούτα, Η.Π.Α.

Οι απαντήσεις αποσκοπούν στη βοήθεια και αντίληψη των γεγονότων και δεν είναι επίσημες δηλώσεις της διδαχής της Εκκλησίας.

Ως νέα γυναίκα, θα έπρεπε να είμαι περισσότερο επικεντρωμένη στη μόρφωση και την σταδιοδρομία ή στο να γίνω σύζυγος και μητέρα;

Ξέρουμε ότι «η οικογένεια αποτελεί στοιχείο υψίστης σπουδαιότητας στο σχέδιο του Δημιουργού» και ότι «οι μητέρες έχουν την πρωταρχική ευθύνη της ανατροφής των παιδιών»¹. Ξέρουμε επίσης ότι για πολλούς και διαφορετικούς λόγους, οι προφήτες έχουν συμβουλευθεί τόσο τους άνδρες, όσο και τις γυναίκες να αποκτήσουν μόρφωση². Επιπροσθέτως, ξέρουμε ότι πολλές γυναίκες είτε θα χρειαστεί είτε θα θελήσουν να ακολουθήσουν μια σταδιοδρομία.

Ο Πρόεδρος Ντάλλιν Όουκς, Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, έχει πει ότι για τις γυναίκες η επιλογή δεν είναι μεταξύ οικογένειας ή μόρφωσης και σταδιοδρομίας. «Η χρονική στιγμή είναι αυτό που πρέπει να επιλέξουμε» είπε. «Και επιζητούμε την έμπνευση του Κυρίου και τις διδασκαλίες των υπηρετών Του πράττοντας αυτό»³.

Σχεδιάστε να αποκτήσετε μόρφωση και σχεδιάστε να κάνετε οικογένεια. Μπορείτε επίσης να σχεδιάσετε να κάνετε σταδιοδρομία. Σε όλα αυτά θα πρέπει να επικεντρώνεστε στο να ακολουθείτε το σχέδιο του Επουράνιου Πατέρα και να επιζητείτε το θέλημά Του.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. «Η Οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο», familyproclamation.lds.org.
2. Βλέπε *Για την ενδυνάμωση των Νέων* (2011), 9.
3. Ντάλλιν Όουκς, εκδήλωση Πρόσωπο με Πρόσωπο, με τον Πρεσβύτερο Όουκς και τον Πρεσβύτερο Μπάλλαρντ (παγκόσμια εκδήλωση νέων ανύπανδρων ενηλίκων, 19 Νοε 2017), broadcasts.lds.org.

Στο [lds.org/go/41961](https://www.lds.org/go/41961), μία νέα ενήλικη αφηγείται την ιστορία της, όπου δεν ήταν βέβαιη αν έπρεπε να επικεντρώσει στη σταδιοδρομία της ή στην οικογένειά της. Δείτε τι της είπε ο Πρόεδρος Ράσσελ Νέλσον.

Τι νομίζετε;

«Τι λέτε, όταν οι φίλοι σας δεν πιστεύουν ότι πράγματα σαν το Πρώτο Όραμα θα μπορούσαν να συμβούν;»

Υποβάλετε την απάντησή σας και, αν επιθυμείτε, μία φωτογραφία υψηλής ανάλυσης μέχρι τις 15 Μαΐου 2019, στο [liaihona.lds.org](mailto:liaihona@lds.org) (κάντε κλικ στο «Υποβάλετε ένα άρθρο» ή Ανατροφοδότηση). Ή στείλτε με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο την απάντησή και τη φωτογραφία σας στο liaihona@ldschurch.org. Συμπεριλάβετε το πλήρες όνομά σας και τα ονόματα τομέως και πασάλου σας (ή κλάδου και περιφέρειας).

Οι απαντήσεις ίσως αλλαχθούν για λόγους μεγέθους ή σαφήνειας.

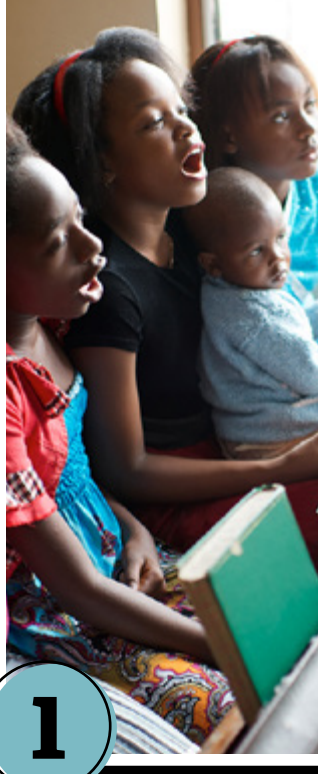

Υπό Ντέιβιντ Ντίκσον
Περιοδικά της Εκκλησίας

Συνήθως τα Χριστούγεννα ελκύουν τη μεγαλύτερη προσοχή ανάμεσα σε όλες τις γιορτές. Ωστόσο, χωρίς τα συμβάντα που έλαβαν χώρα πριν από πολύ καιρό και γιορτάζουμε κάθε Πάσχα, δεν θα υπήρχαν Χριστούγεννα.

Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλυ (1910-2008), διδάξε κάποτε: «Δεν θα υπήρχαν Χριστούγεννα, αν δεν υπήρχε το Πάσχα. Ο Ιησούς βρέφος από τη Βηθλεέμ δεν θα ήταν παρά ένα ακόμα βρέφος, χωρίς τον λυτρωτικό Χριστό της Γεθσημανή και του Γολγοθά και το θριαμβευτικό γεγονός της Ανάστασης»¹.

Ορίστε μερικές παραδόσεις που θα μπορούσατε να σκεφθείτε να προσθέσετε στους ετήσιους εορτασμούς σας.

1

Πείτε πασχαλινά τραγούδια

Αφήνοντας κατά μέρος τις ευφάνταστες εκδοχές για ταρανδούς και ξωτικά, τα χριστουγεννιάτικα κάλαντα μιλούν όλα για τον Ιησού Χριστό. Το Πάσχα είναι η τέλεια εποχή για μουσική σχετικά με τον Σωτήρα και, ναι, ακόμα και όταν τραγουδάμε στην εξώπορτα των γειτόνων μας.

Αν δεν έχετε ιδέες, δείτε το τμήμα «θέματα» στο υμνολόγιο κάτω από το «Πάσχα» και «Εξιλέωση» για τραγούδια. Οποιοδήποτε τραγούδι τιμά τον Ιησού Χριστό ταιριάζει για πασχαλινό τραγούδι.

2

Συγχωρήστε κάποιον

Πόσο συχνά υπήρξατε ευγνώμων για το δώρο της μετάνοιας; Το Πάσχα προσφέρει μία ευκαιρία για να σκεφθούμε περισσότερο πόσο εκτείνουμε εκείνο το ίδιο πνεύμα συγχώρησης σε άλλους.

Ο Ιησούς δίδαξε: «Γι' αυτό, σας λέω, ότι πρέπει να συγχωρείτε ο ένας τον άλλο...

»Εγώ, ο Κύριος, θα συγχωρήσω όποιον εγώ συγχωρήσω, αλλά από εσάς απαιτείται να συγχωρείτε όλους τους ανθρώπους» (Διδαχή και Διαθήκες 64:9-10).

Αναρωτηθείτε: Για ποιον διατηρείτε μνησικακία; Προσευχηθείτε για δύναμη να συγχωρήσετε αυτό το άτομο και αφήστε τον Σωτήρα να βοηθήσει, ώστε να εξαφανιστούν εκείνα τα οδυνηρά συναισθήματα.

3

Οργανώστε μια εκδήλωση, ένα έργο ή κάποια άλλη παράσταση

Μπορείτε να οργανώσετε μία πασχαλινή παράσταση. Ένα απλό παράδειγμα θα ήταν να διαβάσετε από τις γραφές σε μία οικογενειακή βραδιά ή να τραγουδήσετε ομαδικά σε μία συναυλία της κοινότητας.

Δοκιμάστε μερικές καινούργιες πασχαλινές παραδόσεις

4

Επισκεφθείτε τάφους αγαπημένων προσώπων

Χάρη στον Ιησού Χριστό, ο θάνατος έχει χάσει το κεντρί του (βλέπε Προς Κορινθίους Α΄ 15:55). Δαπανήστε χρόνο για να επισκεφθείτε τους τάφους αγαπημένων προσώπων, ώστε να συλλογιστείτε αυτά τα σπουδαία νέα.

Θα μπορούσατε ακόμα να διαβάσετε δυνατά κάποιες αγαπημένες γραφές που σχετίζονται με την Ανάσταση καθώς επισκέπτεστε αυτούς τους τάφους. Μερικές (από τις πολλές) γραφές να σκεφθείτε για αυτό είναι Προς Κορινθίους Α΄ 15:20-22, Άλμα 11:42-44 και Διαχή και Διαθήκης 88:14-16.

5

Να γίνετε λίγο καλύτεροι

Το Πάσχα τιμά τα γεγονότα της Γεθσημανή τα οποία συνέβησαν επάνω στον σταυρό, τον Σωτήρα που εγείρεται από τους νεκρούς κατά την τρίτη ημέρα και κατόπιν τη διακονία Του επί 40 ημέρες προτού ανέλθει στους ουρανούς.

Επιπλέον, λίγο καιρό μετά την ανάληψή Του στους ουρανούς, ο Ιησούς Χριστός εμφανίστηκε στους Νεφίτες και τέλεσε διακονία σε αυτούς (βλέπε Νεφί Γ΄ 11-28). Είναι πολλά να εορτάσουμε!

Γιατί να μην διευρύνετε την εποχή του Πάσχα; Αφήστε την ψυχή σας να αγαλλιάνει για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα με τα θαύματα του Πάσχα. Κάντε μία συνειδητή

προσπάθεια να είστε περισσότερο σαν τον Χριστό κατά τις 40 ημέρες μετά το Πάσχα. Για έμπνευση, σκεφθείτε την ακόλουθη πρόσκληση από τον Πρόεδρο Ράσσελ Νέλσον: «Αφιερώστε ένα μέρος του χρόνου σας κάθε εβδομάδα για να μελετήσετε όλα όσα είπε και έκανε ο Ιησούς, όπως καταγράφονται στην Παλαιά Διαθήκη, διότι Εκείνος είναι ο Ιεχωβά της Παλαιάς Διαθήκης. Μελετήστε τους νόμους Του, όπως καταγράφηκαν στην Καινή Διαθήκη, διότι Εκείνος είναι ο Χριστός της. Μελετήστε τη διδαχή Του, όπως καταγράφηκε στο Βιβλίο του Μόρμον, διότι δεν υπάρχει βιβλίο γραφών όπου να αποκαλύπτονται πιο ξεκάθαρα η αποστολή Του και η διακονία Του. Και μελετήστε τα λόγια Του, όπως καταγράφηκαν στο Διαχή και Διαθήκης, διότι Εκείνος εξακολουθεί να διδάσκει τον λαό Του σε τούτη τη θεική νομή»².

Οι παραδόσεις σας περιμένουν

Ο Πρεσβύτερος Ντίτερ Ούχτντορφ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων έχει διδάξει: «Για να βρούμε την πιο σημαντική ημέρα στην Ιστορία, πρέπει να πάμε πίσω σε εκείνο το βράδυ πριν από περίπου 2.000 έτη, στον Κήπο της Γεθσημανή, όταν ο Ιησούς Χριστός γονάτισε σε έντονη προσευχή και προσεφέρθη ως λύτρα για τις αμαρτίες μας»³.

Αξίζει να δαπανήσουμε χρόνο για να συλλογιστούμε κάθε έτος τα σημαντικότερα γεγονότα στην Ιστορία. Οι παραδόσεις μάς βοηθούν να το κάνουμε, είτε αυτές από τον κατάλογο αυτόν είτε όποια άλλη δική σας διαλέξετε. Τι θα προσθέσετε αυτόν τον χρόνο; ■

Αυτό το Πάσχα δαπανήστε λίγο περισσότερο χρόνο στην ανάμνηση του μεγαλύτερου δώρου που δόθηκε ποτέ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Γκόρντον Χίνκλυ, "The Wondrous and True Story of Christmas", *Ensign*, Δεκ 2000, 5.
2. Ράσσελ Νέλσον, "Prophets, Leadership, and Divine Law" (παγκόσμια πνευματική συγκέντρωση για νέους ενηλίκους, 8 Ιαν 2017), broadcasts.lds.org.
3. Ντίτερ Ούχτντορφ: «Ιδού, ο Άνθρωπος!» *Λιαχόνα*, Μάιος 2018, 108.

Η μεγαλύτερη έκφραση της αγάπης του Θεού

Από τον Πρεσβύτερο Ράσσελ Μπάλλαρντ
Αναπληρωτή Πρόεδρο της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Ο Θεός εκφράζει την αγάπη Του για εμάς παρέχοντας την καθοδήγηση που χρειαζόμαστε για να προοδεύσουμε και να φθάσουμε στις δυνατότητές μας. Εκείνος ο οποίος γνωρίζει τα πάντα για εμάς, την προοπτική και τις αιώνιες δυνατότητές μας, μας έχει δώσει θεία συμβουλή και εντολές στα εγχειρίδια διδασκαλίας του – τις αγίες γραφές. Όταν κατανοήσουμε και ακολουθήσουμε αυτές τις οδηγίες, η ζωή μας έχει σκοπό και νόημα. Μαθαίνουμε ότι ο Δημιουργός μας μάς αγαπά και θέλει την ευτυχία μας. Σε μία ασύγκριτη εκδήλωση της θείας αυτής αγάπης για εμάς, έστειλε τον Μονογενή Υιό Του, Ιησού Χριστό.

«Επειδή, ο Θεός με τέτοιον τρόπο αγάπησε τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του τον μονογενή, για να μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή.

»Δεδομένου ότι, ο Θεός δεν απέστειλε τον Υιό του στον κόσμο, για να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος διαμέσου αυτού» (Κατά Ιωάννην 3:16-17).

Ο Ιησούς γεννήθηκε στη θνητότητα. Διήγε μία τέλεια ζωή και, πράττοντας αυτό, χάραξε το μονοπάτι για να ακολουθήσουμε. Δίδαξε στους μαθητές Του: «Εγώ είμαι το φως τού κόσμου· όποιος ακολουθεί εμένα, δεν θα περπατήσει στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το φως τής ζωής» (Κατά Ιωάννην 8:12).

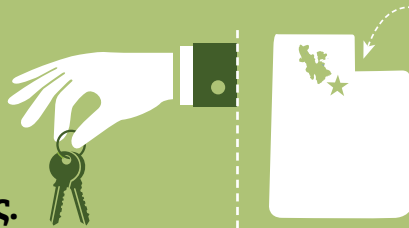
Ίσως αρχίσουμε να καταλαβαίνουμε το βάθος της αγάπης του Χριστού για εμάς όταν σκεφθούμε ότι Εκείνος ήταν πρόθυμος να εξιλεωθεί και να υποφέρει τον πόνο για τις αμαρτίες μας, «το μαρτύριο δε αυτό, έκανε [εκείνον] το Θεό, τον ανώτερο όλων, να τρέμ[ει] από τον πόνο, και να αιμορραγ[εί] από κάθε πόρο, και να υποφέρ[ει] τόσο κατά το σώμα όσο και κατά το πνεύμα» (Διδαχή και Διαθήκες 19:18).

Αυτό το Πάσχα, ας προσφέρουμε ξεχωριστές ευχαριστίες στον Θεό για την Εξιλέωση και την Ανάσταση του αγαπημένου Υιού Του, Ιησού Χριστού. Διότι με Εκείνον, από Εκείνον και μέσω Εκείνου, αυτή η προσωρινή θνητή κατάσταση μπορεί να γίνει μία διαρκής τέλεια ύπαρξη, για την οποία δεν υπάρχουν λόγια να εκφράσουν τη χαρά μας.

Όλα τα θαυμαστά της φύσης είναι λάμπεις της θείας δύναμής Του και εκφράσεις της αγάπης Του. Ωστόσο, το μεγαλύτερο όλων των θαυμάτων μάς περιμένει. Θα συμβεί όταν, με τη δύναμή Του, θα έλθουμε έξω από τον θάνατο και τον τάφο, σε έναν νέο κόσμο που θα διαρκεί για πάντα, όπου, αν είμαστε άξιοι, θα είμαστε με Εκείνον και τον Πατέρα μας στους Ουρανούς παντοτινά. ■

Από μία ομιλία γενικής συνέλευσης Απριλίου 1988.

Εργάστηκε στην αντιπροσωπεία
αυτοκινήτων
του πατέρα του
στις αρχές της δεκαετίας
του 1950 και ήταν ο
κορυφαίος πωλητής.

Γεννήθηκε στις
8 Οκτωβρίου 1928,
στη **Σωλτ**
Λέηκ Σίτυ,
στη Γιούτα.

Φοίτησε στο
Πανεπιστήμιο
της Γιούτας.

Πρόεδρος ΡΑΣΣΕΛ ΜΠΑΛΛΑΡΝΤ

Υπηρέτησε
μία πλήρους
απασχόλησης
ιεραποστολή
στην **Αγγλία.**

Υπηρέτησε ως
πρόεδρος
ιεραποστολής
στην Ιεραποστολή
Τορόντο του Καναδά από
το 1974 έως το 1977.

Γνώρισε τη σύζυγό του,
Μπάρμπαρα Μπούουεν
στο Πανεπιστήμιο
της Γιούτας, στο
«Χορός, ας
γνωριστούμε».

Νυμφεύθηκε την
Μπάρμπαρα
Μπούουεν
στον Ναό της
Σωλτ Λέηκ, στις
28 Αυγούστου 1951.

Πάππος:
Πρεσβύτερος
Μέλβιν Τζ.
Μπάλλαρντ
της Απαρτίας
των Δώδεκα
Αποστόλων

Πάππος:
Πρεσβύτερος
Χάουρμ
Μακ Σμιθ
της Απαρτίας
των Δώδεκα
Αποστόλων

Υποστηρίχθηκε
ως μέλος της
Απαρτίας
των Δώδεκα
Αποστόλων
στις
6 Οκτωβρίου 1985.

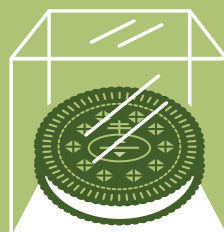
Ξεχωρίστηκε ως
Αναπληρωτής
Πρόεδρος
της Απαρτίας των
Δώδεκα Αποστόλων στις
14 Ιανουαρίου 2018.

Μετά τη γενική
συνέλευση Οκτωβρίου
1980, έγραψε
περισσότερες από
600 επιστολές
ενθάρρυνσης σε
μέλη τα οποία
προσπαθούσαν σκληρά
για τις μαρτυρίες τους.

Έχει **7** παιδιά,
43 εγγόνια,
91 δισέγγονα.

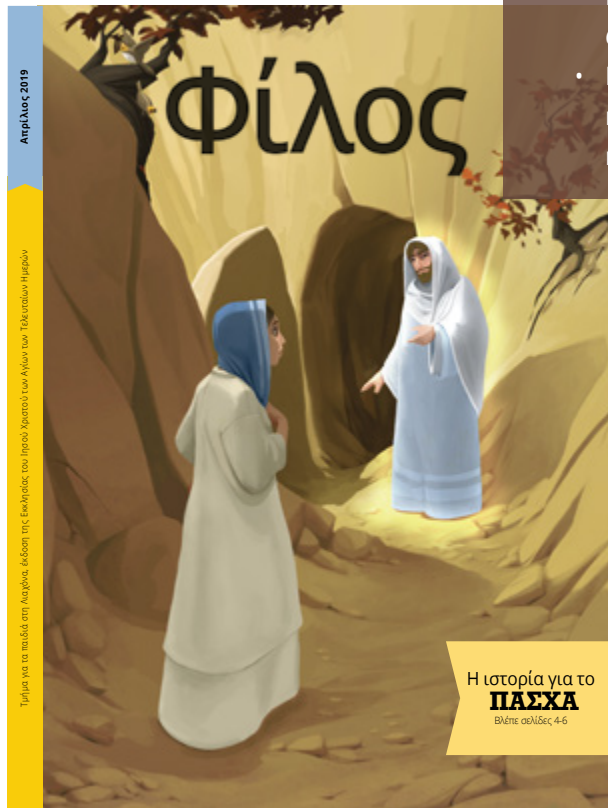
Διατηρεί ένα **γεμιστό μπισκότο**
τυλιγμένο, επάνω στο γραφείο του
για να του θυμίζει ένα αγόρι που είχε
μόλις κάνει ένα μακρινό ταξίδι σε
μία κατασκήνωση προσφύγων, έλαβε
ένα κουτί μπισκότα και πρόσφερε το
πρώτο στον Πρόεδρο Μπάλλαρντ.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Κάντε καλή χρήση του νέου
περιοδικού *Φίλος*. Αν δεν έχετε
παιδιά στο σπίτι σας, μπορείτε:

- Να μοιραστείτε το περιοδικό *Φίλος* με μια οικογένεια που δεν λαμβάνει τη *Λιαχόνα*.
- Να το δώσετε σε έναν φίλο ή γείτονα.
- Να το δώσετε σε μία ηγέτιδα Προκαταρκτικής ή δασκάλα.

ΝΕΟΙ ΕΝΗΛΙΚΟΙ
ΧΡΕΙΑΖΕΣΤΕ ΒΟΗΘΕΙΑ ΓΙΑ
ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ;

42

ΝΕΟΙ
ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΣ ΕΙΡΗΝΗ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

52

ΠΑΣΧΑ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ
ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

62

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

GREEK

Φίλος

Τμήμα για τα παιδιά στη Λιχάνα, έκδοση της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών

Η ιστορία για το
ΠΑΣΧΑ

Βλέπε σελίδες 4-6

Από τον Πρόεδρο
Ράσσελ Νέλσον

Το μεγάλο ΔΩΡΟ του Θεού

Μία ημέρα η αδελφή Νέλσον κι εγώ είδαμε κάποια τροπικά ψάρια σε ένα ενυδρείο. Ψάρια με λαμπερά χρώματα και διαφορετικά σχήματα κολυπούσαν γρήγορα εμπρός και πίσω. Ρώτησα κάποια υπάλληλο εκεί κοντά: «Ποιος ταΐζει τα ψάρια;»

«Εγώ» μου απάντησε εκείνη.

Ύστερα ρώτησα: «Σας έχουν ποτέ ευχαριστήσει τα ψάρια;»

«Όχι ακόμα!» μου απάντησε.

Μερικοί άνθρωποι είναι όπως εκείνα τα ψάρια. Δεν έχουν επίγνωση του Θεού και της καλοσύνης Του προς αυτούς. Πόσο καλύτερα θα ήταν, αν θα μπορούσαμε να έχουμε μεγαλύτερη επίγνωση για την αγάπη του Θεού και να εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας σε Εκείνον.

Ευγνώμονες για τον Ιησού Χριστό

Ο Θεός έστειλε τον Υιό Του, Ιησού Χριστό, για να μας βοηθήσει. Το έκανε επειδή μας αγαπά τόσο πολύ.

Ο Ιησούς ήρθε για να μας **λυτρώσει**.

Χάριν της **Εξιλέωσής** Του, μπορούμε να αναστηθούμε όταν πεθάνουμε.

Χάριν της Εξιλέωσής Του, μπορούμε να επιστρέψουμε και να ζήσουμε με τον Επουράνιο Πατέρα μας για πάντα.

Ο Ιησούς εξήγησε:

«Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή· αυτός που πιστεύει σε μένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει.

Και καθένας που ζει και πιστεύει σε μένα, δεν πρόκειται να πεθάνει στον αιώνα»

(Κατά Ιωάννην 11:25-26).

Αυτό είναι το υπέροχο μήνυμα του Πάσχα! ●

Λυτρώνει:

πληρώνει για τις αμαρτίες μας, ώστε να μπορέσουμε να επιστρέψουμε στον Θεό

Εξιλέωση:

όταν ο Ιησούς υπέφερε για τις αμαρτίες μας στον Κήπο της Γεθσημανή και πέθανε επάνω στον σταυρό στον Γολγοθά

Ο Ιησούς είναι ο Σωτήρας μου

Ο Ιησούς αναστήθηκε το πρωί του Πάσχα. Διαβάστε τις προτάσεις για να βρείτε τι έχει κάνει Εκείνος για μας. Χρωματίστε μια ηλιαχτίδα, αφού διαβάσετε κάθε πρόταση. Μετά χρωματίστε την υπόλοιπη εικόνα.

Ο Ιησούς υπέφερε στη Γεθσημανή και επάνω στον σταυρό για να μας σώσει από τις αμαρτίες μας.

Ο Ιησούς πέθανε και αναστήθηκε για να μας σώσει από τον θάνατο.

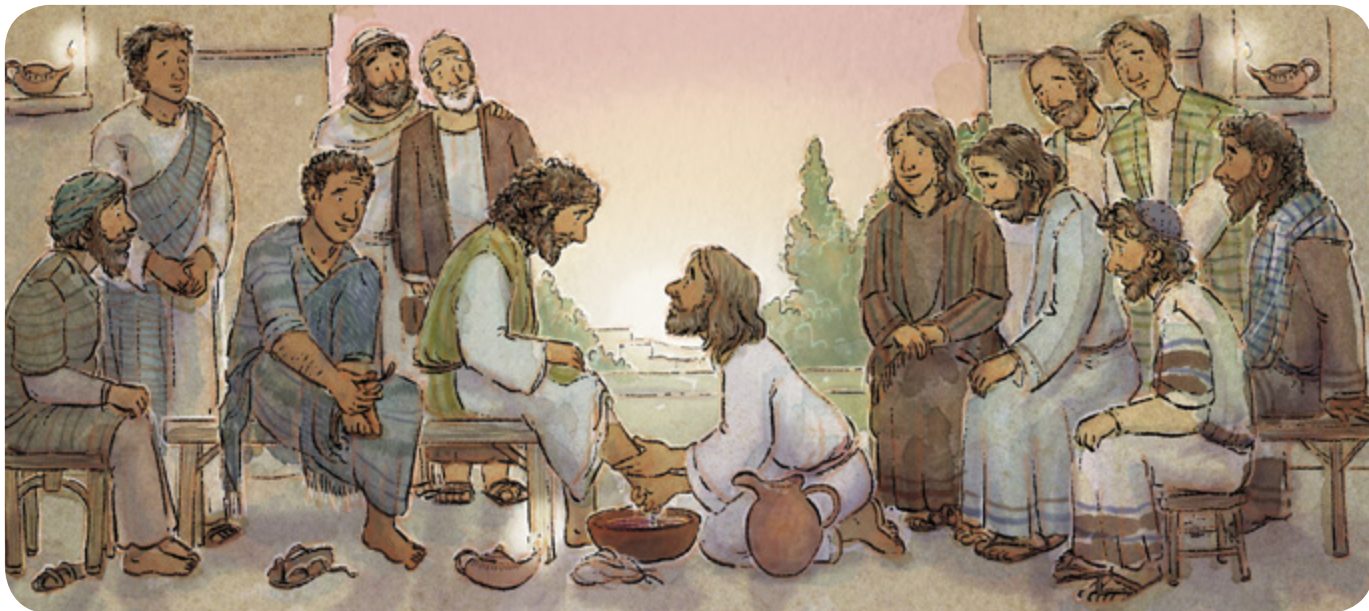
Ο Ιησούς μας έδωσε τη μετάνηση για να μας βοηθήσει να τον θυμόμαστε.

Ο Ιησούς μας δίδαξε να συγχωρούμε τους άλλους.

Ο Ιησούς μας έδειξε πώς να είμαστε καλοσυνάτοι.

Χάρη στον Ιησού, όλοι θα αναστηθούμε όταν πεθάνουμε.

Η ιστορία του Πάσχα

Ο Ιησούς αγαπούσε τους φίλους Του. Έπλυνε τα πόδια τους.
Μετά τους έδωσε τη μετάληψη. Τους είπε να Τον θυμούνται.
Τους είπε να αγαπούν ο ένας τον άλλο.

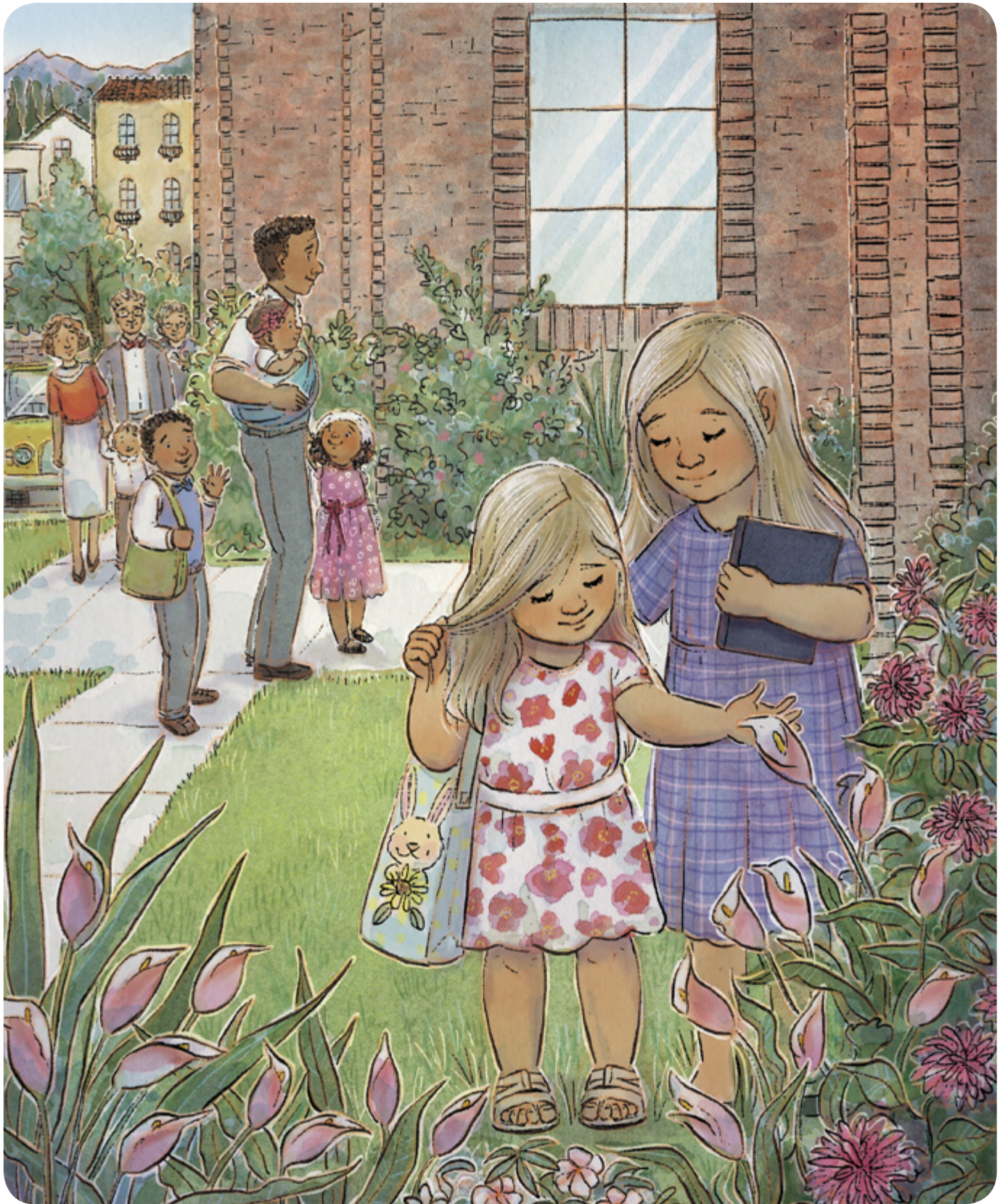

Αργότερα, ο Ιησούς
πήγε σε έναν κήπο.
Προσευχήθηκε
για όλους μας.
Αισθάνθηκε τον πόνο
των ασθενειών μας.
Αισθάνθηκε τον πόνο
των αμαρτιών μας.

Οργισμένοι άνθρωποι
απομάκρυναν τον Ιησού.
Τον πόνεσαν. Πέθανε επάνω
στον σταυρό για μας. Οι
φίλοι του έθεσαν το σώμα
Του σε ένα μνήμα.

Τρεις ημέρες αργότερα, οι φίλοι Του επέστρεψαν.
Το μνήμα ήταν άδειο! Άγγελοι τους είπαν: «Αναστήθηκε».
Ο Ιησούς ήταν ξανά ζωντανός! Χάρη στον Ιησού, όλοι
θα ζήσουμε ξανά όταν πεθάνουμε.

Ο Ιησούς με αγαπά. Μπορώ να κάνω το Πάσχα
ξεχωριστό με το να θυμάμαι Εκείνον. ●

Διαβάστε για το πρωινό του Πάσχα στο Κατά Ματθαίον 28.

Σαν έρχομαι σ' Αυτόν

Χαρούμενα ♩ = 90-96

Λόγια και μουσική υπό Σάλλυ ΝτεΦορντ

F C Dm B^b C F

1. Τα πρό - βα - τά Του α - γα - πά κι ό - ταν αυ - τά χα - θούν, τα
 2. Πώς τα μι - κρά Του α - γα - πά! Κι αν φύ - γω μα - κρι - ά, με
 3. Μου δεί - χνει ο Ποι - μέ - νας μου τον δρό - μο της ζω - ής. Και

C⁷ Am Dm Gm C⁷

ψά - χνει ο Ποι - μέ - νας, κα - λώ - ντας τα κο - ντά. Α -
 ψά - χνει ο Ποι - μέ - νας, τη μέ - ρα, τη νυ - χτιά. Θ' α -
 αν χα - θώ ή φύ - γω, συγ - χώ - ρη - ση θα βρω. Προ -

F Dm Gm C⁷ A A⁷ Dm

κού - νε τη φω - νού - λα Του και τρέ - χου - νε σ' Αυ - τόν. Τα
 κού - ω τη φω - νού - λα Του, θα έρ - χο - μαι σι - μά. Με
 σέ - χω τη φω - νού - λα Του και διώ - χνω το κα - κό. Και

B^b C⁷ F Dm B^b C⁷ F

δέ - χε - ται στην α - γκα - λιά σεν έρ - χο - νται σ' Αυ - τόν.
 δέ - χε - ται στην α - γκα - λιά σεν έρ - χο - μαι σ' Αυ - τόν.
 η καρ - διά θα 'χει χα - ρά σεν έρ - χο - μαι σ' Αυ - τόν.

© 2019 υπό Sally DeFord. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα.

Αυτό το τραγούδι μπορεί να αντιγραφεί για περιστασιακή, μη εμπορική κατ' οίκον και εκκλησιαστική χρήση.

Αυτή η σημείωση πρέπει να συμπεριλαμβάνεται σε κάθε αντίτυπο που γίνεται.

Από την Τζέιν ΜακΜπράιντ

Βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία

«*Να κάνετε εσείς το καλό*» (Προς Κορινθίους Β' 13:7).

« Σ ε χρειάζομαι για να προσέχεις τον αδελφό σου»
« Σ είπε η μαμά. «Ο μπαμπάς σου κι εγώ θα πάμε να βοηθήσουμε κάποιον που είναι άρρωστος».

Κοίταξα επάνω ενώ σκούπιζα το πάτωμα του μικρού σπιτιού μας και έγνεψα καταφατικά. Η μαμά ήταν η πρόεδρος της Ανακουφιστικής Εταιρείας και συχνά επισκεπτόταν αδελφές στον τομέα μας.

« Σ ' ευχαριστώ, Αρλύν» είπε η μαμά φιλώντας με στο κεφάλι. «Ο Τζων κοιμάται. Και έχω ζυμάρι για ψωμί να φουσκώνει επάνω στον πάγκο. Σε παρακαλώ μην το αγγίξεις».

Παρακολουθούσα από το άνοιγμα της πόρτας όσο εκείνη και ο μπαμπάς κατηφόριζαν με το αυτοκίνητο τον σκονισμένο δρόμο μας. Ένωσα περήφανη που με εμπιστευόταν η μαμά.

Καθώς σκούπιζα την κουζίνα, στάθηκα να κοιτάξω το ζυμάρι. Δεν άντεχα να περιμένω μέχρι να έρθει μαμά να το ψήσει απόψε. Συνήθως τρώγαμε το φρέσκο ψωμί με σπιτική μαρμελάδα. Όμως η μαρμελάδα μας είχε τελειώσει εδώ και τρεις μήνες.

Μαρμελάδα! Στη σκέψη ένωσα πείνα για κάτι γλυκό. Έριξα μια ματιά στο βάζο με τη ζάχαρη επάνω στο ράφι. Ήξερα ότι η μαμά τη φύλαγε για να φτιάξει κι άλλη μαρμελάδα.

Αλλά όσο σκεφτόμουν τη ζάχαρη, τόσο πιο πεινασμένη ένωθα. Τελικά, τράβηξα μια καρέκλα μέχρι τον πάγκο και ανέβηκα. Τα δάχτυλά μου μόλις που έφθαναν το βάζο με τη ζάχαρη. Το τράβηξα στην άκρη του ραφίου...

Και τότε το βάζο γλίστρησε κι έπεσε από το ράφι! Δοκίμασα να το πιάσω, αλλά έπεσε κάτω με δυνατό θόρυβο, ακριβώς μέσα στο ζυμάρι για το ψωμί. Η ζάχαρη σκορπίστηκε επάνω στο ψωμί και στον πάγκο και στο πάτωμα.

« $\text{A}\chi$ όχι!» ούρλιαξα. Η φωνή μου ξύπνησε το μωρό. Ο αδελφός μου άρχισε να κλαίει. *Κι εγώ ήθελα να βάλω τα κλάματα. Τι θα έλεγε η μαμά για όλη αυτήν την ακαταστασία;*

Γλυκιά τιμιότητα

Αφού ηρέμησα τον Τζων, έβαλα τα δυνατά μου να καθαρίσω τη ζάχαρη. Τράβηξα το βάζο από το ζυμάρι και το έπλυνα. Σκούπισα τη ζάχαρη από τον πάγκο και το πάτωμα. Αλλά δεν μπορούσα να κάνω τίποτα για να βγάλω τη ζάχαρη από το ζυμάρι.

Σκέφτηκα να ξαναβάλω το βάζο στο ράφι. Ίσως η μαμά να μην πρόσεχε ότι ήταν άδειο. Όμως ήξερα ότι δεν ήταν σωστό. Έβαλα λοιπόν το βάζο στο τραπέζι και περίμενα να επιστρέψουν η μαμά και ο μπαμπάς.

Όταν γύρισαν σπίτι, η μαμά πρόσεξε αμέσως το βάζο για τη ζάχαρη.

Πήρα βαθιά ανάσα. «Ήθελα μόνο να φάω λίγη ζάχαρη. Όμως έριξα το βάζο από το ράφι. Δοκίμασα να τα καθαρίσω, αλλά δεν μπορούσα να βγάλω τη ζάχαρη από το ζυμάρι του ψωμιού». Τα λόγια έβγαιναν γρήγορα όπως κοιτάζα κάτω στο πάτωμα.

Η μαμά έμεινε σιωπηλή για ένα λεπτό.

«Συγγνώμη» ψιθύρισα.

Η μαμά αναστέναξε. «Υποθέτω ότι το ψωμί θα είναι ιδιαίτερα γλυκό απόψε» είπε. Σήκωσα τα μάτια μου. Εκείνη μισοχαμογέλασε. «Σ' ευχαριστώ που μας είπε τι συνέβη».

Τρώγοντας το γλυκό ψωμί εκείνο το βράδυ, η μαμά, ο μπαμπάς κι εγώ μιλήσαμε για την τιμιότητα.

«Όλοι κάνουμε πολλά λάθη στη ζωή μας» είπε ο μπαμπάς. «Αλλά όταν είμαστε έντιμοι και προσπαθούμε να μετανοήσουμε, ο Επουράνιος Πατέρας και ο Ιησούς χαίρονται. Πάντοτε θα ευλογούμε που είμαστε έντιμοι – ακόμα κι αν φαίνεται δυσκολότερο στην αρχή».

Ήμουν ακόμα λυπημένη που είχα σκορπίσει τη ζάχαρη. Ήξερα πως ίσως να μην είχαμε τόση πολλή μαρμελάδα φέτος, εξαιτίας του λάθους μου. Μα ήμουν χαρούμενη που είχα πει την αλήθεια. Ήταν ένα γλυκό συναίσθημα που καμιά ποσότητα ζάχαρης δεν θα μπορούσε να δώσει. ●

Η συγγραφέας ζει στο Κολοράντο των Η.Π.Α.

«Η τήρηση των θείων εντολών φέρνει ευλογίες, κάθε φορά! Η παραβίαση των θείων εντολών επιφέρει την απώλεια ευλογιών, κάθε φορά!»

Πρόεδρο Ράσσελ Νέλσον, «Αφήστε την πίστη σας να λάμπει», Λιαχόνα, Μάιος 2014, 30.

Ο Πρεσβύτερος Μπέντναρ επισκέπτεται την Ινδία

Ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Μπέντναρ ταξίδεψε με τη σύζυγό του, Σούζαν Μπέντναρ, για να μιλήσει με μέλη της Εκκλησίας στην Ινδία σχετικά με τη μαρτυρία του για τον Ιησού Χριστό. Η Ινδία είναι από τις μεγαλύτερες χώρες στον κόσμο. Και σύντομα θα αποκτήσει τον πρώτο της ναό!

Ο Πρεσβύτερος και η αδελφή Μπέντναρ πήγαν στην πόλη Ραχανμουντρί. Ποτέ πριν δεν είχε πάει Απόστολος εκεί.

Παιδιά έσφιξαν το χέρι του Πρεσβυτέρου Μπέντναρ.

Σε μία συγκέντρωση στην πόλη Χαϊντεραμπάντ, αυτό το κορίτσι έκανε μια ερώτηση στον Πρεσβύτερο Μπέντναρ.

«Όσο πιο πολύ ταξιδεύω στον κόσμο, όσα περισσότερα κράτη επισκέπτομαι, από όσους περισσότερους ανθρώπους ευλογούμε να μάθω, τόσο περισσότερο βρίσκω ότι σε όλον τον κόσμο οι άνθρωποι είναι κατά βάση ίδιοι».

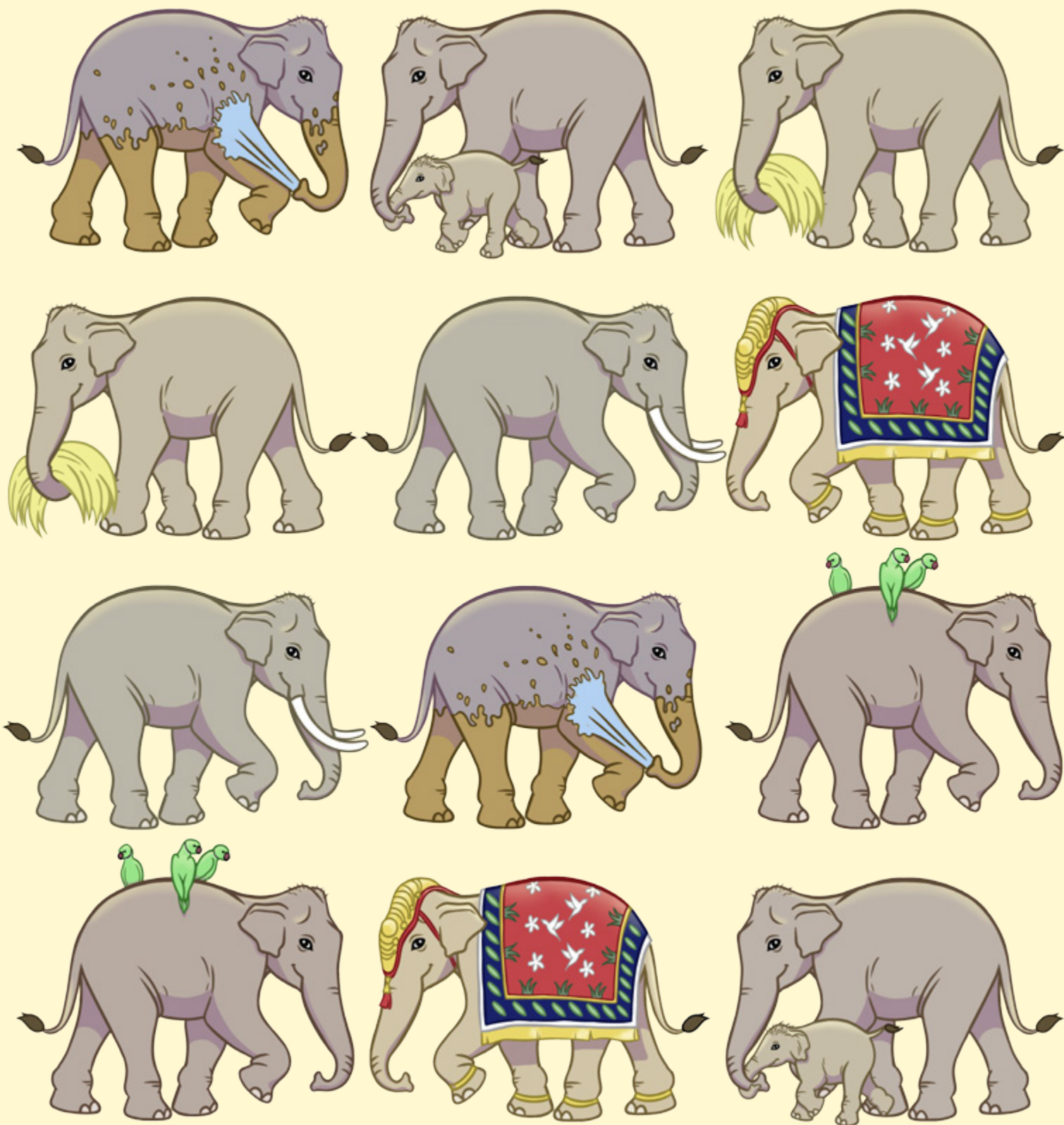
Όλοι ήταν χαρούμενοι που άκουσαν τη μαρτυρία ενός Αποστόλου του Θεού!

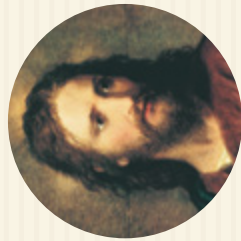

ΤΑΙΡΙΑΞΕΤΕ ΤΟΥΣ ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ

Η Ινδία έχει περίπου 30.000 ελέφαντες. Πόσα όμοια ζεύγη μπορείτε να βρείτε πιο κάτω;

Ποια είναι μερικά από τα αγαπημένα σας ζώα που έχει πλάσει ο Επουράνιος Πατέρας και ο Ιησούς Χριστός;

ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΣ και ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΜΑΣ

Ο Ιησούς Χριστός ηγείται της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών μέσω προφητών και αποστόλων. Διαβάστε γι' αυτούς πιο κάτω. Στη συνέχεια, **κόψτε τις εικόνες στη σελίδα Φ23** και κολλήστε τις στην κατάλληλη θέση στο διάγραμμα. Βάλτε κολλητική ταινία στο

επάνω μέρος κάθε εικόνας, ώστε να μπορείτε να την ανασηκώσετε για να διαβάσετε τα συμβάντα στην πίσω πλευρά!

- Στην πρώτη του δουλειά καθάριζε ένα κατάστημα επιδιορθώσεως ραδιοφώνων
- Έγινε δικηγόρος και δικαστής στο Ανώτατο Δικαστήριο της Γουάτας
- Ήταν πρόεδρος του Πανεπιστημίου Μπρίγκαμ Γιανγκ

Προσβύτερος Ντάλλιν Όουκς

Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

- Ήταν καρδιοχειρουργός
- Έμαθε αρκετές γλώσσες, μεταξύ αυτών και τα Μανδαρινικά
- Έχει 10 παιδιά: 9 κόρες και 1 γιο

Πρόεδρος Ράσελ Νέλσον

17ος Πρόεδρος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών

- Έπαιξε μπάσκετ στο λύκειο
- Έμαθε Φυσική από τον πατέρα του στον μαυροπίνακα της οικογένειάς
- Ήταν πρόεδρος του Κολλεγίου Ρικς, τώρα Π.Μ.Γ.-Αινταχο

Πρόεδρος Χένρυ Άιρινγκ

Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία

- Στο κολέγιο το παρωνύμιό του ήταν «ο επίσκοπος» για τις υψηλές αξίες του
- Ήταν ιδιοκτήτης αντιπροσωπείας αυτοκινήτων
- Υπηρέτησε ως ιεραπόστολος στην Αγγλία και ως πρόεδρος ιεραποστολής στο Τορόντο του Καναδά

Πρόεδρος Ράσελ Μπάλαρντ

Αναπληρωτής Πρόεδρος της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

- Ήταν συνάδελφος ιεραπόστολος του Προσβυτέρου Κουκ στην Αγγλία
- Εργάστηκε στο Εκπαιδευτικό Σύστημα της Εκκλησίας
- Ήταν πρόεδρος του Π.Μ.Γ.

Προσβύτερος Τζέφρυ Χόλλαντ

Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

- Ήταν δύο φορές πρόσφυγας ως παιδί
- Ήταν κυβερνήτης αεροπλάνων
- Του αρέσει να κάνει σκι με τα παιδιά και τα εγγόνια του

Προσβύτερος Ντίτερ Ούχτντορφ

Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

- Είχε τη θέση επιθετικού στην ομάδα ποδοσφαίρου του λυκείου του
- Αφού υπηρέτησε μία ιεραποστολή στη Γερμανία, βάπτισε τον πατέρα του ως μέλος της Εκκλησίας
- Ήταν πρόεδρος του Κολλεγίου Ρικς, όταν έγινε Π.Μ.Γ.-Αινταχο

Προσβύτερος Ντέβιντ Μπέιτνερ

Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

- Απέκτησε μία μαρτυρία όταν μελέτησε τις γραφές και προσευχήθηκε με τον μεγαλύτερο αδελφό του
- Είδε τη μέλλουσα σύζυγό του σε μία σχολική παράσταση γυμνασίου για ταλάντα
- Υπηρέτησε ως ηγέτης στην Εκκλησία στις Φιλιππίνες και στις Νήσους του Ειρηνικού

Πρεσβύτερος Κουέντιν Κουκ

Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

- Έψιψε σπυτικό ψωμί για να ζήσει η οικογένειά του
- Συμμετείχε στην εκδήλωση Λόφος Κουμώρα στη Νέα Υόρκη όταν ήταν έφηβος
- Εργάστηκε ως δικηγόρος προτού κληθεί ως Απόστολος

Πρεσβύτερος Τοντ Κριστόφερσον

Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

- Υπηρέτησε ως ιεραπόστολος και αργότερα ως πρόεδρος ιεραποστολής στην Ιαπωνία
- Ξεκίνησε μια επιχείρηση κατασκευής και πώλησης εξοπλισμού για άσκηση
- Υπηρέτησε ως επίσκοπος σε όλη την Εκκλησία

Πρεσβύτερος Γκάρου Στήβενσον

Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

- Το μεσαίο όνομά του, Γκούναρ, σημαίνει «γενναίος στρατιώτης»
- Μετακόμισε με την οικογένειά του από τη Γιούτα στη Σουηδία όταν ήταν 11 ετών
- Εργάστηκε ως καρδιολόγος

Πρεσβύτερος Ντέιλ Ρένλαντ

Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

- Μεγάλωσε σε ένα αγρόκτημα γαλακτοπαραγωγής στο Άινταχο, Η.Π.Α.
- Υπηρέτησε ως ιεραπόστολος και ως πρόεδρος ιεραποστολής στη Γαλλία
- Μιλά Γαλλικά, Πορτογαλικά, Ισπανικά και Αγγλικά

Πρεσβύτερος Νιλ Άντερσεν

Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

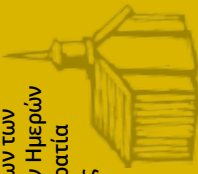
- Αγαπά τα ζώα, ανάμεσα σε αυτά τους πιγκουίνους
- Του αρέσει να συναντά ανθρώπους σε κάθε χώρα
- Οι ρίζες της οικογενειακής ιστορίας του φθάνουν πίσω, στον Πρώτο Δράκοντα Γκονγκ, το 837 μ.Χ.

Πρεσβύτερος Γκέρριτ Γκονγκ

Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

- Ήταν πρόεδρος ιεραποστολής στη Νέα Υόρκη, Η.Π.Α.
- Το ρητό του είναι: «Οι άνθρωποι είναι που έχουν τη μεγαλύτερη σημασία»
- Αφιέρωσε το πρώτο κτήριο Αγίων των Τελευταίων Ημερών στη Δημοκρατία της Τσεχίας

Πρεσβύτερος Ρόναλντ Ράσμπαντ

Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

- Κατάγεται από τη Βραζιλία και υπηρέτησε εκεί ως ιεραπόστολος και ως πρόεδρος ιεραποστολής στην Πορτογαλία
- Έμαθε για την Εκκλησία με την οικογένειά του όταν ήταν μικρό αγόρι
- Άρχισε να προστοιμάζεται για μία ιεραποστολή όταν ήταν 12 ετών

Πρεσβύτερος Ουλίσσεϋ Σοάρες

Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Ελέγξτε τις απαντήσεις σας στο [lds.org/prophets-and-apostles](https://www.lds.org/prophets-and-apostles).

Το ΧΑΜΕΝΟ ΠΑΛΤΟ

Υπό Σίλα Κίντρεντ

Βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία

«Εγώ, ο Κύριος, θα συγχωρήσω όποιον εγώ συγχωρήσω, αλλά από εσάς απαιτείται να συγχωρείτε όλους τους ανθρώπους» (Διδαχή και Διαθήκες 64:10).

«Μαμά, χάθηκε το παλτό μου!» είπε ο Μπραντ. «Ήταν ώρα να γυρίσουν σπίτι από την εκκλησία, όμως ο Μπραντ δεν μπορούσε να βρει το παλτό του στην κρεμάστρα.

«Είσαι βέβαιος ότι εκεί το κρέμασες;» ρώτησε η μαμά

«Ναι. Εδώ ακριβώς ήταν». Το παλτό του Μπραντ ήταν φωτεινό μπλε και κόκκινο. Ήταν δύσκολο να χαθεί.

«Ίσως το μετακίνησαν. Ας ρίξουμε μια ματιά στο κτήριο» είπε ο μπαμπάς.

Η μαμά, ο μπαμπάς και ο Μπραντ χωρίστηκαν για να ψάξουν σε διαφορετικά δωμάτια. Κοίταξαν στο κουτί με τα απολεσθέντα αντικείμενα, στην κυρίως εκκλησία, στην τάξη του Σχολείου Κυριακής του Μπραντ, στην αίθουσα της Προκαταρκτικής και σε κάθε κρεμάστρα για παλτά. Κοίταξαν ακόμα και στις τουαλέτες, όμως δεν βρήκαν το παλτό.

«Ίσως να το πήρε κάποιος κατά λάθος. Είμαι σίγουρος ότι θα το επιστρέψουν την άλλη εβδομάδα μόλις καταλάβουν ότι δεν είναι δικό τους» είπε ο μπαμπάς.

«Στο αναμεταξύ, μπορείς να φοράς το παλιό παλτό σου» είπε η μαμά.

Ο Μπραντ συνοφρυώθηκε. Δεν του άρεσε το παλιό παλτό του. Ήταν λεπτό, ξεθωριασμένο και του έπεφτε πολύ μικρό. Του άρεσε όπως τον έκανε να μοιάζει με σούπερ ήρωα το καινούργιο κόκκινο και μπλε παλτό του.

«Ίσως κάποιος είδε πόσο τέλειο είναι το παλτό μου και το έκλεψε» σκέφτηκε ο Μπραντ. Πώς μπορούσε να συμβεί αυτό στην εκκλησία; Όλοι εκεί θα έπρεπε να είναι έντιμοι. Ο Μπραντ δεν θα άφηνε τον κλέφτη να μείνει ατιμώρητος. Είχε ένα σχέδιο. Την επόμενη Κυριακή θα κοιτούσε προσεκτικά να δει ποιος φορούσε το παλτό του. Τότε θα το έπαιρνε πίσω και θα ούρλιαζε: «Σταμάτα, κλέφτη!» Θα το μετάνιωσαν που το είχαν πάρει.

Ο Μπραντ ανυπομονούσε να έρθει η Κυριακή για να εκτελέσει το σχέδιό του. Όμως την επόμενη Κυριακή έκανε πολλή ζέση για παλτά, το ίδιο και την επόμενη Κυριακή.

Την Κυριακή μετά από αυτήν, ο Μπραντ κοίταξε γύρω του καχύποπτα στην Προκαταρκτική όλα τα αγόρια και αναρωτιόταν ποιος έκλεψε το παλτό του. Ήταν εκείνο το ψηλό αγόρι; Ή ίσως ήταν κάποιο κορίτσι. Ένιωθε ότι δεν μπορούσε να εμπιστευθεί κανέναν. Δεν του άρεσε εκείνο το συναίσθημα του Μπραντ.

Μετά την εκκλησία ο Μπραντ έτρεξε γύρω-γύρω στο κτήριο και παρατηρούσε τις οικογένειες που φορούσαν τα παλτά τους. Όμως δεν είδε πουθενά το παλτό του. Μέχρι που κοίταξε ξανά στο κουτί των

απολεσθέντων... όμως πουθενά το παλτό. Πού μπορεί να ήταν;

Επιστρέφοντας σπίτι, ο Μπραντ σκέφτηκε ένα άλλο σχέδιο. Θα προσευχόταν. Ήξερε ότι ο Επουράνιος Πατέρας μπορούσε να βρει πράγματα που είχαν χαθεί. Εκείνο το βράδυ ο Μπραντ προσευχήθηκε και είπε: «Επουράνιε Πατέρα, σε παρακαλώ πες μου ποιος πήρε το παλτό μου. Το θέλω πίσω».

Ο Μπραντ περίμενε να έρθει στον νου του το όνομα ή το πρόσωπο του κλέφτη. Όμως, το αντίθετο, άρχισε να σκέπτεται τον φίλο του Καρλ. Ο Μπραντ καθόταν συνήθως δίπλα στον Καρλ στην Προκαταρκτική. Έλεγαν αστεία και γελούσαν πολύ οι δυο τους. Όμως ο Καρλ δεν είχε έρθει στην εκκλησία εδώ και μερικές εβδομάδες. Του Μπραντ τού έλειπε.

Κι αν ο Καρλ είχε πάρει το παλτό του; Ίσως ο Καρλ φοβόταν να έρθει στην εκκλησία τώρα, νομίζοντας ότι ο Μπραντ δεν θα ήταν πια φίλος του. Ο Μπραντ ήθελε να ξανάρθει στην εκκλησία ο Καρλ. Αν ο Καρλ είχε πάρει το παλτό του, σκέφτηκε ο Μπραντ, δεν θα του φώναζε. Θα τον συγχωρούσε.

Ο Μπραντ σκαρφάλωσε στο κρεβάτι νιώθοντας καλύτερα.

Την επόμενη Κυριακή στην Προκαταρκτική, ο Καρλ δεν ήταν εκεί, αλλά είχε έρθει ένα νέο αγόρι. Φορούσε μια κόκκινη και μπλε ριγέ γραβάτα.

«Τέλεια γραβάτα» είπε ο Μπραντ και κάθισε δίπλα στον καινούργιο. «Σε κάνει να μοιάζεις με σούπερ ήρωα».

Το αγόρι χαμογέλασε.

Χαμογέλασε και ο Μπραντ. Δεν έπαυε να κοιτάζει τον καινούργιο. Αναζητούσε φίλους. ●

Η συγγραφέας ζει στην Αϊόβα των Η.Π.Α.

Γεια από την Εσθονία!

Είμαστε η Μάργκο και ο Πάολο. Αυτόν τον χρόνο ταξιδεύουμε σε όλο τον κόσμο για να μάθουμε για τα τέκνα του Θεού. Ελάτε μαζί μας, στην επίσκεψη στην Εσθονία!

Αυτό είναι το Τάλλιν, η πρωτεύουσα της Εσθονίας. Υπάρχει επί 800 χρόνια! Η Εσθονία έχει πολλές άγριες περιοχές, όπως δάση και βαλτότοπους. Στην πραγματικότητα, περισσότερη από τη μισή έκταση της Εσθονίας καλύπτεται από δάση. Πολλοί άνθρωποι στην Εσθονία αγαπούν να περνούν τον χρόνο τους στη φύση.

Να πώς θα πείτε «γεια» στα Εσθονικά:

Tere!

Και να πώς λέτε το όνομα της Εκκλησίας:

Viimse Aja
Pühade Jeesuse
Kristuse Kirik

Η Εσθονία βρίσκεται στη βόρεια Ευρώπη. Έχει περισσότερα από 2.000 νησιά. Περίπου 1,3 εκατομμύρια άνθρωποι ζουν στην Εσθονία.

Τι τρώνε για βραδινό στην Εσθονία; Ίσως χοιρινό ή ψάρι στην άλμη, με πατάτες, λάχανο, ξινή κρέμα και μαύρο ψωμί. Αυτό λέγεται σάντουιτς με παπαλίνα.

Η Εκκλησία στην Εσθονία είναι μικρή αλλά ισχυρή. Υπάρχουν περίπου χίλια μέλη της Εκκλησίας. Ο πιο κοντινός ναός τους είναι στο Ελσίνκι της Φινλανδίας.

Σας αρέσει να τραγουδάτε στην Προκαταρκτική; Κάθε πέντε χρόνια οι Εσθονοί συγκεντρώνονται σε μια μεγάλη εκδήλωση για να γιορτάσουν για τη χώρα τους με τραγούδια και χορούς.

Γνωρίστε δύο αδελφές από την Εσθονία!

Ένα βράδυ την ώρα που ήθελα να πλαγιάσω, είδα ότι έλειπε το αρκουδάκι μου. Το γύρεψα, αλλά δεν μπορούσα να το βρω. Προσευχήθηκα. Τότε βρήκα το αρκουδάκι μου και είδα καλά όνειρα.

Μπιάνκα Τζ., 7 ετών

Στην οικογένειά μας αρέσει να υπηρετούμε άλλους. Η υπηρετήση μάς βοηθά να αισθανθούμε το Άγιο Πνεύμα, το οποίο μας δίνει ένα ζεστό συναίσθημα ειρήνης. Οι αδελφές μου κι εγώ φτιάχνουμε δώρα για άλλους, γιατί θέλουμε να νιώθουν ότι τους αγαπούν.

Πίμπι Τζ., 10 ετών

**Είστε από την Εσθονία;
Γράψτε μας! Θα χαρούμε να έχουμε νέα σας.**

Ευχαριστούμε που εξερευνήσατε μαζί μας την Εσθονία. Τα λέμε την άλλη φορά!

Νιώθοντας ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Υπό Τζέσσικα Λάρσεν

Βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία

Εσθονία

«Έχω μια έκπληξη!» είπε η Έμα (μαμά) όταν πήρε «Από τον σχολείο τον Ράσμου. Κατηφόριζαν μαζί τους στενούς δρόμους με τα χρωματιστά κτήρια στη σειρά αριστερά και δεξιά.

«Rosolje για βραδινό;» προσπάθησε να μαντέψει ο Ράσμου, όλο ελπίδα. Το είχαν φάει την περασμένη μόλις εβδομάδα για τα έβδομα γενέθλιά του. Όμως πάντα μπορούσε να φάει κι άλλη σαλάτα παντζάρι-πατάτα με ρέγκα στην άλμη!

Η Έμα κούνησε το κεφάλι της χαμογελώντας. «Συνάντησα δύο νέες γυναίκες στο λεωφορείο σήμερα το πρωί. Ιεραποστόλους. Θα έρθουν να μας επισκεφθούν απόψε να μας μιλήσουν για την εκκλησία τους».

Ο Ράσμου την κοίταξε με περιέργεια. Δεν είχε ξανασυναντήσει ποτέ ιεραποστόλους.

Βρισκόταν στην κάμαρά του παίζοντας με το πυροσβεστικό αυτοκινητάκι του, όταν ήρθαν οι

ιεραπόστολοι. «Tere! Tere! Γεια σας!» χαιρέτισαν την Έμα μπαίνοντας στο διαμέρισμα. Έβγαλαν τις βαριές μπότες τους και φόρεσαν τις παντόφλες που είχε η Έμα για τους επισκέπτες. Η Έμα τις οδήγησε στον πορτοκαλί καναπέ. Όμως ο Ράσμου έμεινε πίσω, κοντά στην πόρτα.

Η ψηλότερη γυναίκα τον είδε και χαμογέλασε. Το μαύρο ταμπελάκι με το όνομά της έλεγε Ode Craig (Αδελφή Κρεγκ). «Η μητέρα σου μας είπε ότι είχες τα γενέθλιά σου πριν λίγες μέρες» είπε. «Σου φέραμε κάτι». Έβγαλε μια μικρή κάρτα. Ο Ράσμου την κοίταξε προσεκτικά.

Ήταν μια απεικόνιση ενός άνδρα. Φορούσε λευκό μακρύ ένδυμα και το χέρι του ήταν απλωμένο.

«Ξέρεις ποιος είναι;» ρώτησε η Ode Craig.

Ο Ράσμου δεν ήξερε το όνομα του άνδρα. Δεν είχε δει ποτέ ξανά αυτήν την απεικόνιση. Όμως ο άνδρας έδειχνε καλοσυνάτος και δυνατός. «Νομίζω πως είναι ένας βασιλιάς!» είπε ο Ράσμου.

Οι δύο ιεραπόστολοι χαμογέλασαν. «Ναι, είναι! Είναι βασιλείς των βασιλέων! Το όνομά του είναι Ιησούς Χριστός». Η Όδε Craig έβγαλε ένα βιβλίο με μπλε εξώφυλλο. «Και αυτό είναι ένα βιβλίο που διδάσκει για Αυτόν, το *Mormoni Raamat*. Το Βιβλίο του Μόρμον».

Ο ίδιος και η Έμα άρχισαν να διαβάζουν καθημερινά το Βιβλίο του Μόρμον προτού πάει σχολείο. Όταν βρισκόταν στο σχολείο ο Ράσμος και η τάξη του έκαναν περιπάτους στη φύση και μετά έπαιρναν έναν υπνάκο. Μετά το σχολείο ο ίδιος και η Έμα συναντιόντουσαν συχνά με τις ιεραποστόλους. Μιλούσαν με τις ιεραποστόλους για το τι είχαν διαβάσει στο Βιβλίο του Μόρμον. Μερικές φορές η Έμα έφτιαχνε για να φάνε όλοι *kringel*, ψωμί σε πλεξούδα με κανέλα. Τα σαββατοκύριακα ο ίδιος και η Έμα πήγαιναν με τα ποδήλατα βόλτες ή έκαναν πικνίκ στην παραλία. Μερικές φορές έκαναν μεγάλους περιπάτους στο δάσος ή δίπλα στο αγαπημένο τους ποτάμι.

Σε έναν από εκείνους τους περιπάτους στο δάσος, η Έμα του είπε ότι ήθελε να βαπτιστεί. Ο Ράσμος χαμογέλασε πλατιά. Οι ιεραπόστολοι είχαν ζητήσει από την Έμα να προσευχηθεί για το αν θα βαπτιζόταν ή όχι. Ήταν σαν να είχε πάρει την απάντησή της!

«Και ξέρω πού ακριβώς θα πάω να βαπτιστώ» του είπε με ένα χαμόγελο. «Μπορείς να μαντέψεις;»

Ο Ράσμος συλλογίστηκε το μάθημα των ιεραποστόλων για το βάπτισμα. Είχαν κρατήσει ψηλά μία απεικόνιση του Ιησού με τον Ιωάννη τον Βαπτιστή σε έναν ποταμό...

«Ο ποταμός!» φώναξε. «Ο αγαπημένος μας ποταμός».

Μια βδομάδα αργότερα, ο Ράσμος στεκόταν στην όχθη του ποταμού με τις ιεραποστόλους και μερικούς ακόμα ανθρώπους από την εκκλησία. Η Έμα ήταν έτοιμη να βαπτιστεί. Βυθίστηκε στο νερό, όπως ακριβώς και ο Ιησούς. Όταν αναδύθηκε, χαμογέλουσε. Ο Ράσμος ήθελε να θυμάται για πάντα αυτήν τη στιγμή – το γαλάζιο νερό, τα λευκά αγριολούλουδα στο πράσινο γρασίδι και το χαμόγελο της μητέρας του.

«Πώς είναι να βαπτίζεσαι;» ρώτησε αργότερα, όταν όλοι έτρωγαν από τα μπισκότα που είχαν φέρει οι ιεραπόστολοι.

«Υπέροχο» του είπε. «Ήθελα να μείνω για πάντα στο ποτάμι. Αισθάνομαι καινούργιος άνθρωπος!» Τον έσφιξε στην αγκαλιά της.

«Στα επόμενα γενέθλιά μου θέλω να βαπτιστώ, όπως ακριβώς εσύ και ο Ιησούς» της είπε. «Θέλω κι εγώ να νιώθω καινούργιος άνθρωπος!» ●

Η συγγραφέας ζει στο Τέξας των Η.Π.Α.

Υπό Ρέυνα Αμπούρτο

Δεύτερη Σύμβουλο στην
Γενική Προεδρία της
Ανακουφιστικής Εταιρείας

Θα τον ξαναδώ

Μεγάλωσα στη Νικαράγουα. Όταν ήμουν μικρή τα έκανα όλα μαζί με τον μεγαλύτερο αδελφό μου. Περπατούσαμε μέχρι το σχολείο μαζί. Πηγαίναμε στο κατάστημα μαζί. Ζούσαμε ειδών-ειδών περιπέτειες στην πίσω αυλή μας. Ήμασταν ευτυχημένοι.

Τότε, όταν ήμουν εννέα ετών, συνέβη κάτι πολύ θλιβερό. Ο αδελφός μου πέθανε σε έναν σεισμό. Στην αρχή δεν συνειδητοποιούσα ότι είχε φύγει. Φανταζόμουν ότι θα χτυπούσε την μπροστινή πόρτα. Θα μας έλεγε ότι είχε πάει κάπου μακριά. Καθόμουν και κοίταζα την πόρτα και ευχόμουν να συμβεί αυτό. Ήθελα τόσο πολύ να τον ξαναδώ.

Με τον καιρό έγινε κάπως ευκολότερο. Εξακολουθούσε να μου λείπει ο αδελφός μου, όμως μπορούσα να νιώσω ξανά ευτυχισμένη.

Τότε δεν ήμουν μέλος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Όμως όταν μεγάλωσα, έμαθα για την Εκκλησία και βαπτίστηκα. Μια μέρα έπλενα τα πιάτα μου. Ήταν οι μέρες του Πάσχα. Συλλογίζόμουν την Ανάσταση και σκέφτηκα τον αδελφό μου.

Ξαφνικά, ένα συναίσθημα γεννήθηκε μέσα μου. Θυμήθηκα το όνειρο που είδα για τον αδελφό μου.

Κατάλαβα ότι δεν ήταν διόλου ανόητο! Ήρθε από το Άγιο Πνεύμα για να με παρηγορήσει και να με καθοδηγήσει. Κάποια μέρα ο αδελφός μου θα αναστηθεί πραγματικά. Και πραγματικά θα τον ξαναδώ.

Αν κάποιος που αγαπάτε έχει πεθάνει, είναι λογικό να σας λείπει και να νιώθετε θλιμμένοι. Μιλήστε στην οικογένειά σας ή σε κάποιον μεγάλο, όταν νιώσετε έτοιμοι. Προσευχηθείτε στον Επουράνιο Πατέρα για το πώς αισθάνεστε. Μπορεί να σας βοηθήσει να νιώσετε ξανά ειρήνη.

Όπως κι αν έχουν τα πράγματα, να θυμάστε ότι ο Ιησούς Χριστός σας αγαπά. Το Πάσχα θυμόμαστε τη θυσία Του για εμάς. Χάρη σε Εκείνον, θα μπορούσαμε όλοι να αναστηθούμε και να ζούμε με τις οικογένειές μας παντοτινά. ●

Κάρτες παρηγοριάς

Κόψτε γύρω-γύρω αυτές τις κάρτες. Μπορείτε να τις διπλώσετε στα δύο ή να τις χρησιμοποιήσετε σαν σελιδοδείκτες. Φυλάξτε τις μέσα στις γραφές σας ή σε ένα άλλο μέρος για να τις κοιτάζετε όταν νιώθετε στενοχωρημένοι, μόνοι ή φοβισμένοι.

«Δεν θα σας
αφήσω ορφανούς·
έρχομαι σε σας».

Κατά Ιωάννην 14:18

«Και ο Θεός θα
εξαλείψει κάθε δάκρυ
από τα μάτια τους».

Αποκάλυψη 21:4

«Να έχετε θάρρος και
μη φοβάστε, γιατί εγώ ο
Κύριος είμαι μαζί σας, και
θα σταθώ στο πλευρό σας».

Διδαχή και Διαθήκες 68:6

Δείξε και πες

Μου αρέσει να βλέπω τον ναό.

Ρεβέκκα Σ., 9 ετών, Αράγουα, Βενεζουέλα

Μια μέρα, όταν μπήκαμε στο αυτοκίνητο, δεν ξεκινούσε. Ελέγξαμε τη μηχανή αλλά τίποτα. Ένωσα ότι θα έπρεπε να προσευχηθώ κι έτσι έκανα. Λίγα λεπτά αργότερα το αυτοκίνητο άναψε. Χαίρομαι που ο Επουράνιος Πατέρας μπορεί πάντοτε να με βοηθά.

Μπρούκλυν Μ., 9 ετών, Κετσαλτενάνγκο, Γουατεμάλα

Πριν από δύο χρόνια ένα νέο αγόρι ήρθε στην τάξη μας στο σχολείο. Ήταν αγενής με τους άλλους. Όλοι είχαν αρχίσει να τον αντιπαθούν και να είναι αγενείς μαζί του. Φαινόταν ότι τον στενοχωρούσε αυτό, γι' αυτό δεν έκανα ό,τι και οι άλλοι. Μερικοί από τους φίλους μου το παρατήρησαν και ακολούθησαν το παράδειγμά μου. Πιστεύω πως αν κάνω αυτό που θέλει από εμένα ο Θεός, θα είμαι πιο ευτυχισμένη και ασφαλής. Πιστεύω πως αν έχω το θάρρος και λέω αυτό που σκέπτομαι, θα βρω φίλους που θα με αγαπούν όπως ακριβώς είμαι.

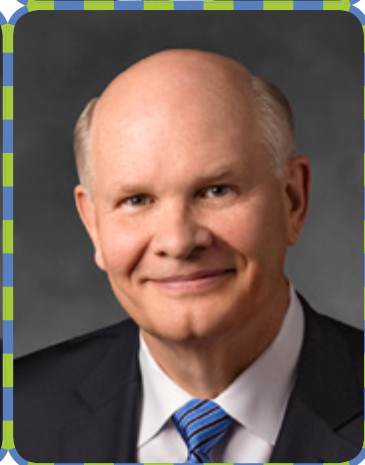
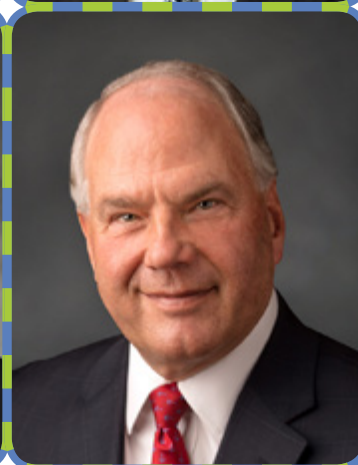
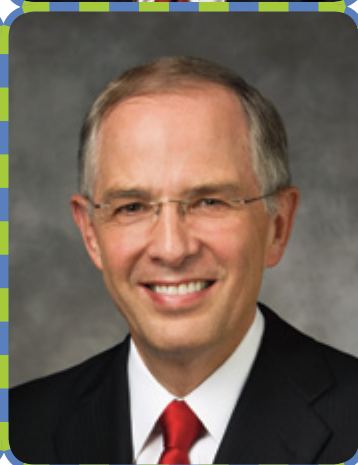
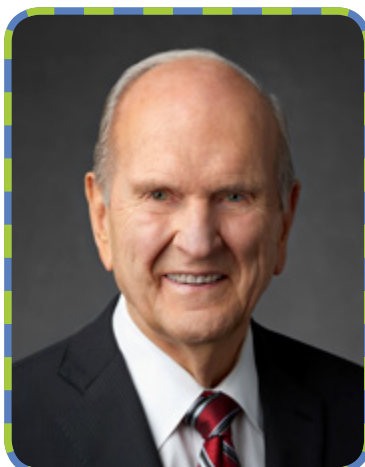
Βεστίνα Κ., 11 ετών, Βίλνιους, Λιθουανία

Μου αρέσει να παίζω ποδόσφαιρο με μικρότερα παιδιά και να τους διδάσκω νέες δεξιότητες. Είναι ένας τρόπος που μου αρέσει να υπηρετώ.

Σάσα Κ., 11 ετών, Μόσχα, Ρωσία

Χρησιμοποιήστε
αυτές τις
φωτογραφίες για
να συμπληρώσετε
το σχεδιάγραμμα
στις σελίδες
Φ12-Φ13.

Αγαπητοί γονείς

Αυτόν τον μήνα το περιοδικό *Φίλος* έχει ιστορίες και δραστηριότητες που θα βοηθήσουν την οικογένειά σας να γιορτάσει το Πάσχα. Ελπίζουμε ότι η οικογένειά σας θα απολαύσει να σκέπτεται για το Πάσχα όλον τον μήνα!

- «Το μεγάλο δώρο του Θεού» (Φ2)–Ένα μήνυμα για το Πάσχα από τον Πρόεδρο Ράσσελ Νέλσον
- «Ο Ιησούς είναι ο Σωτήρας μου» (Φ3)–Μια δραστηριότητα με χρώματα για την Εξιλέωση και την Ανάσταση του Ιησού
- «Η ιστορία του Πάσχα» (Φ4-Φ6)–Μία εικονογραφημένη ιστορία από τις γραφές
- «Σαν έρχομαι σ' Αυτόν» (Φ7)–Ένα όμορφο νέο τραγούδι για τη μετάνοια
- «Νιώθοντας καινούργιος άνθρωπος» (Φ18)–Μία ιστορία για ένα αγόρι από την Εσθονία, που μαθαίνει για τον Ιησού
- «Θα τον ξαναδώ» (Φ20)–Η μαρτυρία της αδελφής Ρέυνα Αμπούρτο για την Ανάσταση

Παρακαλούμε γράψτε, ώστε να γνωρίζουμε πώς χρησιμοποίησε αυτές τις ιστορίες και τις δραστηριότητες η οικογένειά σας.

Να έχετε ένα ευλογημένο Πάσχα!

Ο *Φίλος*

New Friend

50 E. North Temple Street,
Room 2393
Salt Lake City, UT 84105 U.S.A.
liahona@ldschurch.org

Βρείτε τη Λιαχόνα κρυμμένη μέσα!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Φ2 Από την Πρώτη Προεδρία: Το μεγάλο δώρο του Θεού
- Φ4 Ιστορίες από τις γραφές: Η ιστορία του Πάσχα
- Φ7 Μουσική: Σαν έρχομαι σ' Αυτόν
- Φ8 Γλυκιά τιμιότητα
- Φ10 Απόστολοι σε όλον τον κόσμο: Ο Πρεσβύτερος Μπέντναρ επισκέπτεται την Ινδία
- Φ12 Οι Προφήτες και οι Απόστολοί μας
- Φ14 Το χαμένο παλτό
- Φ16 Γεια από την Εσθονία!
- Φ18 Νιώθοντας καινούργιος άνθρωπος
- Φ20 Θα τον ξαναδώ
- Φ22 Δείξε και πες
- Φ23 Προφήτες και Απόστολοι – φωτογραφίες